

AGRICULTURA

SĂPTĂMINAL DE ȘTIINȚĂ ȘI PRACTICĂ AGRO-SILVICĂ • ANUL VIII • Nr. 9 (369) • Joi 5 martie 1970 • 16 pagini — 1 leu

DIRECȚIA AGRICOLĂ — organ de conducere efectivă și unitară a agriculturii județene

Ing. Angelo MICULESCU
ministrul agriculturii și silviculturii

În amplul și complexul program de îmbunătățire a conducerii agriculturii în raport cu cerințele impuse de ritmul și nivelul de dezvoltare a acestui sector al economiei, măsurile care privesc lărgirea competențelor și creșterea răspunderilor direcției agricole au o importanță deosebită. Ele creează acestor organe un cadru nou de activitate. Înțelegerea deplină a sarcinilor ce le revin constituie condiția esențială a obținerii rezultatelor preconizate.

Se cuvine, astfel, precizat de la bun început că etapa în care activitatea direcțiilor agricole era unilateral orientată spre îndrumare tehnică este, în prezent, depășită.

Nevoile economiei impun existența la fiecare județ a unui organ de conducere efectivă și unitară a agriculturii care să răspundă direct de întreaga activitate a unităților agricole, de la elaborarea planului și pînă la realizarea lui atît în ceea ce privește nivelul producției cît și indicatorii economico-financiari. Aceasta este direcția agricolă. Sarcinile ei devin astăzi mai complexe, căpătînd un tot mai accentuat caracter economic.

Activitatea direcțiilor agricole va fi, astfel, îndreptată spre organizarea și dezvoltarea producției agricole a județului, în ansamblul ei în toate ramurile și sectoarele. În lumina acestei sarcini, direcțiile agricole au obligația de a realiza zonarea și concentrarea producției, profilarea unităților și, pornind de la aceste acțiuni, de a așeza planurile pe baze reale, în strînsă concordanță cu resursele existente, cu condițiile tehnice și sociale și cu cerințele economiei.

Desigur că, transpunerea indicatorilor de plan în tone de produse livrate la fondul central al statului, în beneficii sau valori crescînde ale normelor convenționale revine, în ultimă instanță, fiecărei unități agricole în parte. Răspunzînd însă direct de modul cum se îndeplinesc aceste planuri, direcțiile agricole sînt chemate să creeze condițiile de care unitățile au nevoie în acest scop: să le asigure deci semințele, materialul săditor și reproducătorii, îngrășămintele și produsele fitosanitare, mijloace care să permită executarea mecanizată a unei game cît mai largi de procese de producție. Totodată, ele trebuie să acorde asistența tehnică necesară pentru utilizarea acestei baze materiale, executarea construcțiilor agrozotehnice și a amenajărilor pentru irigații, pentru realizarea întregului plan de investiții. Direcțiile agricole capătă astfel, în condițiile noilor sarcini, un atribut prețios: acela de a deveni organe și de deservire — materială și tehnică — a unităților agricole de producție de pe teritoriul județului.

Toată această activitate trebuie însă finalizată. De aceea, în rîndul atribuțiilor de importanță capitală ce revin direcțiilor agricole se situează și aceea de a urmări permanent și de a controla modul în care sînt aduse la îndeplinire sarcinile de producție și economice, de a asigura pe această cale, și prin măsuri competente, de maximă operativitate, o concordanță deplină între baza materială creată și realizări.

Purtînd aceste mari răspunderi, direcția agricolă dispune și de cadrul organizatoric necesar, mult îmbunătățit față de trecut. S-au creat astfel, în structura organizatorică a direcției agricole, cinci

sectoare. Trei dintre ele se ocupă de principalele ramuri de producție ale agriculturii — cereale și plante tehnice, horticultură și creșterea animalelor, urmărind toate problemele specifice domeniilor respective, determinante pentru realizarea indicatorilor planificați.

Sarcinile importante ce revin direcțiilor cu privire la mecanizarea lucrărilor agricole și a unei game largi de procese de producție au determinat și organizarea unui sector pentru această importantă activitate. El se ocupă de exploatarea, întreținerea și repararea parcului de tractoare și mașini agricole aflate în dotarea I.M.A., precum și de problemele financiare ale acestor unități. Existența lui este în strînsă corelație cu secțiile de mecanizare înființate în cooperativele agricole.

În cadrul direcției își va desfășura, de asemenea, activitatea și un sector de planificare, investiții și finanțare. Prin el se rezolvă multiplele și importante probleme de orientare a producției agricole în județ, de investiții, de valorificare a produselor către fondul de stat, de normare a muncii. Și, tot prin această prîghie se asigură urmărirea realizării planurilor și îndrumarea financiar-contabilă a tuturor unităților direct subordonate direcției: I.M.A., C.A.P. etc.

Această structură organizatorică permite direcțiilor agricole să desfășoare o muncă complexă, bazată pe cunoașterea temeinică a realității. Se impune însă o strînsă colaborare între diferitele sectoare care să permită elaborarea unor măsuri cît mai corespunzătoare diverselor situații create, și care să asigure în final o eficiență maximă întregii activități.

Îndeplinirea atribuțiilor ce îi revin pe linia deservirii tehnice a agriculturii este asigurată de fiecare sector printr-o serie

(Continuare în pag. a 3-a)

Laboratorul județean Argeș pentru controlul semințelor. Ing. Maria Stancu determină germinanța la semințele de porumb ce se vor semăna în această primăvară.

Foto: C. DUMITRU

ÎN ATENȚIA LUCRĂTORILOR DE PE OGOARE

ÎN LUNA MARTIE — ACȚIUNI MULTIPLE ȘI ESENȚIALE PENTRU REALIZAREA PLANULUI DE PRODUCȚIE

Ceea ce s-a înscris, pînă acum, la capitolul „pregătiri”, începe să devină în această lună acțiune concretă. Ceea ce se conjuga ieri la viitor — se va grăpa, se va planta, se va însămînța — este astăzi însuși prezentul.

Pentru foarte multe acțiuni, perioada optimă a sosit. Multiple, complexe, lucrările agricole din această lună se suprapun și se condiționează reciproc. În cîmp, în sectorul hortiviticol, în zootehnie, peste tot, ele reclamă pre-

zența permanentă a specialiștilor, chemați să asigure buna desfășurare a întregii activități de sporire a producției agricole, de realizare și depășire a sarcinilor de plan.

Principalele direcții spre care trebuie îndreptată atenția în luna martie constituie obiectul indicațiilor Ministerului Agriculturii și Silviculturii, prezentate în pagina a IV-a.

6 MARTIE 1945—6 MARTIE 1970

Primul guvern democrat din istoria României

de Dumitru ALMAȘ

AGRICULTURA

Săptăminal de știință și practică agro-silvică, editat sub egida Ministerului Agriculturii și Silviculturii și Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole și silvice.

NR. 9

Joi, 5 martie 1970

SUMAR

- **CARTOFUL ÎȚI DĂ, DACĂ ÎI DAI!** (pag. 5)
- **La I.A.S. Borcea și Drumul Subțire: CULTIVATORI DE SOIA — DESPRE SOIA** (pag. 6)
- **BAZELE FIZIOLOGICE ALE ÎNȚĂRCĂRII TIMPURI A VIȚELOR** (pag. 7)
- **Organizarea științifică a producției și a muncii: EXTINDEREA ȘI FOLOSIREA EFICIENTĂ A INVESTIȚIILOR ÎN HIDROAMELIORAȚII** (pag. 8)
- **REALIZĂRI ȘI PERSPECTIVE ÎN COMBATEREA BIOLOGICĂ A DĂUNĂTORILOR FORESTIERI** (pag. 9)
- **ADÎNCIREA SPECIALIZĂRII UZINELOR DE REPARAȚII ÎN VEDEREA DIVERSIFICĂRII FABRICAȚIEI DE UTILAJE ȘI ÎNSTALAȚII AGRICOLE** (pag. 10)
- **ACTIVITATEA SINDICALĂ ÎN SPRIJINUL MUNCII DE CERCETARE** (pag. 11)
- **Învățămîntul agrozootehnic în județul Dimbovița: ÎN NOIEMBRIE — NU, ÎN FEBRUARIE DA!** (pag. 12)
- **DOCUMENTAR EXTERN** (pag. 15)
- **AGRICULTURA PE GLOB** (pag. 16).

COLEGIUL DE REDACȚIE

Ing. Emilian ALBULESCU (secretar general de redacție); Dr. ing. Octavian CARARE; Ing. Vasile CIAUȘU (redactor șef); Ing. Sonia DIRADURIAN; Ing. Eugen GRIGORESCU; Ing. Nicolae MANTZ; Dr. ing. Dumitru MARCHIDAN; Dr. ing. Teodor MARIAN; Ing. Ioan MOLDOVAN, membru corespondent al Academiei de științe agricole și silvice; Prof. dr. Mircea MOTOC, membru corespondent al Academiei R.S. România; Ing. Tiberiu MUREȘAN, membru titular al Academiei de științe agricole și silvice; Ing. Lucian ROȘCA; Ing. Constantin TANASE; Conf. ing. Vasile TEMIȘAN, membru corespondent al Academiei de științe agricole și silvice; Ing. Ion TEȘU; Ing. Ion TOMA; Prof. dr. Sergiu VREJBA.

Redacția: București, Piața Științei nr. 1, Sectorul 1, Oficiul poștal 33, Căsuța poștală 4105, Telefon 17.32.73.

Abonamentele se fac la oficiile și agențiile poștale, prin factorii poștali și difuzorii procentuali.

Comenzile pentru publicitate (reclame) se primesc la redacție.

Tiparul: Combinatul poligrafic „Casa Științei”.

6 Martie 1945, ziua cînd în România s-a instaurat primul guvern de largă concentrare democratică, guvern în care clasa muncitoare avea rolul conducător, a fost o zi de bilanț, de încheiere a unei lungi și grele lupte, dar și o zi de început, deschizătoare de drumuri pentru poporul român.

Îmi amintesc feroarea acelor zile, a acelor săptămîni și luni. Deși țara ne fusese prădată de hitleriști și pîrjolită de război, nu cirteam. Răbdam și frigul, și foamea, și bolile. Răbdam toți, întregul popor. Și, pentru front, pentru victorie, dăruiam totul: cămașa de pe noi, bucățița de la gură, truda zilelor și a nopților, viața.

Ne călăuzeau cîteva idei mari: să participăm la marea efort mondial de dobîrîre a hitlerismului. Și participam: eram a patra putere care, cu arma în mînă măturam pămîntul de hitlerism, să refacem economia țării în termenul cel mai scurt posibil, să scăpăm de mizerie și să intrăm într-o viață normală; să democratizăm aparatul de stat, să realizăm o administrație democratică, în slujba poporului, să împărțim pămîntul, plugurilor.

Și ne străduiam întru asta de la 23 August 1944, fără încetare. Partidul Comunist Român, încă din 24 septembrie 1944, stabilise acea clară, precisă, luminoasă platformă-program, care a unit toate forțele democratice, toți oamenii cinstiți și patrioți, în Frontul Național Democrat.

N-am să uit niciodată ședința de la Societatea Scriitorilor din România, cînd și noi, oamenii condeului, ne-am hotărît să pășim, direct și energic, conduși de partid, în arena luptei politice, alături de popor. Ne tremura inima de emoție și de o bucurie ciudată, inedită. Emoția și bucuria celor care, după îndelungată rătăcire prin beznă, și-au găsit steaua călăuzitoare. Ca noi au simțit desigur și tinerii comuniști, și cei din Frontul Plugurilor, și cei din sindicate, din Uniunea Patrioților, din Madosz, din Apărarea Patriotică și din atîtea alte organizații democratice.

Partidele istorice refuzau însă colaborarea cu F.N.D. Cu greu au fost convinse să accepte schimbarea guvernului Sănătescu, cu un guvern condus de generalul Nicolae Rădescu, în care forțele democratice erau ceva mai larg reprezentate. Atunci o schimbare de guvern semăna cu o operație chirurgicală; de fiecare dată trebuia extirpat cîte un morb reacționar, pînă la completa însănătoșire a conducerii politice.

Dar și Rădescu și oamenii care-l susțineau — mosieri și burazezi — se împotriveau reformelor adînci. Tergiversau. Sabotau fățiș sau în taină.

Cum era și firesc, în întreaga țară s-a stîrnit atunci o furtună purificatoare. Poporul a pornit să-și facă singur dreptate. Nu era zi în care presa sau radioul să nu anunțe că încă într-o comună primarul antonescian a fost alungat sau că țărăni au împărțit o moșie, iar muncito-

rii dintr-o întreprindere, în ciuda împotrivirilor patronale, au descoperit noi cantități de materie primă dosită și au introdus-o, cu grijă, în circuitul producției, ca să satisfacă nevoile țării.

Pe cei mai mulți ne mira, ne intriga, ne revolta miopia guvernului Rădescu: în loc să simtă pulsul țării și al vremii, să defascizeze aparatul de stat, instituțiile și întreprinderile economice și culturale, amîna.

Înțelegînd conținutul politic progresist și patriotic al programului de guvernare al F.N.D., importante fracțiuni liberale și național-țărăniște au aderat la el și s-au angajat în luptă alături de democrație. S-a ținut Congresul General al Sindicatelor Unite și s-a creat Confederația Generală a Muncii din România. Frontul

por. Prefecții aveau arme, dar nu izbuteau să se mențină.

Odată cu victoria de la prefecură, pretutindeni țărăni împărțeau moșiile și brăzdau ogoarele. De zeci de ori am auzit în acele zile, sute de soldați și de jandarmi: „Nu trag, nu pot trage în frații mei!” Mulți din cei trimiși să apere prefecurile lui Rădescu, ori pămînturile moșierilor strigau la unison cu mulțimea care umplea piețele și străzile, înconjura clădirile publice și scanda: „Să plece prefecul reacționar!”, „Vrem prefec democrat!”.

Poate niciodată lozincile n-au fost strigate mai din adîncuri, n-au fost mai pline de conținut și mai eficiente, ca în acele zile de la sfîrșitul lui februarie 1945.

Marele miting al F.N.D. din 24 februarie din Capitală, care a concentrat peste 600 000 de demonstranți, a fost ca o incununare a spiritului revoluționar care frează în toată țara.

Singele care a udat atunci caldarîmul Bucureștiului a compromis cu totul guvernul Rădescu. Masele populare, conduse de comuniști, au smuls puterea guvernului reacționar. Și, ori cît s-au străduit burghezia, moșierimea și regele să-l mențină prin proptelele de sus, n-au izbutit. Rădescu a trebuit să plece, prăbușit de furia multimei indignate.

Un val revoluționar, răscolit în întreaga țară, a adus la putere, în 6 Martie 1945, primul guvern de largă concentrare democratică din istoria României. Ro-

Gruparea Inginerilor Agronomi Democratice aderă la programul de guvernare al Frontului Național Democrat

Adresa Grupării Inginerilor Agronomi Democratice în programul de guvernare al F.N.D. este: prezenta a dovedit încredințarea. Această grupare, prin faptul că 23 din membrii ei formează totalitatea comitetului așezat în ultima adunare a Asociației Inginerilor Agronomi — se poate spune că reprezintă masa compactă a specialiștilor muncitori profesioniști. Din punct de vedere al înțelesului economic și al celui mai cald și necesar în prezent, gruparea are o sarcină și mai grea: să realizeze în mod eficient și normal în guvernul F.N.D. o politică valabilă.

În ziua de 2 februarie gruparea a trimis Secretariatului Frontului Național Democrat următoarea adresă:

Avem onoarea să vă înaintăm alăturat motiunea de aderare la programul de guvernare al F.N.D. — în vederea realizării obiectivelor necesare care să ofere siguranța că programul de guvernare al F.N.D. — va fi aplicat.

Aceasta cu atât mai mult cu cât este încredințată că într-o guvernare care să aplice integral acest program, tehnicienii vor fi utilizați în cea mai largă măsură și în cele mai bune condiții.

Prințel, vă rugăm, Domnule Secretar, asigurarea dovezilor noastre considerabile.

Președinte: Virgil Ekonom
Secretar: Indesolabil.

MOTIUNEA ADOPTATĂ ÎN ȘEDINȚA GENERALĂ A GRUPĂRII ÎNGINERILOR AGRONOMI DEMOCRATICI

Gruparea Inginerilor Agronomi Democratice înaintă în adunare...

Plugurilor, din inițiativa P.C.R. a lansat lozincă ocupării cu forța a pămînturilor moșieresti.

Îmi tremură și acum inima cînd îmi amintesc vibrant al „Manifest al Frontului Plugurilor” din 10 februarie 1945: „Agricultați, plugari din toate colțurile țării! A sunat ceasul ca ogorul pe care îl munciiți să fie al vostru, nu al moșierilor...”

Și întreaga țară a trecut la acțiune. Metodic. Organizat. Cu un elan și cu o seriozitate demne de toată lauda. Demonstrațiile și acțiunile patriotice se îmbinau cu munca plină de osîrdie și elan, cu strădanția aceea frenetică pornită din entuziasm și izvoritoare de entuziasm fără limită.

Odată cu succesele politice, le numărăm și pe cele economice, și pe cele morale. Prefecurile, una cite una, deveneau ale noastre. Constanța și Turnu-Măgurele, Brașov și Hunedoara, Craiova și Piteștiul, toate prefecurile dominate de reacțiune, erau asaltate și cucerite de po-

mânia avea, în sfîrșit, un guvern în care clasa muncitoare juca rolul conducător.

În fruntea acestui guvern, un democrat și patriot înflăcărat, un eminent om politic și de stat, vechi prieten al P.C.R.: dr. Petru Groza. Întru în guvern reprezentanți de seamă ai clasei muncitoare și ai aliaților lor.

Revoluția democrat-populară și-a deschis atunci un nou făgaș. De atunci încolo statul cu întregul lui aparat avea să slujească poporul. Poporul și nimic altceva. Oamenii muncii, prin reprezentanții lor cei mai vrednici, aveau să folosească puterea de stat pentru zdrobirea definitivă a reacțiunii, pentru apărarea și lărgirea drepturilor și libertăților democratice pentru înfăptuirea tuturor reformelor economice și sociale, pentru pregătirea condițiilor ca și România să treacă la revoluția socialistă.

În 6 Martie 1945 poporul român și-a luat soarta în propriile-i mîini. Era încă un început. Unul din marile începuturi ale istoriei noastre contemporane.

BLOC-NOTES

INTILNIRE ÎNTRE CONDUCEREA MINISTERULUI AGRICULTURII ȘI SILVICULTURII ȘI CADRE DIDACTICE ALE INSTITUTULUI AGRONOMIC „NICOLAE BĂLCESCU”

Luni, 2 martie, tovarășul Angelo Miculescu, ministrul agriculturii și silviculturii, și alte cadre din conducerea ministerului s-au întîlnit cu membrii Senatului universitar, șefii catedrelor, profesorii și conferențiarilor de la Institutul agronomic „Nicolae Bălcescu” din București. În cadrul acestui colocviu au fost abordate și dezbătute o seamă de probleme privind perfecționarea pregătirii specialiștilor agricoli, în raport cu cerințele actuale și de perspectivă ale agriculturii noastre socialiste.

PLECAREA LA LONDRA A UNEI DELEGAȚII DE SPECIALIȘTI ÎN DOMENIUL IRIGAȚIILOR

Joi, 26 februarie, seara, a plecat la Londra o delegație de specialiști, condusă de ing. Barbu Popescu, adjunct al ministrului agriculturii și silviculturii, pentru a purta convorbiri cu firme de specialitate

și organisme guvernamentale engleze în vederea cooperării în domeniul amenajărilor pentru irigații.

CONFERINȚA DE PRESĂ

Cu ocazia vizitei în țara noastră a domnului Henri Chazine, atașat de presă al reprezentantului regional F.A.O. în Europa, luni a avut loc la Ministerul Agriculturii și Silviculturii o conferință de presă, la care au participat ziaristi și de la publicații cotidiene și periodice, precum și de la Radiodifuziune.

BILANȚ DE ÎNTRERECERE

Presa cotidiană a publicat, zilele trecute, rezultatele îndeplinirii angajamentelor în întrecerea pentru depășirea planului pe 1969. Așa cum se precizează în comunicatul dat publicității, întrecerea socialistă, pornită în urma chemărilor lansate de organizația de partid a municipiului București și cea a județului Timiș, consiliul popular al județului Galați și Institutele de cercetări din sectorul 7 al Capitalei, a cuprins, practic, pe toți oamenii muncii din patria noastră, în cursul desfășurării ei manifestîndu-se puternic spiritul de inițiativă și capacitatea creatoare a întregului nostru popor, forța organizatorică și politică a organizațiilor de partid.

În agricultură, deși anul trecut condițiile climatice au fost mai puțin favora-

bile, în unele județe s-a reușit totuși, prin eforturi susținute, să se depășească prevederile de plan la anumite produse principale, precum și efectivele de animale la unele specii, fapt care a permis județelor respective să livreze la fondul central al statului cantități suplimentare de produse. Pe primele locuri în întrecerea pentru îndeplinirea și depășirea planului în agricultură s-au situat, în ordine, următoarele județe: Brăila, Timiș, Bihor, Buzău, Prahova și Covasna.

PENTRU ÎMBUNĂTĂȚIREA ACTIVITĂȚII CASELOR AGRONOMULUI

La Casa centrală a Agronomului din București a avut loc în zilele de 2 și 3 martie 1970 o consfățuire la care au participat directorii caselor agronomului din toate județele țării. În cadrul discuțiilor, numeroși participanți au făcut propuneri interesante cu privire la continuarea îmbunătățirii a activității acestor unități, destinate muncii de ridicare a nivelului de cunoștințe ale specialiștilor și celorlalți lucrători din agricultură.

CRONICA

Prin Hotărîre a Consiliului de Miniștri, tovarășul Petre Moldovan a fost destituit din funcția de adjunct al ministrului agriculturii și silviculturii pentru activitate necorespunzătoare și încălcarea normelor eticii comuniste.

PROIECTUL LEGII ORGANIZĂRII ȘI DISCIPLINEI MUNCII ÎN UNITĂȚILE SOCIALISTE DE STAT

UN ACT LEGISLATIV DE ÎNSEMNĂTATE FUNDAMENTALĂ

Zilele trecute a fost dat publicității proiectul Legii organizării și disciplinei muncii în unitățile socialiste de stat, elaborat de Consiliul de Miniștri și Uniunea Generală a Sindicatelor din Republica Socialistă România. Document de o considerabilă importanță, proiectul de lege amintit, care în aceste zile este supus unei ample dezbateri publice în unități economice și instituții de stat, printre care și din agricultură, urmează să devină, după definitivarea și adoptarea sa, actul legislativ de bază privind organizarea și disciplina muncii în întreaga activitate economică și socială a țării.

Proiectul de lege aduce mari îmbunătățiri legislației în vigoare și creează un cadru cât mai adecvat pentru buna desfășurare, la scara întregii noastre societăți, a proceselor de muncă. Se cuvine subliniat, de asemenea, că noul act legislativ se integrează organic în ansamblul de măsuri și norme juridice elaborate în ultima vreme la noi, în vederea perfecționării generale a structurii organizatorice a economiei naționale, a întregii vieți sociale a țării, el reflectând schimbările profunde care au avut loc în societatea românească drept consecință a politicii științifice, marxist-leniniste, a partidului și statului nostru.

Chiar în preambulul proiectului de Lege se evidențiază clar modificările esențiale care au survenit în privința poziției oamenilor muncii în societate, a raporturilor de muncă, din momentul în care clasa muncitoare, înlăturând de la putere clasele exploatoare, a devenit forța conducătoare a societății iar mijloacele de producție s-au transformat în bunuri ale întregului popor. De aici rezidă și drepturile și îndatoririle fundamentale pe care oamenii muncii din patria noastră le au, în dubla lor calitate de proprietari și producători.

Exprimând esența socialistă a noilor raporturi de muncă, înaltul democratism care guvernează întreaga noastră viață socială, proiectul noii legi consfințește atât drepturile materiale specifice ce sînt acordate tuturor oamenilor muncii din România — salariu în raport cu cantitatea și calitatea muncii, concediu anual de odihnă plătit, repaos săptămînal, măsuri adecvate pentru protecția și securitatea muncii, asistența socială etc. — cât și pe cele de natură social-politică, cum sînt dreptul de a alege și de a fi ales în organul colectiv de conducere al unității, de a participa la adunarea generală a sala-

riaților, de a se adresa conducerii unității cu propuneri și sugestii ori de a solicita să ia parte la ședințele organului colectiv de conducere atunci cînd se analizează munca sectoarelor în care lucrează.

În privința îndatoririlor, avînd în vedere noua poziție a celor ce muncesc față de mijloacele de producție, și anume calitatea lor de proprietari ai acestora, proiectul de lege evidențiază răspunderea pe care fiecare om al muncii o are nu numai pentru îndeplinirea obligațiilor personale de serviciu, ci și pentru contribuția la îndeplinirea sarcinilor ce revin unității în ansamblu, în cadrul planului de dezvoltare economică și social-culturală a țării, pentru asigurarea ordinii și disciplinei în producție, pentru apărarea și întărirea proprietății socialiste.

Prin drepturile și îndatoririle concrete pe care le consemnează, proiectul noii legi conturează de fapt cit se poate de limpede statutul juridic al salariaților din patria noastră, rolul pe care aceștia îl au, ca participanți activi, în marea operă de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltată.

În vederea întăririi disciplinei în muncă, a perfecționării organizării activității unităților socialiste — factori de seamă care contribuie la valorificarea superioară a potențialului material și uman al țării, la mobilizarea maselor pentru realizarea programului stabilit de partid — proiectul noului act legislativ statornicește, de asemenea, obligațiile și răspunderile pe care le au față de stat și de propriile colective de lucru conducătorile întreprinderilor socialiste și ale instituțiilor. Totodată, importante prevederi sînt stipulate cu privire la contractul de muncă, asigurîndu-se acestei instituții fundamentale a dreptului muncii un cadru legal cât mai adecvat. Merită relevate, de asemenea, și prevederile referitoare la recompensele morale și materiale ce se acordă salariaților care își îndeplinesc cu cinste sarcinile încredințate — cuprinzînd o gamă mult mai largă decît în reglementările de pînă acum — ca și cele privitoare la combaterea și modul de sancționare a abaterilor disciplinare.

După cum este și firesc, în procesul continuu de perfecționare a organizării economiei naționale, de dezvoltare a întregii vieți sociale, de formare și consolidare a conștiinței socialiste a maselor, sindicatele au un rol dintre cele mai importante. Ca largi organizații de masă ale oamenilor muncii, ele au menirea de a dezvolta în rîndul acestora conștiința de proprietari ai mijloacelor de producție, de a le spori răspunderea pentru buna organizare și desfășurare a activității unităților socialiste. De a le stimula inițiativa și capacitatea creatoare. Lucrul acesta este subliniat cu pregnanță în proiectul noii Legi. De altfel, Uniunea Generală a Sindicatelor este coautoare a proiectului de lege amintit.

Așa cum s-a precizat, proiectul Legii organizării și disciplinei muncii este supus în aceste zile unei ample dezbateri publice în unități socialiste de stat. Organizarea dezbaterii sale constituie încă o dovadă a profundului democratism care caracterizează viața social-politică a țării noastre.

Comitetele sindicale din unitățile agricole de stat unde vor avea loc astfel de dezbateri au datoria să se ocupe cu simț de răspundere de buna organizare și desfășurare a ședințelor respective, să consemneze cu grijă și să înainteze organelor sindicale locale propunerile și sugestiile lucrătorilor din agricultură menite să contribuie la îmbunătățirea și definitivarea proiectului noii legi.

DE „ZIUA FEMEII”

Printre truntașe

Afară, în plantațiile din jurul Stațiunii centrale de apicultură și sericicultură stăruie încă liniștea hibernală. Dar, în interiorul laboratoarelor se muncеște sîngeros, cu aceeași rivnă din anotimpurile calde ale anului.

Într-un astfel de laborator — cel pentru ameliorarea și creșterea viermilor de mătase — aflăm aceeași încordare creatoare. La un microscop, o femeie frumoasă, purtînd peste rochia de mătase neagră un șorț alb ca laptele, analizează procentul de ecloziune a ouălor de viermi de mătase.

Așa cum aflasem de la conducerea stațiunii, ingineră Elena Țișescu, care lucrează aci din 1953, este una dintre cercetătoarele fruntașe (de altfel deține și funcția de președintă a comitetului sindicatului). Îi răpesc cîteva minute pentru a nota unele noutăți.

Anul trecut, îmi relatează tovarăsa Țișescu, am răspuns de producția seminței hibride de viermi de mătase, dar de la începutul lunii ianuarie am revenit în sectorul de cercetare. Lucrez la continua îmbunătățire a hibridurilor respectivi pe bază de linii de consanguinizare. Pînă în 1968, țara noastră încă importa asemenea hibriduri. Dar de atunci am trecut la lucru și am reușit să creștem doi hibriduri — primul între rasa Alb — Băneasa și China — 10, altul între rasa Alb — Orșova și Imeruli. Acești hibriduri se caracterizează printr-o perioadă larvără scurtă, producție mai

mare de gogoși de mătase (peste 2 kilograme la gramul de sămînță) și o lungime a fibrei de 1000 de metri. Anul trecut am reușit ca întreaga cantitate de sămînță realizată și predată Ministerului Industriei Ușoare să fie numai hibridă.

Explicația, în aparență simplă, ascunde firește o muncă îndelungată, pasionantă, în centrul căreia (cum confirmă tov. Maria Casan, director adjunct al stațiunii) ingineră Țișescu s-a situat permanent printre protagoniștii întrecerii și ai realizărilor remarcabile.

Dar în sectorul apiculturii?

Dintre lucrătoarele stațiunii m-am oprit la locul de muncă al altei fruntașe, pepinierista Angela Mitrea. Am găsit-o lucrînd la confecționarea unor botci, dar în alte zile în planul ei de realizare a figurat și controlul minuțios al mătcilor.

Angela Mitrea vorbește puțin despre rezultatele obținute. Trebuie subliniat însă că în anul trecut, față de planul de 3000 de măci selectionate, ea a realizat 5500, apropiindu-se, se pare, de nivelul parametrilor mondiali.

În preajma zilei de 8 Martie, Ziua internațională a femeii, m-am gîndit că asemeni acestor două harnice lucrătoare ale Stațiunii centrale de apicultură și sericicultură, în țara noastră muncesc azi milioane de mame, soții, fiice și surori, cărora se cuvine să le adresăm un fierbinte omagiu.

AI. RAICU

(Urmare din pag. 1)

de unități economice teritoriale, pe care le conduce efectiv. Unele se vor înființa pe măsura creării condițiilor, de către comitetele executive ale consiliilor populare județene și cu acordul prealabil al M.A.S. Altele deja existente capătă acum un nou conținut și o nouă orientare.

Laboratoarele pentru controlul semintelor, care se vor extinde anul acesta în fiecare județ, nu se vor mărgini doar la efectuarea unor analize. Ele vor purta, în totalitate, răspunderea programului de producere a semintelor organizînd acțiunea și dînd ajutor efectiv unităților cooperatiste în acest sens.

Problemele deosebite pe care le ridică chimizarea agriculturii au impus, de asemenea, mărirea numărului de **laboratoare agrochimice**. Ele vor fi organizate, treptat, pînă în 1971, în fiecare județ. Aceste unități — care vor funcționa pe principiul gestiunii economice — vor pune la îndemîna cooperativelor agricole toate elementele de care au nevoie pentru administrarea îngrășămintelor chimice și efectuarea tratamentelor fitosanitare. Pe aceleași principii își vor baza activitatea și **centrelor pentru protecția plantelor**.

Va fi extinsă, de asemenea, **rețeaua laboratoarelor sanitar-veterinare** și se vor înființa **unități specializate pentru întreținerea și exploatarea pășunilor**, care se vor organiza pe mari unități de pășiști din zona de deal și de munte. Activitatea acestor unități pastorale se va finanța de la buget și din taxele încasate pentru pășunat, urmînd ca după 2—3 ani, pe măsura creării condițiilor necesare, să se organizeze și să funcționeze pe principiul gestiunii economice proprii.

Se cunosc problemele mari și complexe din domeniul investițiilor. **Rezolvarea lor competentă a impus crearea, în subordinea direcțiilor agricole, a oficiilor de proiectare pentru investiții în agricultură**. Ele vor întocmi documentații pentru lucrările de îmbunătățiri funciare, construcții agrozootehnice, organizarea teritoriului, plantații viticole și pomicele, folosind proiectele tip și directive elaborate de institutele de proiectări ale Ministerului Agri-

culturii și Silviculturii. Totodată, aceste oficii acordă asistența tehnică necesară și, treptat, vor trece la executarea unor construcții prin organizarea de unități proprii care își vor acoperi cheltuielile din veniturile ce le realizează.

În noua formă de organizare a direcțiilor agricole, un element important îl constituie creșterea competenței acestora în domeniul acțiunilor de fond funciar și gospodărire a apelor. Ea este asigurată de faptul că, oficiile pentru fond funciar și gospodărire a apelor trec din subordinea ministerului în cea a direcțiilor agricole.

Pentru întreținerea și exploatarea ma-

acțiunilor agricole de interes local. Este vorba de întreprinderile de valorificare a cerealelor, întreprinderile pentru valorificarea legumelor și fructelor și întreprinderile de aprovizionare cu semințe și material săditor. Acestea din urmă se înființează în 28 de județe în cursul anului 1970, prin reorganizarea întreprinderilor zonale Agrosem și au ca obiectiv contractarea, condiționarea și valorificarea semintelor de soi și a materialului săditor. Față de minister subordonarea se asigură prin întreprinderea centrală de aprovizionare cu semințe și material săditor. În județele în care nu s-au organizat asemenea u-

sau chiar prin asocierea cu cooperativele agricole la executarea obiectivelor și exploatarea lor.

Prin **inspectoratele județene pentru întreprinderile agricole de stat** ce se înființează în prezent, se creează nu numai posibilitatea încadrării activității acestora în cadrul limitelor teritoriale ale județului dar și aceea a corelării unor acțiuni ce se desfășoară la nivelul județului alături de activitatea de stat și în cel cooperatist. Aceste unități sînt organe teritoriale ale M.A.S. — Departamentul I.A.S. și își vor desfășura activitatea răspunzînd de realizarea sarcinilor centrale ce revin agriculturii de stat, avînd totodată și o dublă subordonare: față de Ministerul Agriculturii și Silviculturii — Departamentul I.A.S. și față de **directorul direcției agricole județene**. Inspectoratele coordonează, îndrumă și controlează activitatea întreprinderilor agricole de stat, răspunzînd de îndeplinirea tuturor indicatorilor prevăzuți în planul de stat pentru aceste unități.

În același mod sînt subordonate directorului direcției agricole și inspectoratele silvice.

Acest amplu ansamblu de măsuri menite să asigure o organizare îmbunătățită și unitară a activității agricole în fiecare județ creează condiții pentru îmbunătățirea conducerii, îndrumării și servirii unităților de producție și permite o simplificare a aparatului tehnico-administrativ. Pe baza lor devine, totodată, posibilă repartizarea în cooperativele agricole de producție a unui important număr de specialiști, care vor asigura o conducere mai competentă a unităților și fermelor din cadrul acestora.

Îndeplinirea sarcinilor complexe ce revin agriculturii impune trecerea organizată la noul sistem de lucru, asigurîndu-se astfel îmbinarea armonioasă, într-un tot unitar, a acțiunilor de punere în valoare a resurselor și posibilităților de dezvoltare a agriculturii fiecărui județ, în concordanță deplină cu cerințele economiei.

DIRECȚIA AGRICOLĂ

rilor sisteme de irigații se vor organiza întreprinderi specializate care vor funcționa pe principiul gestiunii economice proprii, cu subunități pe principiul gestiunii economice interne.

Pentru a se da posibilitate conducerii direcțiilor agricole să coordoneze toate acțiunile și măsurile necesare realizării obiectivelor ce revin agriculturii la nivelul județului, a devenit necesar ca **toate unitățile agricole să aibe o legătură de subordonare cu acest organ de conducere a agriculturii**, prin subordonare directă sau prin dublă subordonare. În acest ultim caz, unitățile primesc sarcinile de plan ca unități ale ministerului și răspund față de acesta de realizarea lor. Dar, în același timp, ele sînt subordonate și direcțiilor agricole, care, fără a putea interveni în activitatea lor de producție și economică, au drept de control în ceea ce privește aplicarea măsurilor stabilite de M.A.S., rezultatele obținute și coordonarea

unității, Ministerul Agriculturii și Silviculturii va înființa, treptat, la propunerea direcțiilor agricole județene, unități cu gestiune economică internă, ca secții ale întreprinderilor de aprovizionare cu semințe și material săditor din județele învecinate.

Un rol important în dezvoltarea agriculturii țării și a fiecărui județ în parte îl au **unitățile agricole de stat**. Pe lîngă un important aport la formarea fondului central de stat de produse agricole, ele pot contribui substanțial la sprijinirea cooperativelor agricole. Acest sprijin se poate concretiza în livrarea de semințe, material săditor de mare valoare, de animale de rasă, în organizarea fermelor, complexelor și combinatelor. Valorificîndu-și bogata experiență cîștigată în asemenea domenii, întreprinderile agricole de stat pot acorda asistență tehnică și totodată pot participa efectiv la realizarea acestor investiții prin cooperare

ÎN LUNA MARTIE

Acțiuni multiple și esențiale pentru realizarea planului de producție

■ ÎN PRODUCȚIA VEGETALĂ

Culturi de cîmp

INTREȚINEREA SEMĂNĂTURILOR. În fiecare unitate se intensifică controlul stării de vegetație a grîului de toamnă. Rezultatele acestui control determină, de la caz la caz, urgentarea unor importante acțiuni.

Prevenirea stagnării apei, în special în zona podzolorilor, solurilor brune și brun-roșcate de pădure și pe toate suprafețele aluvionare este o acțiune determinată de zăpada căzută în a doua jumătate a lui februarie și de perspectiva unei desprîmăvărări rapide. În acest scop, se corectează și se accentuează șanțurile de scurgere existente, se execută, la nevoie, altele noi, sau, unde cantitatea de apă este prea mare, se recurge la pompare.

Se urgentează **îngrășarea fazială** a semănăturilor cu îngrășăminte de azot, acordîndu-se prioritate suprafețelor cu perspectivă sigură de producție. În zonele cu soluri acide este preferabil nitrocalcarul — 150—200 kg/ha.

Acolo unde se constată dezrădăcinarea plantelor, se recurge la **tăvălugire** cu tăvălugul neted, după o prealabilă fertilizare cu azotat de amoniu sau uree (dacă nu s-a făcut anterior).

Cînd se semnaleză prezența zabrusului — ale cărui larve atacă la temperaturi ale solului de peste 4°C, se fac prăfuituri cu Hecltox 3 sau Duplitox 3+5, în cantitate de 25—30 kg/ha.

Pentru determinarea rezervei biologice a ploșniței cerealelor se execută controale în liziera pădurilor de foioase.

Dacă solul se usucă, se urmărește evoluția crustei, luîndu-se măsuri pentru distrugerea ei.

PREGĂTIREA TERENULUI. De îndată ce coamele brazdelor s-au zvîntat și se poate intra în cîmp, se efectuează grăparea arăturilor de toamnă cu agregatul de grape cu colți reglabili 6 GCR, indiferent care este cultura ce urmează a se însămînța.

Pe terenurile grele (podzolari, brun-roșcate de pădure, lăcoviști) precum și pe terenurile cu o mare rezervă de buruieni, este indicată o lucrare mai adîncă și mai energică, cu grapele cu discuri în agregat cu grapele cu colți reglabili. Dacă totuși nu se realizează o mobilizare suficientă este mai bine să se facă o arătură superficială (12—14 cm) în agregat cu grapa stelată, imediat ce se poate intra în cîmp.

Pentru culturile foarte pretențioase la pregătirea patului germinativ — sfecla de zahăr, macul — este necesară folosirea din plin a nivelatoarelor NT-

2, 8 urmate de o lucrare cu combina-toarele, care trebuie utilizate la întrea-ga lor capacitate.

Pentru executarea arăturilor de primăvară, pe terenurile nearate în toamnă se acordă multă atenție alegerii momentului optim. Pe terenurile prea umede se iau înfii măsuri eficiente de scurgere a apelor.

Arăturile de primăvară se grăpează concomitent cu executarea, spre a evita pierderile mari de apă.

SEMĂNĂTURILE. Doarece se prevede o desprîmăvărare timpurie, semănatul culturilor din epoca I — mazăre, borceag, lucernă, trifoi, sparceță, orz, ovăz, bob, mac — trebuie să înceapă cît mai devreme.

Tot în această lună, de îndată ce se întrunesc condițiile, se însămînțează inul, sfecla de zahăr și cea furajeră, linte, cînepa. Pentru toate aceste culturi unitățile trebuie să se aprovizioneze din timp cu semințele necesare.

Legumicultură

Confecționarea și repararea răsadni-țelor necesare pentru repicări se vor încheia în cel mai scurt timp, procurîndu-se urgent materialele care mai lipsesc (geam, cuie, etc.) și trecîndu-se în mod organizat la instalarea pe teren a acestor obiective. În această lună, se execută în continuare **însămînțările în răsadnițe** pentru legumele de vară și indeosebi pentru tomate de vară, ardei gras, ardei gogoșar, vinete etc. Se va lucra intens la repicarea răsadurilor.

Unitățile care și-au prevăzut solarii se vor îngriji de **terminarea construcțiilor**, inclusiv acoperirea cu polietilenă, astfel ca după data de 20 martie să se poată trece la plantarea tomatelor sau a altor culturi (ardei, vinete).

Starea de vegetație a culturilor de legume — verdețuri (salată, spanac, ceapă verde, usturoi verde etc.) semănate sau plantate din toamnă, se urmărește periodic luîndu-se măsurile corespunzătoare de întreținere: scurgerea apelor provenite din precipitații, spargerea crustei etc. Dacă se constată calamitarea unor culturi, se reinsămînțează imediat ce timpul permite.

În grădina de legume se execută în această lună lucrările de amenajare pentru irigații, de nivelare, modelare și fertilizare.

Pe măsură ce timpul permite, încă din primele zile ale lunii martie, se va trece la **însămînțarea legumelor din epoca I:** mazăre, rădăcinoase, ceapă, usturoi, verdețuri.

În zonele sudice și vestice ale țării, după data de 10 martie se execută, în funcție și de starea timpului, **plantarea cartofilor.** Pînă atunci, unitățile vor verifica starea tuberculilor încolțiți și vor pregăti materialul și ambalajele necesare astfel ca la transportul la cîmp să nu se producă pierderi. Tot în această lună, se plantează **răsadurile de varză timpurie, conopidă și gulioare de cîmp.**

Unitățile care și-au prevăzut culturi de sparanghel, vor pregăti din timp terenul — deschiderea șanțurilor de plantare, pichetat — trecîndu-se, apoi la plantarea puieților.

Se vor lua măsuri pentru **protejarea unor suprafețe cît mai mari de legume în cîmp, sub polietilenă** — varză timpurie, gulioare, salată, conopidă, ceapă verde, spanac etc.

În sere continuă lucrările de îngrijire a plantelor (copilit, irigat, prășit, fertilizare). Împotriva bolilor și dăunătorilor, la tomate, se aplică stropiri împotriva Cladosporiozei, septoriozei și a manei cu Liorocarmazin în concentrație de 0,25%, împotriva făinării cu Karatan 0,1% sau Morestan 0,05—0,075% iar împotriva musculiței albe, tratamente cu Nogos în concentrație de 0,05—0,75%. La castraveți se aplică stropiri cu Karatan 0,1% sau Morestan 0,05—0,75% împotriva făinării. Tot la această cultură se aplică stropiri cu Tedion 25 în concentrație de 0,2% împotriva păianjenilor. Ca și în cazul tomatelor tratamentele se aplică la intervale de 5—6 zile pînă la coomplexate pentru combaterea simultană a făinării și păianjenilor.

Viticultură

Luna martie constituie perioada de început de activitate. Toate lucrările necesare trebuie să fie executate fără întârziere, respectîndu-se cerințele de calitate.

Unitățile care au suprafețe desfundate pentru plantări noi de vii vor pregăti și amenaja terenul, în vederea creării condițiilor optime de plantare și de mecanizare a lucrărilor. Aceeași importanță trebuie acordată lucrărilor de completare a golurilor.

Se va da o atenție mai mare fertilizării solului prin utilizarea cît mai rațională a îngrășămintelor chimice.

Lucrările de mobilizare a solului se vor realiza cu toată atenția. Pentru stîrpirea buruienilor perene și pentru afinare se execută pe întreaga suprafață lucrările adînci recomandate de agrotehnica viticolă. În plantațiile cu solul tasat și puternic împirat este indicat a se face redensificare parțială, cu aplicarea concomitentă a îngrășămintelor organo-minerale.

ca și unitățile beneficare, să urmărească definitivarea cît mai urgentă a proiectelor de execuție și trecerea operativă la deschiderea șantierelor, la începerea construirii complexelor industriale intercooperatiste. Pentru asigurarea unei măci cît mai valoroase, este necesar ca toate scrofițele repartizate unităților cooperatiste pentru trimestrul I, să fie ridicate din stațiunile experimentale și întreprinderile agricole de stat, să se asigure cazarea, furajarea și îngrijirea lor în condiții optime. Trebuie totodată începută pregătirea cadrelor care vor lucra în complexele industriale ale C.A.P. prin școlarizarea și specializarea lor în I.A.S. care au acumulat experiență în acest domeniu.

În **CREȘTEREA OVINELOR** măsurile tehnico-organizatorice se referă, în primul rînd, la desfășurarea în condiții optime a fățărilor. Procentul mare de mortalitate înregistrat în unele județe obligă la îmbunătățirea radicală a regimului de hrănire, îngrijire și adăpostire a oilor mame și ale mieilor. Reținerea întregului efectiv de miel obținut în această primăvară este una din măsurile de cea mai mare importanță, aceasta asigurînd baza materială a sporirii efectivelor și a populației, la întreaga capacitate, a îngrășătorilor. Este necesară, de asemenea, alegerea, clasarea și pregătirea oilor adulte reformate în vederea îngrășării rapide și livrării lor pentru carne la o calitate superioară. Oile negestante, bine dez-

Pentru asigurarea mijloacelor de susținere în plantațiile noi și pe rod este necesar să se folosească integral materialele repartizate pe plan central și cele aprovizionate pe plan local. Acolo unde mijloacele de susținere sînt insuficiente este indicat să se practice instalarea de spalieri provizorii prin plantarea stîlpilor intermediari la intervale mărite (18—27 m) și intercalarea acestora cu araci (cîte un arac înfipt la distanță de 4,5 m pe rînd).

O atenție deosebită se va da executării la timp a lucrărilor de dezgropat, de dezmușuroit, tăieri de formare și de rodire a viței de vie. **Tăierile de rodire** trebuie făcute pe baza cunoașterii corecte a stării de viabilitate a ochilor la ieșirea din iarnă, pentru ca pierderile să fie compensate. În acest scop, ele se efectuează în mod diferențiat, în funcție de vigoarea fiecărui butuc, astfel încît să se realizeze o încărcătură normală de ochi la hectar.

Pomicultură

Aplicarea tratamentelor de iarnă, tăierile de fructificare, lucrările de igienă culturală, vor fi grăbite.

Se continuă, astfel, tratamentele de iarnă la pomii împotriva păduchelului din San-José și a altor coccidae, prin stropiri cu Hortitox 5% sau cu Dibutox 25, în concentrație de 1—1,5 la sută. Cele două produse vor fi folosite alternativ, întrucît utilizarea Hortitoxului mai mulți ani la rînd duce la „oboseala“ pomilor.

Stropirile cu Dibutox 25 și Hortitox pot fi continuate pînă la începerea pornirii în vegetație, deoarece după această perioadă produsele respective au efecte fitotoxice pentru pomi. Stropirile vor fi efectuate numai la temperaturi de peste 0°C, evitîndu-se zilele cu zăpadă sau gheață pe pomi.

De îndată ce terenul permite se execută lucrările necesare de mobilizarea solului în livezi.

Unitățile care au de înființat noi plantații trebuie să se preocupe în mod activ de realizarea lor. Se va acorda o atenție deosebită înființării plantațiilor intensive precum și completării de goluri în plantațiile tinere, neintrate pe rod. În acest scop se va revizui materialul săditor existent, asigurîndu-se deficitul. Totodată, se asigură mijloacele de susținere în noile plantații.

Se realizează, cu cea mai mare atenție, **planul de plantare la zmeurul de grădină și coacăzul negru, prin procurarea materialului săditor repartizat și executarea plantării propriu-zise.**

În această lună se va efectua o prognoză a producției de fructe prin evaluarea mugurilor de rod.

■ ÎN PRODUCȚIA ANIMALĂ

Și pentru culturile furajere, la fel ca pentru întregul sector al producției vegetale, luna martie marchează începutul campaniei agricole de primăvară. Intrăm în luna în care va trebui să intensificăm acțiunea de fertilizare cu îngrășăminte chimice și organice a paștilor și a culturilor vechi de plante de nutreț (lucerniere, trifoiști, amestecuri de graminee cu leguminoase etc.) Imediat după dezgheț și scurgerea apei vor trebui să se treacă operativ, chiar și pe porțiuni mai reduse — acolo unde este posibil — la pregătirea terenului și însămînțarea culturilor furajere, așa cum s-a arătat în articolul de mai sus.

În legătură cu hrănirea rațională a animalelor, pentru folosirea cît mai eficientă a tuturor resurselor existente pînă la noua recoltă, se va continua pregătirea nutrețurilor de volum prin tocare și măcinare și înmuiere cu soluții de saramură și melasă sau borhoturi lichide, combinarea lor cu uree și eventual cu nutrețuri concentrate măcinate. Potrivit rețetelor stabilite pe specii și categorii de animale, furajele concentrate, bine măcinate, cu adaosuri de nutrețuri proteice sau supernuclee, se folosesc cu multă chibzuință și în special în hrana păsărilor și a porcilor.

În **CREȘTEREA TAURINELOR** mă-

surile de sezon vizează, în continuare, desfășurarea în condiții optime a procesului de reproducție, păstrarea în viață a unui număr cît mai mare de viței, sporirea producției de lapte și carne. Pentru aceasta se va urmări îndeaproape realizarea planului de montă și fățări. O atenție deosebită se va acorda urmării apariției căldurilor la vițelele care au realizat vîrstă și greutatea minimă de montă, trecîndu-se la însămînțarea sau montarea lor imediată. Pentru realizarea efectivelor planificate și a sarcinilor suplimentare se va proceda la identificarea vacilor, junincilor și vițelilor care pot fi cumpărate, luîndu-se măsuri pentru organizarea tîrgurilor, respectarea măsurilor sanitar-veterinare privind circulația animalelor etc. O măsură de mare importanță se referă la creșterea greutății de livrare a animalelor predate pentru carne, astfel încît tonajul planificat să fie realizat cu un număr cît mai redus de animale și nici decum, prin depășirea plafonului stabilit pentru luna martie.

În **CREȘTEREA PORCINELOR**, accentul principal se pune, în continuare, pe efectuarea unui număr cît mai mare de monte la scroafe și scrofițe, baza realizării unui număr cît mai mare de porci. Este necesar ca direcțiile agricole și unitățile cooperatiste județene,

voltate, la fel ca și berbecii reproducători se vor pregăti în condiții corespunzătoare pentru începerea montelor de primăvară.

În **CREȘTEREA PĂSĂRILOR** este necesar ca în continuare, să se acorde atenția cuvenită pregătirii pentru populare a spațiilor destinate creșterii puilor și, bineînțeles, realizării integrale a planului de incubație. Pentru aceasta, paralel cu folosirea la întreaga capacitate a incubatoarelor se pune problema asigurării ouălor necesare. Este vorba de grija pentru loturile de găini ouătoare, pentru adăpostirea și hrănirea lor corespunzătoare, pentru normalizarea raportului cocoși-găini în funcție de rase (1:10—1:15). În acest sezon se aplică și dehelmintizarea găinilor ouătoare.

În **APICULTURĂ**, ne apropiem de intrarea în sezonul activ. Stuparii trec efectiv la controalele de primăvară privind starea fiziologică a familiilor de albine, a rezervelor de hrană etc. Acum se constituie comisiile județene de bază meliferă și stupărit pastoral, care au ca sarcină inventarierea bazei melifere existente, repartizarea ei judicioasă, informarea organelor centrale, în legătură cu deficitul sau surplusul existent.

În **SERICULTURĂ**, se va urmări contractarea materialului săditor pentru plantațiile intensive de dud și a întregii cantități de sîmînță de viermi de mătase planificate pentru anul în curs. Totodată se va trece la pregătirea terenului destinat viitoarelor plantații.

CARTOFUL ÎȚI DĂ, DACĂ ÎI DAI!

Recolta de cartof de toamnă din anul trecut, se știe, nu a corespuns necesităților economiei și nici bazei materiale de care dispun unitățile agricole. Acum trebuie să se acționeze energic prin măsuri organizatorice și tehnice pentru ca rezultatele anului 1970 să reflecte, într-adevăr, potențialul real de producție. Precizarea acestor măsuri a constituit obiectul întâlnirilor organizate de Ministerul Agriculturii și Silviculturii, în ultima săptămână la Brașov și Suceava, cu specialiștii din cooperativele agricole cultivate de cartof. Prezentăm în cele ce urmează principalele elemente evidențiate cu acest prilej, legate, îndeosebi, de acțiunile din primăvară.

Cultura cartofului este, spun unii, destul de pretențioasă. Afirmatia corespunde, desigur, realității. Într-adevăr, tehnologia specifică acestei plante este bazată pe elemente care, fiecare în parte, având, rol determinant în realizarea producției nu pot fi eliminate fără riscuri. De altfel, aplicarea lor este justificată în primul rând din punct de vedere al eficienței economice. Căci, așa cum au afirmat, recent, la Brașov, mulți specialiști din cooperativele care au obținut an de an producții ridicate — chiar și în 1969 — „cartoful îți dă, dacă îi dai!”.

Deci, ce anume trebuie să se „dea” cartofului în condițiile acestui an? Neputând cuprinde, în cadrul acestei pagini, întregul complex de măsuri — de la plantat și pînă la recoltare — vom prezenta câteva elemente pe care cercetarea și practica le-au definit ca esențiale și de care va trebui să se țină seama neapărat în perioada care urmează.

SOLUL ȘI PREGĂTIREA LUI

Rolul solului, atât din punct de vedere al compoziției sale chimice cât mai ales din cel al texturii, este covârșitor. Așa cum o atestă cercetările, el participă la realizarea producției de cartof în proporție de 77 la sută.

Cartoful, preferînd solurile ușoare, cu textură lutoasă sau luto-nisipoasă, spre acestea este necesar să se îndrepte atenția cultivatorilor în fiecare unitate, atunci cînd definitivează amplasarea culturii. Așa cum s-a mai precizat recent în paginile revistei, acum este momentul acestei acțiuni, urmărindu-se peste tot respectarea în cea mai mare măsură a cerințelor plantei.

Există, desigur, situații speciale. În județul Brașov, de pildă — și nu este singurul — unde nu toate terenurile sînt proprii culturii cartofului, și unde acesta ocupă anual suprafețe mari, amplasarea lui corespunzătoare ridică o serie de aspecte, unele chiar, dificile. Măsura pe care o preconizează direcția agricolă — **concentrarea culturii cartofului în unități cu condițiile cele mai favorabile** — apare ca deosebit de eficientă și ea trebuie să stea în atenția organelor agricole.

Ațit în zonele de cimpie din sudul și vestul țării, cit și în zonele de deal și munte — **irigarea cartofului aduce sporuri importante de recoltă**. Se vor amplasa, deci, în asemenea condiții, cel puțin 8 000 ha de cartofi timpurii și de vară și 5 000 ha de cartofi de toamnă. Acestor culturi trebuie să li se acorde o importanță deosebită. O primă măsură necesară este asigurarea nivelului de fertilizare corespunzător producției ce urmează să se obțină.

După cum ne-au informat specialiștii de la direcțiile agricole, și în județele Covasna și Harghita, s-au luat măsuri deosebite ca în această primăvară cartoful să ocupe terenurile cele mai corespunzătoare, mecanizabile, arate din toamnă și fertilizate cu cantități importante de îngrășăminte naturale și chimice. În cooperativele agricole din județul Harghita, de pildă, unde încă din toamnă au fost fertilizate cu gunoi de grajd 3 000 ha (din cele 12 100 ha ce se cultivă cu cartof) vor mai fi fertilizate acum, în același mod, încă 4 100 ha, și, pe toată suprafața, se vor aplica îngrășăminte chimice.

Asemenea preocupări pentru îmbunătățirea însușirilor solului trebuie, de fapt, generalizate. Ce precizează, în această direcție, cercetătorii? Iată răspunsul tovarășului **dr. ing. M. BERINDEI**.

— În condițiile anului 1970 se impune ca pregătirea terenului să se facă în strînsă corelație nu numai cu cerințele obișnuite ale plantei ci și cu situația specială care ne silește să folosim la plantare pe mari suprafețe tuberculi tăiați. Termenul „grădina-rește” va trebui deci să constituie calificativul obligator al lucrărilor executate. Este necesar, deci, ca prin toate

lucrările de pregătire să se evite tasarea solului și formarea de bulgări. De aceea, afinarea solului se va face numai după zvîntare și pe adîncimi care nu vor depăși cu mai mult de 5 cm, adîncimea de plantare. Concomitent cu afinarea se încorporează și îngrășămintele.”

— Inginerul **E. HAJDU**, de la C.A.P. Petriceni, județul Covasna, unitate care a realizat anul trecut, 20 000 kg de cartofi la hectar, semnaleză că încorporarea gunoului, toamna, dă rezultate superioare. Pe suprafața fertilizată în acest mod (cu un adaos de superfosfat — 100 kg/ha) s-au obținut anul trecut 24 800 kg/ha.

— **Experiențele noastre au demonstrat că între împrăștierea gunoului de grajd în ultima parte a iernii cu încorporarea lui în sol primăvara și împrăștierea în primăvară, concomitent cu încorporarea în sol — fără a se scoate bulgări — nu sînt diferențe semnificative de producție.** De aceea, pentru a se evita tasarea este mult mai bine ea în cazul plantării cu mașina, gunoiul să fie transportat pe teren înghețat și împrăștiat imediat. Cînd se plantează semimecanizat este mai economic și se obțin producții mai mari dacă gunoiul se administrează concomitent cu plantarea, în așa fel încît să nu rămîna bulgări.

Într-un mare număr de unități, prezente la instruirea de la Brașov, utilizarea unor cantități mereu sporite de îngrășăminte chimice a devenit o practică curentă. La C.A.P. Sînpetru sau Cristian, din județul Brașov, la Valea lui Mihai și Șilindru — județul Bihor, la Tg. Secuiesc, județul Covasna, de pildă, s-au procurat din timp cantitățile necesare fertilizării culturii în primăvară. Este o acțiune care se cuvine a fi intensificată acum în toate cooperativele agricole, ținînd seama că s-au repartizat, în medie, cite 550 kg pentru fiecare hectar cultivat cu cartof. Ele vor trebui încorporate în sol o dată cu executarea lucrărilor de pregătire a terenului, înainte de plantare.

Se pot completa, cu acest prilej, îngrășămintele cu fosfor, se aplică, în întregime, cele cu azot și, acolo unde există, sulfatul de potasiu. Îngrășămintele cu clorură de potasiu se pot administra numai pe solurile bogate în humus. Pe celelalte terenuri ele se aplică cu cel puțin o lună înainte de plantare. De asemenea, se poate folosi cu foarte bune rezultate îngrășămintul complex 13:26:13.

CALITATEA MATERIALULUI DE PLANTARE

Cercetătorii de la Brașov au urmărit și influența altor factori asupra producției de cartof. Rezultatele experiențelor relevă rolul preponderent al materialului de plantare. **Calitatea tubercuilor folosiți ca sămîntă este, astfel, mult mai importantă decît însuși soiul.**

Ce posibilități au unitățile agricole de a determina, pe această cale, sporirea producției de cartof? Ele sînt asigurate în cooperativele care au dat atenție anul trecut reînnoirii cartofilor de sămîntă și păstrării lor în bune condiții peste iarnă.

Realitatea nu poate fi însă ignorată: din cauzele cunoscute, marea majoritate a unităților dispun de cantități insuficiente de cartof de sămîntă. Se impune, deci, ca cele existente să fie folosite rațional, astfel încît să se asigure, totuși, plantarea integrală a suprafețelor planificate. În această privință există soluții eficiente: folosirea tubercuilor mici, precum și selecționarea tubercuilor mai mari de 40—50 g. Valoarea acestor procedee este certificată de rezultatele unor experiențe riguroase. Astfel, s-a stabilit că producția de cartof la hectar este în strînsă corelație cu numărul de tulpini principale, deci, în ultimă instanță, cu numărul de tuberculi plantați. Deci, esențială este desimea de plantare: 40 000—45 000 plante/ha pentru soiurile tîrzii și semi-

tîrzii, și 45 000—50 000 plante/ha, la cele timpurii și semitimpurii.

Cînd se folosesc tuberculi mici sau bucăți de tuberculi, aceștia nu trebuie să fie mai mici de 30 g. În ambele situații este obligatorie asigurarea unei densități de 60 000 de plante la hectar și a unei agrotehnici superioare.

Pentru a se evita răspîndirea bolilor, cercetătorii recomandă ca tăierea tubercuilor să se facă cu cuțite dezinfectate în formalină (40 la sută) în concentrație de 4 la sută, lăsîndu-se netăiată o porțiune de 1/5—1/8 din lungimea lui, desprinderea făcîndu-se la plantare. În acest mod tăietura nu vine în contact cu tuberculii eventual bolnavi, iar închiderea rîni se face mai repede.

În condițiile acestui an două lucrări apar ca obligatorii: **sortarea cartofilor de sămîntă — înlăturîndu-se toți tubercuilii bolnavi, rîniți etc. și calibrarea lor.**

Cooperativele agricole din județul Bihor, care cultivă suprafețe importante cu cartofi timpurii, folosesc, cu foarte bune rezultate, **tuberculi încolțiți**. De pe acum 85 la sută din material se și află în curs de încolțire. Metoda dă rezultate deosebite și în cazul cartofilor semitîrzii sau tîrzii fiind necesară generalizarea ei în toate unitățile cultivate de cartof.

LOTURILE SEMINCERE CER TEHNOLOGII SPECIALE

Aflăm de la direcția agricolă a județului Bihor: deficitul de cartofi de sămîntă este de 1 300 tone, la soiurile tîrzii și de 300 tone, la soiurile timpurii. Din păcate, nu este un caz unic, situația repetîndu-se an de an în toate zonele țării. Și, totuși, în ultimii trei ani, din zonele închise, organizate pentru producerea cartofilor de sămîntă, s-au livrat, cu regularitate cantități importante peste plan, de material de sămîntă din soiuri valoroase, din categoria originală. El a fost destinat reînmulțirii pe loturile semincere ale unităților cultivate, după sistemul cunoscut. Dar măsurile preconizate în acest sens nu au fost aplicate: fie că unitățile nu s-au aprovizionat în mod curent pentru loturile semincere anul I, fie că nu le-au mai reînmulțit pe loturile semincere anul al II-lea, fie că materialul realizat s-a dat în consum sau, datorită unei nerespectări a agrotehnicii, a fost de slabă calitate. S-au pierdut astfel importante cantități de material de sămîntă valoros. Ce se preconizează pentru a se ieși din acest impas? O discuție purtată cu cercetătorii de la Brașov scoate în evidență câteva măsuri de maximă importanță:

— A devenit necesară — a precizat **ing. T. CATELY** — trecerea la reînnoirea materialului de sămîntă, în mod centralizat, pe județ, într-un număr restrîns de unități și ferme specializate în această direcție: ele vor înmulți materialul primit din zonele închise, în proporțiile necesare reînnoirii a materialului din unitățile producătoare de cartof pentru consum. Aceste ferme vor fi organizate în cursul acestui an.

Deși acest sistem presupune mișcarea unui mare volum de sămîntă, el va permite în scurt timp restabilirea capacității de producție a cartofilor de sămîntă, corespunzător cu potențialul biologic al soiurilor cultivate.

— Practic, aceste unități specializate vor produce în 1971 pentru nevoile anului 1972. Cum se rezolvă producerea materialului de sămîntă anul acesta?

— Pe loturile semincere din fiecare unitate, cu respectarea strictă a unei tehnologii care trebuie să fie net superioară celei practicate în cultura mare.

— Loturile semincere — a continuat **dr. ing. T. GOREA** — vor trebui amplasate pe cele mai bune din terenurile destinate culturii cartofului în unitate și care, cel puțin, 2—3 ani consecutiv nu au fost cultivate cu cartof. Se vor respecta astfel, condițiile de izolare, asigurîndu-se o distanță minimă de 300

m față de culturile de cartof pentru consum și de 5 m între diferitele soiuri.

În cazul loturilor semincere, devine obligatorie sortarea, se recomandă insistență încolțirea sau stimularea apariției colților și nu se admite sub nici un motiv folosirea tubercuilor tăiați.

Pe loturile semincere nu este permisă împrăștierea gunoului decît pe timp înghețat și nu se recomandă administrarea sării potasice o dată cu lucrările de primăvară. Cîteva reguli se cuvin respectate și la plantare: **lucrarea se execută în fiecare unitate întil pe loturile semincere, începînd cu soiurile tîrzii (contrar practicilor cunoscute în cultura cartofului de consum) și cu tuberculii mari. În cadrul aceluiași soi, se plantează întil lotul semincere de 6 la sută și apoi cel de 24 la sută.**

Spre deosebire de culturile obișnuite, în loturile semincere se va realiza o densitate mai mare a plantelor pe rînd.

MECANIZAREA LUCRĂRILOR

Inginerul **Al. BĂNULESCU** de la C.A.P. Sînpetru, județul Brașov, precizează că unul din mijloacele care au permis unităților să realizeze anul trecut — cu toată lipsa brațelor de muncă — o producție medie de 20 000 kg/ha (față de 19 000 kg cit fusese planificat) și constituie mecanizarea culturii, în proporție de peste 85 la sută. Ea va fi extinsă anul acesta prin executarea cu mijloace mecanice a erbicidării, a recoltării și a sortatului. Inginerul **Toma CARDOȘ** de la C.A.P. Cristian, din același județ, a făcut un calcul interesant: pentru producerea unei tone de cartofi unitatea a folosit în 1969 un volum de muncă manuală pe jumătate față de cel consumat cu doi ani înainte. Paralel s-a înregistrat o creștere substanțială a producțiilor și a veniturilor asigurate de această cultură: de la 25 la sută din venitul total obținut din producția vegetală în 1967, la 44 la sută, în 1969. Aportul mecanizării a fost evident.

Posibilitatea ridicării gradului de mecanizare a culturii se asigură de la plantare. În această primăvară, întreprinderile pentru mecanizarea agriculturii dispun de 2 510 mașini cu care se vor putea planta circa 100 000 ha cu cartofi (40 ha/mașină/sezon). Cu ajutorul cultivatoarelor existente, o bună parte echipate cu marcatoare pentru cuiburi, pe suprafețe mari se va asigura plantarea semimecanizată. **Reușita acțiunii depinde, în bună parte, de o lucrare, pînă acum, neglijată: nivelarea terenului.** Experiența pe care au dobîndit-o în această privință o serie de unități din depresiunea Bîrsel, Ciucului și Tg. Secuiesc va trebui deci extinsă.

Epoca de plantare trebuie să fie cit mai scurtă și în nici un caz să nu depășească 20—30 zile de la data cînd poate începe lucrarea, în zona umedă de munte, și 15—20 de zile în zona colinară. În zona cartofului de consum, se plantează întil tuberculii întregi de mărime mijlocie, apoi tuberculii mici și la urmă cei tăiați, lucrîndu-se paralel mecanizat și semimecanizat.

În legătură cu adîncimea de plantare se cuvin unele precizări. Ea este reprezentată nu de grosimea stratului de pămînt ce acoperă tuberculul, ci de distanța de la locul de așezare a tuberculului, la suprafața solului. În culturile ce se recoltează mecanizat, această adîncime trebuie să fie mică: de circa 6 cm cînd se folosesc tuberculii întregi, mijlocii și mari și de 4 cm, în cazul tubercuilor mici sau tăiați. (Dacă în timpul recoltării adîncimea de lucru a pieselor care dislocă cuibul crește cu numai 4 cm, se răscolește cu 100—150 tone de pămînt mai mult la hectar.)

În timpul destul de scurt care a mai rămas pînă la plantare, întreprinderile pentru mecanizarea agriculturii sînt datoare să asigure terminarea reparării mașinilor și echipării cultivatoarelor. Totodată, în fiecare unitate se va organiza instruirea temeinică a tuturor mecanizatorilor și operatorilor care vor lua parte la plantarea cartofului.

Discuțiile purtate la Brașov și Suceava au permis participanților un util schimb de păreri și au constituit, totodată, o adevărată școală. Concluziile desprinse cu acest prilej, privind întreaga tehnologie proprie culturii cartofului în condițiile acestui an, vor trebui respectate de fiecare unitate producătoare. Specialiștii sînt chemați să depună toate eforturile pentru folosirea deplină și în mod științific a bazei materiale create, astfel încît anul acesta producția de cartof să corespundă — cantitativ și calitativ — posibilităților existente și cerințelor economice.

În condițiile deficitului mondial de proteină, soia — plantă cu calități excepționale — se impune tot mai evident ca una din sursele principale pentru acoperirea acestuia. Conținând peste 40 la sută substanțe proteice și circa 20 la sută substanțe grase, și caracterizându-se printr-o compoziție a aminoacizilor din proteine foarte apropiată de cea a proteinelor din carne, soia câștigă tot mai mult teren în diferite țări ale lumii. În anul 1967, de pildă, producția mondială de soia s-a ridicat la circa 36,2 milioane de tone, din care 72 la sută s-a obținut în S.U.A., 20 la sută în R.P. Chineză și 2 la sută în Mexic. Cele mai mari producții medii anuale s-au înregistrat în Mexic, Canada și S.U.A., respectiv 1910, 1876 și 1647 kg la hectar. Producția record de peste 6000 kg la hectar, precum și rezultatele unui număr însemnat de cultivatori cu experiență din S.U.A. (3500—4500 kg la hectar) arată că, în condiții agrotehnice corespunzătoare, soia poate răspunde cu producții deosebit de mari.

În țara noastră, numai în cadrul I.A.S., în acest an se vor cultiva circa 82000 ha preconizându-se ca în viitorul apropiat să se ajungă la peste 150000 ha.

Discuțiile purtate recent cu câțiva specialiști din I.A.S. Borcea și Drumul Subțire, județul Ialomița, unități cu experiență în cultivarea acestei plante, ne-au dezvăluit adevăruri, pasiuni, competență, astfel încât cunoscutul „soia-n jos și soia-n sus” dintr-un vechi cântec studentesc ne apare acum într-o nouă ipostază.

LA I.A.S. BORCEA, soia s-a cultivat, anul trecut, pe circa 650 de hectare și cam tot pe aceea se va cultiva și în acest an. La recomandarea directorului întreprinderii, ing. TRAIAN ILIESCU, ne-am întâlnit cu șeful de fermă ing. MIHAI RADOVICI, care a obținut cele mai bune rezultate — 1940 kg la hectar, în medie de pe o suprafață de 250 hectare și pe unele din parcele chiar 2500 kg la hectar.

— Grijă pentru soarta producției — ne-a relatat interlocutorul — a început cu asigurarea seminței. Parcelele destinate acestui scop, cele mai bune, au fost recoltate ceva mai târziu, iar semința obținută ne-a asigurat o germinanță de circa 90 la sută, element esențial în reușita culturii. Încă din toamnă, cu tractoarele D.T.-75 am efectuat o arătură la adâncimea de 29—31 cm, după o prealabilă fertilizare cu 300 kg de superfosfat la hectar. În primăvară, ogoarele au fost grăpate și în luna aprilie s-a trecut la nivelarea terenului prin discuire: două, în diagonală.

— Deci, nivelarea cât mai perfectă a terenului — completează directorul întreprin-

LA I. A. S. BORCEA ȘI DRUMUL SUBȚIRE

Cultivatori de soia — despre soia

derii — este o lucrare de bază care asigură o răsărire uniformă.

— După nivelare — își reia ideea ing. Radovici — am trecut la erbicidare, lucrare efectuată concomitent — cu grăpatul cu G.D.-4 pentru a asigura încorporarea imediată în sol a erbicidului. Am folosit doza de 5 litri de Treflan, dizolvat în 400 litri de apă pentru un hectar. Încă o lucrare cu grapa 6 G.C.R. cu colți reglabili și terenul a fost nivelat perfect, bun pentru însămânțare. Cind temperatura în sol a ajuns la 10—12°C, și aceasta s-a întâmplat în jurul datei de 5 mai, am început semănatul.

— Am folosit semănătoarea S.P.C.-6 la care am modificat raportul de transmisie a mișcării: pinionul cu 22 de dinți la roata de tasare și cu 11 dinți la axul distribuitor. În același timp, discurile distribuitoare li s-au făcut 50 de orificii, față de numai 14, cu cite au sosit din fabrică. Pentru a se asigura adâncimea optimă de îngropare a seminței (2—3 cm) — element hotărâtor pentru o răsărire uniformă — am folosit patinele mici ale semănătorii, prevăzute cu limitator de adâncime.

— Ceea ce vreau să evidențiez în mod deosebit, intervine ing. Iliescu, este faptul că semănatul s-a efectuat sub controlul și supravegherea directă a specialiștilor care, la capătul tarlalelor, verificau funcționarea semănătorilor după fiecare tură și interveneau atunci cind era cazul. Numai în acest fel s-a putut asigura densitatea optimă de 500000—550000 de plante la hectar.

Din relatările specialiștilor de la I.A.S. Borcea am mai reținut că, imediat după însămânțare, s-a mai efectuat o grăpare. Imediat după răsărire s-a urmărit permanent atacul de dăunători și în special de Tanimoccus, aplicându-se tratamente preventive cu Duplitol, 3 la sută. Acolo unde a fost cazul, s-au aplicat și prașile mecanice cu C.P.S.-6, precum și plivitul manual. Paralel cu lucrările de întreținere s-au efectuat și irigațiile: 4 udări cu cite 600 mc la hectar, una înainte de înflorire, datorită secetii și 3 după înflorire.

— Ce ne puteți spune în legătură cu recoltatul?

— Înainte de recoltarea cu

combinetele C-1 și C-3, continuă ing. Radovici, am deschis drum cu combina autopulsată. Pentru o tăiere a plantei cât mai aproape de suprafața solului, roata din brazdă a fost fixată în poziția cea mai înaltă, iar pentru evitarea pierderilor de boabe în timpul recoltării, prin scuturarea pe pînză a plantelor tăiate, în partea de jos a masei de tăiere s-a fixat un scut din fier cornier în formă de L. Pentru a evita spargerea bobabelor datorită turației prea mari, fuția de griu a combinei a fost înlocuită cu cea pentru floarea-soarelui. Tot din aceste motive 3 din 6 șine ale tobei au fost scoase.

Înaintind în inima Bărăganului am poposit și la I.A.S. DRUMUL SUBȚIRE, unitate care în acest an va cultiva 2000 hectare cu soia.

— Pe lângă o germinanță cit mai bună — era de părere ing. NICULAE STAMATE, directorul întreprinderii — calitatea seminței mai este determinată și de puritatea ei biologică. Mai mult ca la orice altă cultură, la soia ne interesează ca semința să provină din același soi, să aibă aceleași particularități biologice. Or, cele 3 soiuri existente la noi, Merit — cel mai precoce, Chippewa — semitardiv și Lincoln — tardiv, sînt livrate în unele cazuri amestecate. Nu în totalitate, dar și aceasta expli-

că, uneori, producțiile mici obținute încă de la această cultură.

— De fapt — își exprimă părerea tehnologul șef al întreprinderii, ing. ION MOIA din consultarea literaturii de specialitate îmi dau seama că soiurile Merit și Chippewa sînt depășite în prezent. Să concretizăm lucrurile. Cine a vizitat anul trecut întreprinderea noastră și a văzut lanurile de soia, nu a plecat fără să spună: promit mult! În realitate, lucrurile, au stat altfel. În condiții de neirigare, în fermele cele mai bune am obținut, în medie, cite 1540 kg la hectar. Soiul Merit are o talie mică și, ca urmare, o inserție joasă a majorității păstăilor. La recoltare, cum cuțitul acționează chiar în zona păstăilor, o bună parte din boabe se sparg sau se pierd.

I-am invitat pe interlocutori să se refere în mod deosebit la particularitățile plantei, făcînd uz bineînțeles de experiența acumulată în unitate.

— Soia — ne-au relatat aceștia — este o plantă pretențioasă, convenindu-i o atmosferă umedă și ceva mai răcoroasă. În acest an, noi vom iriga întreaga suprafață și din motivele arătate ne-am propus ca udările să le asigurăm în debite mici și repetate. În perioada semănatului în special, trebuie să intervenim cu lucrări care să mențină umiditatea la suprafață. De aceea,

cel mai potrivit este ca pregătirea patului germinativ să se realizeze concomitent cu semănatul. În cazul în care inocularea semințelor a fost efectuată corespunzător, îngrășămintele azotoase nu mai sînt necesare. Ca plante premergătoare, cele mai bune pentru soia considerăm cerealele de toamnă și primăvară care părăsesc terenul devreme și permit o bună pregătire a solului.

Și la I.A.S. Drumul Subțire — dovadă a preocupărilor privind generalizarea experienței înaintate — grija pentru asigurarea unor condiții optime culturilor de soia face numitor comun cu cea înfălțită la I.A.S. Borcea. Dar tot numitor comun fac și unele probleme care depășesc cadrul unităților vizitate, solicitînd o soluționare corespunzătoare la nivelul inspectoratului, al departamentului sau chiar al ministerului. Pare de-a dreptul paradoxal ca, în timp ce se depun eforturi pentru extinderea acestei culturi, producătorii să întâmpine greutăți la valorificarea producției. În timp ce F.N.C.-urile duc lipsă de soia, baza Fetești a I.V.G. a purtat pe drumuri ambele unități vizitate, motivînd refuzarea produsului prin lipsa spațiului de depozitare. Este deci timpul să se coreleze spațiile de uscare și depozitare cu volumul producției scontate, aceasta permițînd o reducere simțitoare a prețului de cost. Din sesizările specialiștilor, reiese, de asemenea, că nici pînă în prezent spărurile de semințe, atît de valoroase, care deseori ajung pînă la 10 la sută sau chiar mai mult nu au nici pînă în prezent stabilit un preț oficial.

Am mai reținut, de asemenea, propunerea de îmbunătățire a sistemii de mașini care, pentru cultura soiei, lasă mult de dorit.

Ing. Lucian ROȘCA

Fabrica de nutrețuri combinate din cadrul Combinatului pentru creșterea industrială a porcilor Bereg-său Mare, județul Timiș

I. C. V. B. — „PASTEUR” RECOMANDĂ

SERUL ANTICOLIBACILAR POLIVALENT PENTRU PURCEI

Bolile provocate de germeni considerati patogeni în condițiile unei exploatare intensive, produc, în ultimul timp, pagube însemnate, evidente mai ales în marile combinatelor industriale de creștere a porcilor.

Unul din acești germeni — Escherichia coli — provoacă la tineretul porcin o serie de tulburări, manifestate sub forma enteritelor și

enterotoxiemiilor colibacilare, însoțite de un procent de mortalitate destul de ridicat. Cercetări recente efectuate de I.C.V.B. „Pasteur” au arătat că și enteritele din bolile specifice, toxice sau în avitaminoze, sînt legate de incidența unor anumite serotipuri de E. coli.

În acțiunea de prevenire și combatere a colibacilozei tineretului

porcin, au fost încercate o serie de medicamente de tipul sulfanamidelor, antibioticilor, vitamine sau bacteriofagi, Zymosan și colicine, cu rezultate variabile.

Utilizarea unui ser specific era legată de multitudinea serotipurilor incriminate în producerea acestor afecțiuni la tineret.

Marea majoritate a lucrărilor publicate în ultimii 10 ani, arată că din multitudinea de serotipuri de E coli existente, numai un număr restrîns sînt identificate în mod frecvent, deci sînt incriminate în patogenitatea acestor afecțiuni.

Mergînd pe linia preparării unor produse cu valoare imunobiologică ridicată, începînd din anul 1969, I.C.V.B. „Pasteur” produce un ser anticolibacilar polivalent homolog, înlăturînd, în bună măsură, fenomenele de șoc ce pot apare prin folosirea unui ser heterolog.

Acest produs se obține prin hiperimunizarea porcilor cu un amestec de tulpini riguroso tipizate, corespunzătoare serotipurilor frecvent identificate pe teritoriul țării, tulpini ce provin, în cea mai mare parte, direct din focare de colibaciloze.

Produsul, ambalat în sticle, este de culoare galben-roșietică cu miros de fenol și se administrează

subcutan, în doză de 1—2 ml pe kg greutate vie, preventiv în efectivele unde s-au semnalat cazuri de boală, purcelor în primele ore după fătare sau, la cei mai mari, cu 1—2 zile înainte de înfărcare.

Curativ, serul se administrează în doză de 2 ml pe kg greutate vie subcutan, sau intramuscular și poate fi repetat, în funcție de gravitatea bolii, după 1—2 zile. Este bine ca tratamentul cu ser să fie completat cu o medicație de susținere a organismului cu soluții rehidratante, vitamina A, C, E etc.

În cazul dozelor mai mari este indicat ca administrarea serului să se facă în două puncte separate.

Păstrarea serului în încăperi întunecate, uscate și răcoroase, permite folosirea lui, conform valabilității înscrise pe etichetă, timp de 3 ani de la data fabricării lui.

Titrul ridicat al serului permite obținerea de rezultate bune în acțiunea de combatere și prevenire a afecțiunilor colibacilare la purcei.

Intrucît ne aflăm în faza de început a fabricării noului produs, rugăm specialiștii din teren să ne comunice rezultatele și sugestiile lor, pe adresa Institutului — I.C.V.B. „Pasteur”, Șoseaua Giuleștii nr. 333, Sectorul 7, București.

Ferma km 23 — Combinatul 30 Decembrie. Mecanizarea distribuției furajelor a permis reducerea unui important volum de muncă

Pe măsura acumulării datelor referitoare la particularitățile proceselor de digestie la rumegătoare, în prima perioadă de după naștere, s-au creat premise teoretice pentru introducerea în practică a înțărării timpurii a vițelilor. Avantajele economice ale acestei metode sînt cunoscute, dar ignorarea unor cerințe fundamentale poate atrage după sine pierderi serioase. Ținînd seamă de dezvoltarea aparatului digestiv, înțărarea timpurie a vițelilor a pus în fața specialiștilor două probleme esențiale. Este vorba de elaborarea unor substituenți ai laptelui matern, care să corespundă sistemelor enzimatice digestive și necesarului de principii nutritive specifice etapelor succesive ale procesului de creștere și dezvoltare, precum și de cunoașterea căilor prin care poate fi stimulată dezvoltarea prestomacelor (rumen, rețea, foios). Aceasta ar permite trecerea mai timpurie a vițelilor la un consum masiv de fibroase.

Prin urmare, substituenții de lapte pentru vițel și tehnologia înțărării timpurii trebuie să răspundă a două cerințe de bază.

Astăzi, ca substituenți de lapte se folosesc, cu rezultate satisfăcătoare, diferite preparate de producție indigenă, sau din import. Fără îndoială însă că rezultatele obținute pot fi corectate, în continuare pe baza datelor furnizate de cercetările în domeniul fiziologiei digestive. În acest sens, se știe că la vițel, imediat după naștere, prestomacele, ca și secreția unor enzime capabile să digere alte substanțe decât cele prezente în laptele matern, sînt slab dezvoltate. În condițiile alimentării cu lapte, sursa de energie necesară proceselor de creștere o constituie lactoza și grăsimea din lapte. Încercările de a substitui integral grăsimea prin adăugarea în laptele smîntînit a amidonului sau a produșilor săi de degradare au arătat că, în prima săptămîină după naștere, digestibilitatea acestora este foarte redusă (25%); ulterior însă ea crește odată cu dezvoltarea prestomacelor, atîngînd, la vîrsta de 21—28 zile, 90%. Se pare că, în prima săptămîină după naștere, secreția enzimelor amilolitice este foarte scăzută, ceea ce determină și o digestibilitate redusă a hidraților de carbon cu o structură complexă.

Cînd adaosul de amidon în substituenții de lapte cantitativ, s-a făcut gradat, în funcție de vîrstă, s-a constatat că digestibilitatea acestuia este legată de dezvoltarea mai accentuată a funcțiilor prestomacelor. Cercetările privind utilizarea altor glucide au arătat că melasa poate fi inclusă în substituenții de lapte

însă utilizarea ei în cantități mari atrage după sine apariția diareei. Numeroase observații demonstrează că vițelii consumă mai bine finul măcinat și granulat decît cel care nu a suferit nici o prelucrare mecanică. Prin hrănirea vițelilor cu fin măcinat și granulat, se constată modificări în aciditatea conținutului ruminal, o creștere a concentrației acizilor grași volatili din rumen, o modificare a raportului dintre acidul acetic și acidul propionic, în favoarea celui din urmă. Toate cercetările efectuate pe vițelii înțărcați la diferite vîrste arată că succesul acestor metode depinde de ritmul de dezvoltare a funcțiilor rumenului.

La vițelul nou-născut rumenul nu funcționează; el este încrețit, captușit cu un epiteliu cu solzi și cu papile slab dezvoltate. Dacă în primele săptămîni vițelii

țarea aparatului de absorbție a produșilor de digestie, deci a papilelor, în timp ce grosierele constituie un stimul mai puternic pentru creșterea musculaturii peretilor ruminali. În comparație cu finul uscat, ierburile verzi stimulează mai mult creșterea papilelor, deși efectul lor a fost mai mic decît al concentratelor. În cadrul acestor cercetări, s-a găsit o corelație directă între sporul în greutate și gradul de dezvoltare a papilelor. Probabil că această este rezultanta sporirii suprafeței de absorbție a peretelui ruminal, ceea ce a permis trecerea în cantități mai mari a produșilor de digestie din rumen în singe. Unele studii analitice demonstrează că absorbția acizilor grași volatili la nivelul rumenului activează procesele metabolice din papile, ceea ce are ca urmare o dezvoltare mai ac-

rații, în care raportul dintre fibroase și concentrate a fost de 3:2, microflora specifică rumegătoarelor adulate a apărut mai devreme decît în cazul utilizării unei cantități mai mari de concentrate.

Din cele expuse rezultă câteva concluzii care, în viitor, pot fi utilizate în perfecționarea tehnologiei de înțărare timpurie a vițelilor și în elaborarea rețetelor de substituenți ai laptelui matern.

Avem în vedere faptul că înțărarea timpurie trebuie să fie făcută în etape succesive. Fiecare etapă, funcțional, prin elementele pe care le include, trebuie să pregătească etapa următoare. În astfel de condiții, se poate asigura necesarul de principii nutritive și energie caracteristic unui ritm de creștere ridicat, cu sporuri normale în greutate. Însăși compoziția substituenților laptelui trebuie diferențiată în funcție de aceste etape ale procesului de creștere. Este necesar ca elementele care stimulează dezvoltarea funcțiilor ruminale să fie incluse, în plus, față de cele absolut necesare creșterii.

Pe măsură ce, în procesele de digestie, degradarea hranei în rumen crește, forțarea proceselor ruminale, prin trecerea la alimentația de tip adult, va avea efecte pozitive în etapele următoare, chiar cu riscul obținerii temporare a unor sporuri mai mici în greutate.

Desigur, mai sînt încă necesare unele studii, atît în ceea ce privește stabilirea acestor etape în funcție de vîrsta și tehnologia adoptată, cît și cunoașterea mai bună a raporturilor dintre diferiți constituenți ai rațiilor. Îi avem în vedere pe acei constituenți care pot să asigure o populație și dezvoltare a unei microflorae ruminale corespunzătoare și un grad înalt de diferențiere a formațiilor prin care se face absorbția produșilor rezultați din digestia ruminală.

Dr. D. POPOVICI
șeful secției
de fiziologie și biochimie
I.C.Z. — Săftica

Efectul esențelor naturale de plante asupra purceilor țarați

Rămînerea în urmă în ce privește creșterea și dezvoltarea unor purcei țarați ne-a determinat să folosim unele proprietăți ale esențelor naturale de plante puse în evidență de numeroase cercetări științifice. S-a ajuns, astfel, la concluzia că multe din aceste esențe au acțiune antiseptică, oxidoreductoare, PH-acid, putere osmotică mare, absența toxicității, polyvalență, proprietăți ce le conferă importante calități preventive și curative. Esențele naturale de plante sînt considerate ca medicamente care modifică profund terenul biologic.

În cadrul Stațiunii experimentale Dobrogea, la Secția de cercetări zootehnice Palas, am efectuat unele observații pe un grup de purcei din rasa marele alb, împărțiți în 3 loturi: unul martor (I) și două experimentale (II, III). Purceii au provenit din fătările lunilor ianuarie-martie (sezon de morbiditate maximă), animalele prezentînd greutăți corporale sub nivelul normal: lotul I — 14,2 kg la 4 luni, lotul II 12,19 kg la 4 luni, lotul III 7,2 kg la trei luni. Majoritatea purceilor prezentau afecțiuni pulmonare.

Furajarea purceilor s-a făcut cu un amestec de furaje cu valoarea nutritivă de 1,39 UN și 185 g PD, administrat la discreție. În hrana loturilor experimentale s-au adăugat plante aromatice sub formă de infuzie — 15 g plante uscate la un litru de apă. Amestecul de plante aromatice a fost compus din fenicul, izmă, mușetel, levănțică, anason și chimen.

Pe perioada celor patru luni de experiență s-au controlat sporurile de creștere în greutate, consumul de hrană, comportarea animalelor și starea de sănătate. S-a urmărit de asemenea, influența esențelor naturale asupra metabolismului. Rezultatele obținute sînt redată în tabelul alăturat.

Se observă în mod evident că greutatea corporală la lotul II este cu 80,2 la sută, iar sporul mediu cu 146,1 la sută mai mare față de lotul martor; în schimb, consumul de UN pentru un kg de spor s-a redus cu 34,36%. Lotul III, fiind format din purcei profund compromiși, greutatea inițială care reprezintă doar jumătate din cea a lotului martor, a ajuns și a depășit chiar martorul cu 3,5%, cu un consum de unități nutritive practic egal cu cel al martorului.

Aceasta presupune o modificare a proceselor biochimice de transformare a furajelor la nivelul tubului digestiv, care a condus la o asimilare complexă și completă.

În privința morbidității și mortalității s-a constatat: la lotul martor 50 la sută din animale au prezentat o slăbire progresivă pînă la cachexie, urmată de moarte; la lotul II o îmbunătățire a stării generale, fără nici o pierdere; la lotul III au murit 37% din animale, dar numai în prima lună din cauza unor ocluzii intestinale, accidente etc. Deși esențele nu au acționat în sensul lichidării infecției, ele au reușit să o facă benignă.

În concluzie, se poate spune că infuzia de esențe aromatice administrate purceilor țarați reduce mortalitatea, activează creșterea în greutate a acestora și îmbunătățește indicele de valorificare a hranei, influențînd pozitiv procesele metabolice la purceii țarați.

Ing. Vladimir ȘCHEUL
cercetător la
Stațiunea experimentală
Dobrogea

Bazele fiziologice ale înțărării timpurii a vițelilor

sînt alimentați numai cu lapte sau cu substituenți în formă lichidă, rumenul se mărește proporțional cu creșterea greutății corporale, iar chiagul capătă o dezvoltare mai accentuată. Papilele peretelui ruminal rămîn mici și slab vascularizate. Totodată, microflora și microfauna ruminală sînt inconstante, infuzorii aproape lipsesc, iar digestibilitatea celulozei este foarte redusă. Rezultă deci că dezvoltarea rumenului este stimulată de utilizarea hranei uscate.

Cercetările din ultimii ani au arătat că, în timp ce volumul și dezvoltarea musculaturii rumenului depind de cantitatea de furaje grosiere consumate, creșterea papilelor — care îndeplinesc funcții metabolice — este stimulată de produșii finali ai digestiei ruminale și îndeosebi de acizii grași volatili. Pornind de la aceste elemente prin introducerea timpurie în alimentația vițelilor a furajelor grosiere, s-a ajuns ca la vîrsta de 60 de zile aceștia să prezinte o dezvoltare a funcțiilor ruminale similară cu cea a rumegătoarelor adulte.

Prin experiențele în care s-a urmărit influența diferitelor sortimente de furaje asupra digestiei ruminale la vițelii înțărcați, s-a stabilit că concentratele stimulează îndeosebi dezvoltarea

centuată a acestora. În experiențele în care, la rația de bază, s-au adăugat acizi grași volatili, s-a constatat nu numai o dezvoltare mai accentuată a papilelor rumenului, dar și o intensificare a proceselor de absorbție ruminale. Dovada cea mai elocventă privind rolul acizilor grași volatili asupra dezvoltării funcțiilor rumenului a fost obținută în experiența în care, vițelilor hrăniți cu lapte li s-au introdus — prin fistulă în rumen — acizi grași volatili. La loturile experimentale s-a constatat o creștere mai accentuată a papilelor decît la martori. Dintre acizii grași luați în studiu, o acțiune stimulantă mai pronunțată au avut-o acidul propionic și cel butiric, principalii produși de digestie ai hidraților de carbon la nivelul rumenului. O acțiune stimulantă mai slabă a avut-o acidul acetic. La acești factori se adaugă și influența acidității conținutului ruminal. De fapt, se cunoaște că procesele enzimatice din rumen și fenomenele de absorbție se intensifică cînd conținutul ruminal este slab acid.

Este evident că hrănirea timpurie a vițelilor cu fibroase și concentrate atrage după sine și o modificare a microflorae și microfaunei ruminale. Astfel, în cazul hrănirii vițelilor cu

Specificare	Lotul		
	I martor	II experim.	III experim.
Nr. de animale	5	10	5
Vîrsta medie în luni			
— inițială	4	4	3
— după 4 luni	8	8	7
Greutatea corporală în kg			
— inițială	14,20	12,19	7,2
— după 4 luni	34,6	62,35	35,80
Sporul mediu zilnic în g	167	411	234
Consum hrană pt. 1 kg în U.N.	5,85	3,84	5,74

ORGANIZAREA ȘTIINȚIFICĂ A PRODUCȚIEI ȘI A MUNCII

EXTINDEREA ȘI FOLOSIREA EFICIENTĂ A INVESTIȚIILOR ÎN HIDROAMELIIORAȚII

- Ce concluzii se desprind din activitatea anului 1969
- Nu cantitatea, ci calitatea studiilor contează
- Atenție asigurării condițiilor tehnico-materiale
- Aportul organelor sindicale poate fi mai substanțial

În sporirea producției agricole și asigurarea unor recolte constante, un rol de frunte îl joacă extinderea lucrărilor de hidroameliorații. Ținând seama de importanța deosebită a acestei acțiuni, statul nostru alocă an de an fonduri tot mai însemnate, menite să contribuie la folosirea integrală, gospodărească, a patrimoniului funciar. La realizarea programului național de hidroameliorații sînt chemate să-și aducă contribuția mase largi de oameni ai muncii, și în primul rînd, colectivele de specialiști și muncitori de pe șantierelor de îmbunătățiri funciare.

O deosebită atenție se acordă extinderii irigațiilor, noi suprafețe fiind amenajate în Dobrogea, în județele Iași, Ilfov, Galați, Dolj și în alte părți ale țării. La recenta ședință a Comisiei pentru agricultură și silvicultură, la Marea Adunare Națională, s-a subliniat necesitatea îmbunătățirii continue a activității desfășurate pentru realizarea și depășirea sarcinilor de extindere a amenajărilor pentru irigații, prevăzute prin Legea de adoptare a planului de dezvoltare a economiei naționale pe perioada 1966—1970.

Astăzi, activitatea pe șantierelor de hidroameliorații a căpătat un caracter complex, apropiat — putem s-o afirmăm fără exagerare — de cel al construcțiilor industriale. Ritmul intens cerut de realizarea unui volum mare de amenajări, într-un timp scurt și cu investiții specifice cât mai reduse, impune o cit mai perfectă organizare a producției și a muncii. Există, după cum se știe, așa-numitele comparti-

mente care se ocupă de această problemă. Cum reușesc ele să răspundă cerințelor? În ce măsură activitatea desfășurată concurează la realizarea indicilor prevăzuți în plan?

Pentru a răspunde la aceste întrebări, să aruncăm o scurtă privire retrospectivă. În 1969 activitatea compartimentelor despre care am amintit s-a desfășurat în trei direcții principale: elaborarea studiilor de organizare a producției și a muncii, întocmirea normelor de timp și prețuri unificate, și alcătuirea studiilor privind elaborarea indicatorului de norme de deviz pentru lucrări de îmbunătățiri funciare. Nu ne propunem să trecem în revistă toate realizările; ar fi foarte dificil într-un spațiu restrîns. Vom căuta să reliefăm, în schimb, cîteva concluzii desprinse din experiența acumulată pînă acum, concluzii care ni se par utile pentru perfecționarea organizării producției și a muncii pe șantierelor de hidroameliorații, în vederea realizării sarcinilor pe anul în curs și în perspectivă.

Să începem cu alegerea temelor ce urmează să fie studiate. Se observă, în general, că unitățile își propun în planurile de studii obiective prea multe, care depășesc forțele proprii. În 1969, I.H.T.N.-Constanța, de exemplu, și-a propus în plan nouă studii privind organizarea științifică a producției și a muncii, din care, în urma unei analize mai profunde, a rămas unul singur. Deci, de la început, atenție la selectarea obiectivelor pe care și le propun compartimentele respective. Nu cantitatea, ci calitatea studiilor contează.

Experiența dovedește, de asemenea, necesitatea asigurării din vreme a tuturor condițiilor cerute de materializarea studiilor și experimentărilor propuse. Acolo unde se procedează altfel, consecințele nu întîrziesc să se arate. Uneori eșecul este datorat nerespectării obligațiilor contractuale asumate atît de furnizorul de utilaje terasiere, cît și de beneficiarul acestora. Anul trecut, la I.M.T. Craiova s-a prevăzut în plan, un studiu privind aplicarea sistemului de plată în acord global, pe obiectiv. Lipsa unui front continuu de lucru, pentru mijloacele mecanizate repartizate la terasamente, pe o perioadă de minimum două luni, asistența tehnică insuficientă și alte cauze au contribuit la nerealizarea economiilor de peste 640 000 lei, prevăzute în calculul economic. Cu alte cuvinte, această temă care dusă pînă la capăt ar fi putut contribui la o mai bună folosire a utilajelor și, implicit, la reducerea investiției specifice, a fost ratată.

Există și situații cînd, deși studiile respective își dovedesc eficiența, aplicarea lor în producție întîrzie. În 1969 din 89 de studii de organizare științifică a producției și a muncii, unitățile au aplicat doar 49, adică ceva mai mult de jumătate. În practica de zi cu zi a șantierelor există nenumărate fapte care dovedesc efectul deosebit pe care-l are introducerea în practică, fără întîrziere, a metodelor perfecționate, rod al activității creatoare a specialiștilor, maștrilor și lucrătorilor. În cadrul T.C.I.F.-Galați, prin optimizarea gradului de folosire a instalației de turnat dale de beton „Komet” s-au realizat economii în valoare de peste 224 000 de lei; de asemenea, la T.C.I.F.-București, introducerea în procesul de producție a studiului privind programarea și urmărirea operativă a producției a dus la micșorarea cheltuielilor cu 300 000 de lei. Există și alte exemple care demonstrează utilitatea extinderii noului. Astfel, în cadrul T.C.I.F.-Craiova a fost întocmit studiul „stabilirea productivității prin observări instantanee” și aplicat apoi la stația de betoane de la Băilești. Ca urmare, o serie de deficiențe în organizarea muncii și mai ales în aprovizionarea cu materiale au putut fi înlăturate, reducîndu-se astfel timpul de lucru neproductiv. După calculele făcute, acest timp echivala cu o producție pierdută de 3364 m³ de betoane.

Nu-i mai puțin adevărat că, pe lângă exemple bune, se întîlnesc cazuri cînd studiile elaborate au o eficiență economică scăzută sau chiar nulă. Concluzia

care se impune din cele arătate este limpede: anul acesta, conducerile unităților, compartimentele de organizare științifică a producției și a muncii trebuie să acorde atenție sporită aplicării în practică a metodelor care s-au dovedit cele mai economice. Pentru aceasta consemnăm unele propuneri făcute de un grup de ingineri de pe șantier; este vorba de găsirea unor căi pentru generalizarea, pînă la nivelul unităților, a studiilor verificate în 1969, pe de o parte, iar pe de alta, de o informare mai bogată a celor ce lucrează în compartimentele de organizare a producției și a muncii, asupra noutăților din acest domeniu.

Pentru 1970 în unitatea care execută îmbunătățiri funciare se prevede obținerea, prin aplicarea studiilor de perfecționare a producției și a muncii, a unor economii în valoare de peste 7 000 000 lei. La realizarea acestui obiectiv, un aport prețios pot să-și aducă și organele sindicale din unitățile ce efectuează lucrări de hidroameliorații. Așa cum s-a subliniat la o recentă consfătuire organizată de Comitetul Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole și silvice, în colaborare cu D.I.F.G.A., sindicatele sînt chemate să participe mai activ la mobilizarea forțelor de pe șantier, în vederea descoperirii și introducerii, pe scară cit mai largă, a noului în producție. Deosebită grijă se cere acordată urmării întrecerii socialiste, evidențierii frunțărilor în producție, menținîndu-se astfel mereu viu spiritul de emulație. Sprijinirea mișcării de inovații și raționalizări, care capătă amploare din ce în ce mai mare, nu trebuie nici ea neglijată.

Conlucrînd strîns cu conducerile unităților, cu comitetele de direcție, antrenîndu-le în rezolvarea problemelor ce se ivesc în activitatea cotidiană, organele sindicale pot contribui la utilizarea mai rațională a specialiștilor și celorlalte cadre calificate, a tuturor forțelor de lucru în scopul îmbunătățirii producției și a muncii, la întărirea disciplinei. Realizarea la termenele prevăzute a construcțiilor hidrotehnice, scurtarea termenelor de punere în funcțiune, obținerea unor indici calitativi superiori și reducerea investiției specifice constituie, în esență, obiectivele de frunte pe care fiecare inginer, maistru sau lucrător de pe șantierelor de hidroameliorații trebuie să le aibă în vedere.

Ing. N. FLORIAN

Buletin agrometeorologic

În intervalul 24 februarie — 2 martie, la început vremea a fost umedă și relativ călduroasă în întreaga țară, apoi s-a răcit treptat, menținîndu-se în general umedă. Precipitații mai mult sub formă de zăpadă (local în sud sub formă de lapoviță și ploaie la început) au căzut în toată țara în zilele de 23 la 26, apoi în Transilvania, Banat și parțial sau izolat în restul teritoriului.

Temperaturile minime care mai coborîte din aer, înregistrate la sfîrșitul intervalului au oscilat între -18° la Joseni și Miercurea Ciuc -1° pe litoral. Temperaturile medii zilnice în stratul 2—10 cm din sol variau în ziua de 2 martie între 0° și -2° în majoritatea zonelor agricole, fiind mai coborîte (-2° la -4°) în nordul Moldovei și depresiunile intramontane din Transilvania.

În ultima zi a intervalului, solul mai era acoperit cu zăpadă în Transilvania, Moldova și nordul Munteniei, avînd grosimi între 5 și 15 cm (local mai mari în nordul Moldovei și estul Transilvaniei). La aceeași dată, adîncimea de îngheț în sol era cuprinsă între 1 și 5 cm, exceptînd nordul și vestul Moldovei și estul Transilvaniei, unde oscila între 10 și 20 cm. Apa provenită din precipitațiile căzute în acest interval a însumat între 1 și 10 mm în Banat și cea mai mare parte a Olteniei și Transilvaniei; în restul teritoriului, cantitățile au variat între 10 și 30 mm, depășind ultima limită local în estul Moldovei și Dobrogei.

La data actuală, în culturile de grîu de toamnă și arături de toamnă după culturile anuale, rezervele de umiditate accesibile plantelor (peste coeficientul de ofilire) din stratul de sol 0—150 cm, sînt apropiate sau depășesc ușor capacitatea de apă (exceptînd jumătatea de est a Moldovei, nordul Dobrogei și sud-estul Transilvaniei, unde umiditatea este cuprinsă între 65—90 la sută din capacitate). Excese și bălțiri se semnalează mai frecvent în partea centrală și nordică a Munteniei, jumătatea de nord a Olteniei, pe terenurile joase și slab drenate din vestul țării și în luncile majore ale rîurilor. Pe solurile cu textură medie și ușoară din Cîmpia Română, bălțirile au un caracter local și temporar.

TIMPUL PROBABIL PENTRU INTERVALUL 6—13 MARTIE. Vremea va fi, în general, umedă cu cerul mai mult noros. Vor cădea precipitații sub formă de ploaie, iar pe alocuri și sub formă de lapoviță și ninsoare. Vîntul va sufla potrivit cu intensificări de scurtă durată. Temperaturile minime vor fi cuprinse între -4° și 6°, iar cele maxime între 2° și 12°.

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI SILVICULTURII INSPECȚIA DE STAT A APELOR

REALIZĂRI ȘI PERSPECTIVE ÎN COMBATEREA BIOLOGICĂ A DĂUNĂTORILOR FORESTIERI

Aplicarea pe scară largă, în țara noastră, a substanțelor insecticide în protecția pădurilor a permis obținerea unor rezultate bune în combaterea dăunătorilor și evitarea pagubelor economice importante pe care aceștia le-ar fi putut produce. Extinderea metodei chimice de combatere a fost posibilă datorită perfecționării rapide a aparatului de difuzare a insecticidelor, a tehnicii de tratare, precum și creării de noi produse cu toxicitate ridicată și remanență de lungă durată.

Utilizarea în măsură din ce în ce mai mare a combaterii chimice, atât în țara noastră cât și în străinătate, nu a dus însă la rezolvarea eficientă a problemelor de protecția pădurilor, deoarece pe lângă rezultatele pozitive, metoda chimică a dus la apariția unor fenomene negative. Printre acestea se menționează toxicitatea ridicată față de oameni și animale cu sine cald, provocarea de dezechilibre permanente în biocenoză forestieră prin distrugerea în masă a insectelor parazite și prădătoare fitotoxice față de plante, etc.

Datorită acestor neajunsuri ale combaterii chimice, în ultimii ani, atât la conferințele internaționale de entomologie și patologia insectelor, cât și în diferite lucrări de specialitate, s-a subliniat din ce în ce mai mult necesitatea limitării folosirii insecticidelor și trecerii treptate la aplicarea metodei biologice. În cadrul acestei metode se preconizează, pe de o parte, folosirea microorganismelor entomopatogene, iar pe de altă parte, utilizarea insectelor entomofage.

Din punct de vedere practic, o importanță deosebită în combaterea biologică prezintă microorganismele și, în primul rând, bacteriile, virusurile și ciupercile entomopatogene. Caracteristica principală a microorganismelor entomopatogene o constituie acțiunea lor selectivă față de insecte și lipsa de toxicitate față de oameni și animale vertebrate.

ROLUL BACTERIILOR...

Dintre microorganismele se remarcă mai ales bacteriile datorită ușurinței cu care pot fi cultivate pe medii artificiale și patogenității ridicate pe care au față de unele specii de dăunători. În cadrul bacteriilor sporogene cu patogenitate ridicată, cel mai mare interes pentru practică prezintă specia *Bacillus thuringiensis* Berliner. Acțiunea acesteia asupra a numeroase insecte și în special a lepidopterelor este legată de producerea în momentul sporulării a unor cristale toxice de natură proteică, solubile în soluții alcaline, al cărui pH este în jur de 12,5. După pătrunderea în organismul insectelor, bacteria acționează asupra lor, producând după un anumit timp mortalitatea.

Experimentările cu bacterii entomopatogene constituie o preocupare importantă a cercetătorilor și practicienilor din domeniul combaterii biologice; în prezent specia *Bacillus thuringiensis* Berliner stă la baza unor preparate industriale deja omologate (Turicid, Bactospein) care se experimentează atât în domeniul agricol, cât și în cel forestier.

Principalele probleme legate de aplicarea acestor preparate sînt considerate în unele țări (S.U.A., U.R.S.S.) ca rezolvate: în S.U.A. de exemplu, deși prețul de cost al biopreparatelor este destul de ridicat, în comparație cu al insecticidelor, totuși cerințele practicienilor depășesc posibilitățile de producere industrială ale firmelor.

Pînă în prezent, rezultate importante în combaterea defoliatorilor forestieri cu preparate bacteriene au fost obținute în U.R.S.S., Franța, S.U.A., România, Canada etc. Să le trecem, succint, în revistă. În U.R.S.S., au fost efectuate experimentări cu mai multe preparate, rezultate bune obținându-se la dăunătorii *Dendrolimus pini*, *Tortrix viridana* și *Euproctis chrysorrhoea*. În Franța, aplicarea preparatelor bacteriene cu caracter experimental a început din anul 1960, după ce în prealabil, Institutul „Pasteur” a rezolvat problema producerii industriale, pe medii artificiale, a acestor preparate, în fermentatoare de mare capacitate. Experimentări importante au fost efectuate în arboretele de pin maritim infestate de dăunătorul *Thaumetopoea pityocampa*, pentru combaterea cărui s-au folosit preparate bacteriene cu titru diferit, adminis-

trate sub formă de pudră și suspensii. De asemenea, trebuie menționate și lucrările întreprinse la combaterea dăunătorului *Zeiraphera griseana* care produce pagube mari în arboretele de lărice.

În S.U.A., aplicarea preparatelor bacteriene în combaterea dăunătorilor forestieri a început să ia amploare deosebită, în special în ultimii 8—10 ani. În condiții de teren au fost întreprinse numeroase experimentări, cele mai importante fiind făcute cu preparatul Turicid la dăunătorul *Lymantria dispar*. Astfel, în cursul anilor 1962, 1964 și 1967 au fost aplicate tratamente în cîteva arborete de stejar din statul Connecticut infestate de acest defoliator folosindu-se doze între 1—5 l Turicid la hectar. Experimentările au arătat că pe suprafețele tratate cu doze mai mari (4—5 l Turicid la hectar), populația dăunătorului a fost redusă în procente variind între 67—90 la sută.

Specialiștii americani consideră că la aprecierea rezultatelor trebuie să se aibă în vedere factorii care au limitat obținerea unei eficiențe mai ridicate. Dintre acești factori, ei menționează condițiile topografice și climatice, anumite probleme tehnice legate de obținerea suspensiilor omogene și de aplicarea tratamentelor etc.

În țara noastră, cercetările asupra folosirii preparatelor bacteriene în combaterea defoliatorilor forestieri au început în perioada 1960—1961, în cadrul laboratorului de combatere biologică al Institutului de cercetări forestiere. În prima fază a cercetărilor, au

Pe cărările pădurii...

fost întreprinse testări de laborator, utilizându-se preparate bacteriene produse în țară. Ulterior s-a trecut și la experimentarea în țară a unor preparate bacteriene din import, stabilindu-se tehnica de aplicare a tratamentelor, cu aparatul terestru și cu ajutorul aviației, dozele și normele de consum la hectar, remanența bacteriilor pe frunze etc.

Efecte bune prin aplicarea acestei metode de combatere au fost obținute asupra dăunătorilor *Lymantria dispar*, *Malacosoma neustria*, *Tortrix viridana*, *Operophtera brumata*, *Erannis defoliaria*, *Euproctis chrysorrhoea*.

Rezultatele obținute pînă în prezent prin folosirea preparatelor de bacterii în combaterea dăunătorilor forestieri, arată că această metodă prezintă perspective mari de utilizare în viitor. Pentru trecerea la aplicarea în mod curent în producție a acestor preparate este însă necesar să se perfecționeze tehnologia de fabricație și să se obțină produse la un preț de cost scăzut, comparabil cu cel al insecticidelor chimice.

...AL VIRUSURILOR ENTOMOPATOGENE...

A doua categorie de microorganismele, cu importanță mare în combaterea biologică o constituie virusurile entomopatogene. Cercetările fundamentale în acest domeniu urmăresc cunoașterea rolului epizooticilor în limitarea populațiilor de defoliatori și izolarea din aceste focare naturale de infecție a

unor virusuri puternice care să poată fi utilizate în combatere. Cercetările aplicative în domeniul virusurilor au început să ia amploare în special în ultimii ani, după ce s-a reușit să se obțină o serie de tulpini cu grad mare de patogenitate, față de insectele dăunătoare. În ce privește utilizarea virusurilor, se remarcă în special lucrările întreprinse în Franța, U.R.S.S., Italia și S.U.A. În Franța, experimentări importante au fost efectuate la dăunătorul *Thaumetopoea pityocampa* cu un virus intranuclear și altul citoplasmatic. Acestea au fost incluse într-o substanță portant, de tipul bentonitei (în total 9000 kg) și administrate sub formă de pudră cu ajutorul elicopterului. În U.R.S.S., cercetări interesante s-au făcut la dăunătorul *Lymantria dispar*, prin injectarea cu suspensii de poliedre în depunerile de ouă, înainte de ecloziune.

În alte țări (S.U.A. și Italia) au fost efectuate încercări de combatere pe suprafețe limitate, folosindu-se virusul poliedrozei nucleare, izolat din omizi de *Lymantria dispar*. Rezultatele acestor experimentări au fost bune, mortalitatea larvelor pe unele suprafețe ajungînd după tratare la 90—93%.

Posibilitățile practice de folosire a preparatelor de virusuri în combaterea dăunătorilor forestieri sînt în prezent mai limitate datorită dificultăților de cultură a acestor microorganisme pe medii artificiale. Totuși, avînd în vedere capacitatea ridicată de răspîndire a virusurilor în populațiile naturale de dăunători și menținerea pe o perioadă îndelungată a focarelor de infecție, este posibil ca în următorii ani să se facă progrese rapide și în acest domeniu.

...ȘI AL CIUPERCILOR

Ciupercile entomopatogene constituie a treia grupă de microorganismele cu importanță în combaterea biologică. Ele stau la baza unor preparate semiindustriale care sînt produse, în condiții de stație-pilot, în U.R.S.S., Franța Polonia și care au fost deja experimentate cu succes în protecția pădurilor. Dintre speciile de ciuperci patogene la insecte care se folosesc în combaterea biologică, trebuie menționate *Beauveria bassiana*, *Beauveria tenella*, *Metharizium anisopliae* și *Cephalosporium sp.* Preparatele conținînd aceste specii au fost experimentate cu succes în combaterea unor dăunători importanți ai pădurilor, cum sînt *Malacosoma neustria*, *Euproctis chrysorrhoea*, *Bupalus piniarius*, *Melolontha melolontha* etc. Se evidențiază sub acest aspect experimentările întreprinse în Franța la combaterea larvelor de *Melolontha melolontha* cu preparat de *Beauveria bassiana*, precum și cele din U.R.S.S., cu preparate de *Beauveria sp.*, în amestec cu doze subletale de insecticide.

Problema cea mai importantă, care preocupă în prezent pe specialiști, este obținerea în cantitate mare a unor preparate industriale, la un preț de cost scăzut. În acest scop au fost create instalații speciale automatizate (Franța, U.R.S.S.) în care se încearcă producerea prin procedee tehnice moderne a unor preparate virulente cu titru ridicat.

Ca o apreciere generală asupra realizărilor obținute în combaterea biologică a dăunătorilor forestieri, se poate spune că această metodă s-a dovedit (din punct de vedere al efectelor asupra biocenozelor forestiere) superioară metodei chimice. În toate țările în care s-au făcut experimentări, microorganismele au manifestat patogenitate ridicată față de dăunători, dar au fost inofensive față de insectele entomofage.

Extinderea metodei pe scară largă în producție, este deocamdată limitată datorită unor dificultăți în procesul tehnologic, care nu permit încă să se obțină biopreparate cu titru ridicat și la un preț de cost scăzut. Totuși dacă se au în vedere progresele rapide făcute în ultimii ani este de presupus că într-un timp relativ scurt se va putea trece la aplicarea acestei metode în combaterea defoliatorilor pădurii.

În ceea ce privește țara noastră, datorită condițiilor ecologice favorabile apariției de gradații frecvente ale dăunătorilor forestieri, nu se poate pune problema renunțării la combaterea chimică a acestora. În prezent, neexistînd posibilități de utilizare a preparatelor microbiologice în producție, este necesar să se dezvolte cercetările asupra complexului de boli și entomofagi din păduri, pe baza cărora să se limiteze treptat combaterile chimice. În paralel cu cercetările de epizootologie se impun extinse și cercetările asupra utilizării preparatelor microbiologice, putîndu-se astfel să se treacă treptat la folosirea acestei metode selective în protecția pădurilor.

Gh. MIHALACHE
de la Institutul de cercetări, studii și proiectări silvice

CALENDARUL SILVICULTORULUI...

Venirea primăverii impune în multe regiuni ale țării intensificarea activității în toate domeniile din cadrul silviculturii. Pentru început trebuie înlăturate efectele negative ale iernii, prin revizuirea plantațiilor și a culturilor din pepiniere, repararea lucrărilor din perimetrul de ameliorare, descongestionarea albiilor în principalele văi torrențiale de resturile de exploatare, pentru a asigura o scurgere normală a apelor.

În pepiniere se revizuiesc, în continuare, semințele puse la stratificat și se stratifică cele cu perioadă scurtă — lărice, duglas, paltin de munte etc. Totodată, se începe scoala puieților și pregătirea terenului pentru semănături. Se confecționează butașii de plop și salcie, iar în răchitării se execută toaleta cioatelor, pentru o mai bună lăstărire, completîndu-se prin plantații goturile existente.

În vederea desfășurării în bune condiții a campaniei de împăduriri, inspectoratele silvice trebuie să verifice planurile tehnico-organizatorice ale lucrărilor de sezon. La ocoale se vor face instructaje teoretice, și practice cu personalul silvic care va conduce lucrările. În zonele în care condițiile climatice permit, se vor începe lucrările de împăduriri, în terenurile forestiere și în cele degradate, precum și plantațiile în aliniamente.

Se continuă predarea către constructorii a amplasamentelor lucrărilor hidrotenice pentru corectarea terenurilor, definitîndu-se graficul de execuție al acestora.

În ceea ce privește protecția pădurilor se continuă lucrările pregătitoare pentru combaterea chimică a dăunătorilor, prin definitivarea poligonurilor, stabilirea traseelor de lucru, identificarea și amenajarea aerodromurilor de campanie. Se vor face observații asupra culturilor de plop din pepiniere pentru identificarea ciupercilor *Dotichiza* și *Cytospora*, iar în răchitării se depistează infestarea produsă de *Cryptorinchus lapathi*. Contra ipidelor în arboretele de rășinoase se instalează arbori-cursă.

În vederea prevenirii tăierilor ilegale de arbori din păduri se va intensifica paza acestora.

Se continuă acțiunea de pînerie în valoare a masei lemnoase pentru producția anului 1972 și pentru produsele accidentale artificiale. Se continuă elagajul artificial la plop și molid.

În activitatea de economie a viatului se vor concentra eforturile în direcția pregătirii terenului și însămînțării culturilor pentru hrana vinatului; se va intensifica combaterea răpitoarelor, iar în fazanerii se vor pregăti volierele și incubatoarele. În păstrăvăriele în care temperatura apei permite, se va începe extragerea icrelor de păstrăv.

În activitatea de produse accesorii se iau măsuri de aprovizionare cu materiale pentru campania de recoltare a fructelor, se valorifică produsele păstrate peste iarnă, se urtează livrarea la export a comenzilor-ferme. În stupine se face controlul de primăvară pentru pregătirea familiilor în vederea culesului mare la salcîm.

...VÎNĂTORULUI ȘI PESCARULUI SPORTIV

În luna martie este permisă vîntoarea la șitari, porumbei sălbatici, coșoari, gîște și rațe sălbatice (numai pînă la 20 ale lunii!) și la alte specii de vînat de baltă. De asemenea, este permisă vîntoarea la speciile de animale răpitoare, în afara celor ocrotite de lege. Cu autorizație specială, începînd de la 15 martie, pot fi vînați urși carnivori. Bune rezultate, în această lună, dau pîndele la vidre, care și continuă jocurile de nuntă.

În terenurile în care se menține stratul gros de zăpadă se continuă aprovizionarea hrăniturilor cu nutrețuri suplimentare. De asemenea, trebuie continuată combaterea dăunătorilor vînatului nerăpitor. Se efectuează lucrările de evaluare a vînatului.

Martie este ultima lună în care mai poate fi vizat permisul de vîntoare pe anul în curs.

În această lună se poate pescui, cu randament sporit, avatul, șalăul, știuca și bibanul. Peștii pașnici încep să apuce momeala pe măsura încălzirii apelor. Primul se va prezenta la cirlig carasul.

În apele de munte, pescuitul este oprit la toate speciile.

ADÎNCIREA SPECIALIZĂRII UZINELOR DE REPARAȚII ÎN VEDEREA DIVERSIFICĂRII FABRICAȚIEI DE UTILAJE ȘI INSTALAȚII AGRICOLE

Unități cu caracter industrial, uzinele de reparații ale Ministerului Agriculturii și Silviculturii și-au dezvoltat an de an activitatea, obținând rezultate tot mai bune. Dintr-o analiză recent efectuată asupra evoluției principalilor indicatori economici rezultă că, în comparație cu 1965, în 1969 producția globală a crescut cu 80 la sută, iar la o mie de lei fonduri fixe producția-marfă a fost cu 35 la sută mai mare. Acest spor de producție s-a realizat, în principal, pe seama creșterii productivității muncii, care a crescut cu 50 la sută față de nivelul anului 1965 (în aceeași perioadă numărul de salariați majorându-se doar cu circa 18 la sută).

Deosebit de însemnat este faptul că toate cele 15 uzine de reparații și-au încheiat activitatea cu beneficii. Consemnând asemenea rezultate mai trebuie să amintim că schimbări esențiale în activitatea uzinelor de reparații au loc și în ceea ce privește obiectul activității lor, schimbări dictate de necesitatea modernizării și intensificării mecanizării în fermele agricole de stat și cooperatiste.

Pentru a-i informa pe cititorii noștri asupra direcției în care și îndreaptă activitatea unitățile respective am avut, pe această temă, o discuție cu tovarășul ing. Lazăr TOPÎRCEANU, directorul general al Trustului uzinelor de reparații.

— Ce tendințe noi se manifestă în activitatea uzinelor de reparații ?

— Ponderea reparațiilor, în cadrul producției globale, realizate de unitățile noastre — și-a început relatarea interlocutorul nostru — a scăzut de la 60 la sută cit era în 1965 la 20 la sută în 1969, iar în 1970 se va reduce la circa 12 la sută. Ar putea să pară curios că, în timp ce parcul de tractoare al unităților agricole de stat crește an din an, volumul de reparații efectuate de noi scade tot mai mult. Explicația este aceea că, pe măsura creșterii tehnicității, a asigurării condițiilor necesare și, mai ales, a necesității de rentabilizare a unităților de producție — I.A.S. și I.M.A. — acestea au preluat efectuarea unui important volum de reparații capitale la tractoare și tractoare.

În același timp, în uzinele de reparații a crescut, în mod corespunzător, volumul fabricației pieselor de schimb, a utilajelor și instalațiilor solicitate de unitățile agricole de stat și cooperatiste.

— De altfel, despre acest lucru am vrut să discutăm mai mult.

— Consider util să amintesc faptul că uzinele de reparații execută un mare volum de piese de schimb, în-deosebi pentru utilajele provenite din import. În comparație cu anul 1968,

cînd s-au executat 300 de repere de astfel de piese, în 1969 s-au realizat peste 2 000 de repere.

— V-am ruga să vă referiți, în continuare, la specializarea uzinelor de reparații în producerea de utilaje și instalații.

— Potrivit indicațiilor forului nostru tutelar, în prezent desfășurăm o largă activitate de adîncire a specializării uzinelor de reparații. În general, sînt asimilate în fabricație utilaje și instalații de serie mică necesare mecanizării lucrărilor în legumicultură, pomicultură, pentru lucrări de îmbunătățiri funciare, precum și pentru mecanizarea lucrărilor în sectorul zootehnic. Comparativ cu anul 1968, cînd uzinele noastre au fabricat 180 tipodimensiuni cu utilaje și instalații agricole, în 1969 ele au realizat 225, iar în 1970 sînt prevăzute 273 tipodimensiuni. Între acestea se află instalații pentru producerea nutrețurilor combinate, instalații pentru evacuarea gunoului din adăposturile de animale, alimentatoare pentru porci și păsări, instalații pentru irigații, mașini pentru sortat cartofi, mașini de modelat solul în legumicultură, dislocatoare pentru legume rădăcinoase.

— Țineți seama, în specializarea unităților, ca o uzină să producă toa-

te utilajele necesare unei anumite specii de animale sau unei anumite culturi ?

— De fapt, acesta este principiul general după care ne conducem în specializarea uzinelor. O asemenea specializare va avea efecte favorabile asupra creșterii producției și productivității muncii, asupra creșterii calificării muncitorilor și îmbunătățirii calității produselor. Uzina de reparații Roșiori de Vede, de exemplu, se specializează în utilaje pentru porcine, producînd hrănitoare și adăpătoare automate specifice acestei specii.

Există însă și altfel de situații. De pildă, cu producerea instalațiilor pentru fabricile de nutrețuri combinate. Ele se fabrică în aceeași uzină — la Arad — indiferent de specie. Aici se produc: bucătării furajere, buncăre, cicloane, amestecătoare, mori, omogenizatoare, zdrobitoare, suflante, tocătoare, șibăre, distribuitoare, ecluze, clapete, dozatoare, filtre etc. Mai trebuie să arăt că aceste instalații sînt produse într-o gamă destul de largă de capacități, de la 2,5 tone de nutreț combinat pe oră pînă la 7 tone pe oră.

Cît privește specializarea unităților noastre în producerea de utilaje și instalații pentru anumite culturi, putem aminti că uzina de reparații Codlea se specializează în producerea de utilaje pentru cultura cartofului, cea din Botoșani în utilaje pentru valorificarea fructelor (aici a început să se producă mașina de sortat mere, utilaj de concepție românească care dă rezultate foarte bune).

Aplicarea principiului de specializare pe specii de animale și, respectiv, pe diferite culturi nu se face în mod mecanic. La stabilirea profilului unei uzine mai ținem seamă și de tehnologiile de fabricație, de experiența acumulată de fiecare uzină în decursul anilor, de posibilitățile de dezvoltare a producției unității respective etc.

Prin această specializare nu înseamnă însă că se limitează activitatea uzinelor. Dimpotrivă, pentru a-și putea acoperi întreaga capacitate de producție, ele vor efectua și alte lucrări. La Roșiori, de pildă, în afară de utilajele menționate se vor mai produce și utilaje pentru combaterea bolilor și paraziților la animale, rezervoare metalice, se va fabrica un însemnat volum de piese de schimb, se vor efectua reparații capitale de tractoare și motoare.

— Specializarea uzinelor de reparații are loc după un program de-a-cum stabilit ?

— În acest scop, s-a efectuat un studiu privind îmbunătățirea folosirii capacităților de producție ale uzinelor de reparații. El nu este încă definitiv. Pentru a fi cit mai corespunzător vom căuta, bineînțeles, să-l îmbunătățim pe baza propunerilor primite din partea tuturor sectoarelor din agricultură.

— Ce vă propuneți să întreprindeți pentru ca unitățile agricole să cunoască cît mai bine utilajele și instalațiile produse de uzinele de reparații ?

— În primul rînd, să însușim fiecare utilaj și instalație cu noțiți sa tehnică. De asemenea, se află sub tipar un catalog al tuturor produselor uzinelor noastre. Pentru o cunoaștere și mai largă a acestora, vom prezenta, în cadrul diverselor consfătuiri și instructaje organizate cu specialiștii din agricultură, exponate de utilaje și instalații. Totodată, ne propunem ca, în coloanele revistei „Agricultura”, să pr mai mare măsură decît pînă lăjale și instalațiile produse de uzinele noastre, informînd aș în mod operativ, specialiștii și unșile despre cele mai recente realizări în acest domeniu.

Ing. Em. ALBULESCU

AGENDĂ

DUPĂ DOUA DECENII

Joia trecută, cele 1 123 de familii de țărani cooperatori din comuna Sîntana, județul Arad — români, germani și maghiari — au aniversat împlinirea a 20 de ani de la constituirea cooperativei lor, azi una dintre cele mai puternice unități cooperatiste din agricultura țării. Prilej de bucurie, de trecere în revistă a rezultatelor, dar și de îndemn spre o cit mai deplină valorificare a posibilităților existente.

★
Aniversarea a două decenii de la înființarea cooperativei au sărbătorit zilele trecute și țărani cooperatori din Biled și Dîrias, județul Timiș, Hărman, județul Brașov, Pogoanele, Padi-

na, Gherăseni și Săgeata, județul Buzău.

Într-o atmosferă de mare însuflețire, participanții la adunările festive au trimis telegrame Comitetului Central al Partidului Comunist Român, tovarășului Nicolae Ceaușescu, prin care se angajează să muncească cu și mai mult elan pentru traducerea în viață a sarcinilor puse în fața agriculturii de cel de al X-lea Congres al P.C.R.

CONSFAȚUIRE PE TEMA INOVAȚIILOR

În ziua de 3 martie a. c., la Institutul de cercetări pentru mecanizarea agriculturii s-au desfășurat lucrările unei consfătuiri pe tema inovațiilor, organizată de Uniunea Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole și silvice, în colaborare cu Departamentul I.A.S. La consfătuire au participat responsabili cu proble-

me de inovații și președinți ai unor comitete sindicale din cadrul întreprinderilor agricole de stat, specialiști din Ministerul Agriculturii și Silviculturii care răspund de inovații și raționalizări, inovatori.

Pe baza dării de seamă privind activitatea de invenții, inovații și raționalizări în întreprinderile agricole de stat, în cursul anului 1969, prezentată de ing. Ion Donciulescu, din cadrul Departamentului I.A.S. și a referatului în legătură cu sarcinile organelor sindicale și administrative în domeniul mișcării de inovații, susținut de ing. Constantin Tănase, membru al Biroului Executiv al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole și silvice, participanții la consfătuire au făcut importante propuneri vizînd mai buna valorificare a potențialului existent în unități în privința creației tehnice.

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI SILVICULTURII TRUSTUL UZINELOR DE REPARAȚII

UZINA DE REPARAȚII CIULNIȚA, JUDEȚUL IALOMIȚA

EXECUTĂ

Cu și fără repartiții, reparații capitale și curente la următoarele tipuri de tractoare :

- U.T.O.S. 26—27 cu și fără ridicător
- U-650
- U-651
- DT-54
- DT-75
- S-650
- S-1300

Prin secția de fabricații execută produse ca :

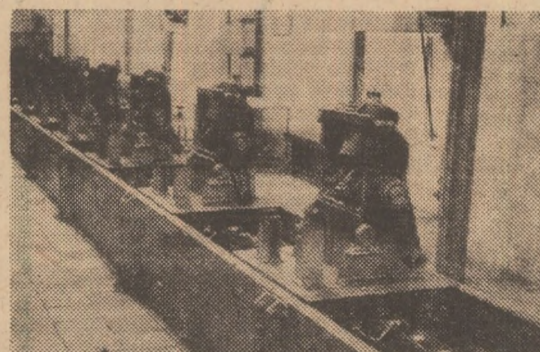
- tubulatură pentru irigații
 - bancuri de lucru individuale
 - buncăre pentru combine C₁, C₂
 - roți cu zăbrele și nivelatoare pentru orezării
 - diverse lucrări de strungărie și lăcătușerie
- Comenzile se primesc pe adresa uzinei, mai sus indicată.

UZINA DE REPARAȚII GALAȚI

Bul. Gh. Coșbuc nr. 256

TELEFON 15830—15831

EXECUTA :

- Agregat de pompare tip D-108 — 12" (foli)
- Mașină de punctaj electrică
- Ridicător hidraulic monobloc
- Remorcă monoax pentru transportat lădițe cu struguri din vii, cu distanța minimă între rînduri de 1,8 m și 3 m, precum și remorcă pentru transportat lădițe cu fructe.
- Nicovale pentru forjă tip 63 kg, 100 kg și 150 kg.
- Diverse piese de schimb pentru tractoare și mașini agricole.

ACTIVITATEA SINDICALĂ ÎN SPRIJINUL MUNCII DE CERCETARE

În 1969, organizând mai bine întrecrearea socialistă atât în sectorul de cercetare cât și în cel de producție, efectuând în cadrul grupelor sindicale analize atente asupra desfășurării procesului de muncă, popularizându-i pe fruntași prin toate mijloacele de care dispunem și supunând ascușului criticii cazurile de dezinteres și lipsă de disciplină, comitetul sindicatului a contribuit în bună măsură ca stațiunea noastră să obțină rezultate bune, încheind bilanțul anual cu un beneficiu de peste 10 milioane de lei, față de prevederile de plan de 3.942.000 lei. Activitatea de producție a fost axată atât pe producerea de semințe (la ferma condusă de către inginerul Stavăr Stoescu) cât și pe exploatarea corespunzătoare a celor 500 de vaci cu lapte, 2.000 de ovine, 400 de porcine și 10.000 de păsări din fiecare din aceste secțiuni.

Grupa sindicală au atras și cite un specialist din domeniul cercetării, spre a sprijini aplicarea metodelor moderne de lucru. Pe de altă parte, ele s-au străduit să creeze și să mențină o atmosferă de permanentă emulație printre oameni, popularizându-i la panoul de onoare, prin fotografii, pe fruntași, la începutul fiecărui trimestru, ori cu prilejul prezentării programelor brigăzii artistice de agitație (în a cărei activitate s-au evidențiat în mod deosebit laborantele Virginia Ambrozie și Eugenia Stan). Lucrătorii cum sînt Neta Duvăceanu de la ferma de porcine, mulgătorii Victor Gherase și Ion Crețu, îngrijitorul de păsări Radu Zaharia, tractoriștii Radu Tănăsucă sau Iordan Tatu au constituit, prin disciplina în muncă de care au dat dovadă, exemple demne de urmat pentru ceilalți, iar comitetul sindicatului n-a întîrziat să le sublinieze eforturile, cu ocazia adunărilor din grupele sindicale ținute lunar sau în cadrul emisiunilor stației de radioamplificare.

La începutul anului în curs, comitetul sindicatului a organizat o micro-

anchetă la care au fost solicitați să-și spună cuvîntul atît specialiștii din domeniul cercetării, cât și cei din producție, cu privire la sîrguința celor mai buni fermieri de a aplica noul în producție. Rezultatul sondajului respectiv l-a situat în frunte pe inginerul Gheorghe Bogină, de la ferma I legumicolă și pe inginerul Stavăr Stoescu de la ferma a II-a vegetală. Între altele, s-a stabilit că, antrenați în întrecerea socialistă, lucrătorii, tehnicienii și specialiștii din sectorul producerii de semințe de legume și cereale au obținut producții foarte bune. Numai cu semințele destinate culturilor de cîmp produse de stațiunea noastră în 1969 s-ar putea însămînța, anul acesta, 175.000 hectare, din care 120.000 ha cu porumb și 17.000 ha cu culturi legumicole.

Cercetătorii noștri, în frunte cu secretarul științific Ion Țiru, și-au îndreptat anul trecut eforturile în primul rînd către stabilirea tehnologiei de ameliorare a terenurilor sărăturate, efectuînd experiențe pe tarlalele I.A.S. Luciu-Giurgeni, județul Ialomița, unde între altele, s-au obținut aproape 4.000 kg de orez după primul an de ameliorare. Comitetul sindicatului, la îndrumarea organizației de partid, s-a interesat îndeaproape de problema respectivă, mobilizîndu-i pe specialiștii repartizați aici să comunice cu regularitate și în cadrul grupelor lor sindicale rezultatele obținute. La fel s-a procedat și în cazul precizării unor noi aspecte privind comportarea hibridilor de porumb și a soiurilor de soia pentru boabe și tehnologiei acestor culturi în Insula Mare a Brăilei, unde cercetătorii noștri au urmărit aplicarea celor mai indicate lucrări și măsuri pentru fertilizarea terenurilor și combaterea buruienilor.

Cercetătorii din sectorul zootehnic, unde grupele sindicale și-au putut desfășura activitatea mai cu ușurință, datorită faptului că oamenii se află gru-

pași, au fost prezenți și în procesul de producție. Dintre rezultatele lor de cercetare trebuie neapărat reținută **întărirea foarte timpurie a purcelilor**, experimentată cu deosebit succes chiar în crescătoria stațiunii.

Cu prilejul alegerii noului comitet al sindicatului, cercetătorii noștri și-au luat angajamentul de a rezolva noi probleme utile producției și a sprijini în și mai mare măsură activitatea din ferme.

Anul acesta, efortul lor principal este îndreptat către elucidarea unor probleme ridicate de culturile irigate din terasa Brăilei, cu accent pe stabilirea unor metode simple în prognoza vremii și avertizarea aplicării udărilor, și pe rotația culturilor de nutrețuri în tarlalele respective. Vastul teren al Insulei Mari a Brăilei ridică întrebări noi, complexe, în hidrologie, hidrogeologie și irigații, încît colectivul nostru de cercetători, pe lingă alte teme prevăzute, are în vedere și studiul factorilor de desecare și drenaj, ca și investigații asupra bilanțului apei în sol și stabilirii indicilor necesari irigațiilor. De asemenea, sectorul de cercetare își axează munca, anul acesta, pe unele probleme ale producerii de semințe, pe obținerea unor produși mai viguroși la tineretul de prăsilă și pe îmbunătățirea tehnologiei de creștere și îngrășare prin încrucișări, obținerea unor rase de animale specializate în producția de carne și adaptate condițiilor locale.

Pentru a-i sprijini în mai mare măsură pe cercetători, comitetul sindicatului nostru a prevăzut în primul rînd acțiuni cu ajutorul cărora specialiștii din acest domeniu al stațiunii să ia cunoștință și să-și însușească o serie de metode noi de lucru, în cadrul unor schimburi de experiență în unități fruntașe. Astfel, ingenera zootehnistă Domnica Ionescu va lucra un timp, în luna aprilie, la stațiunile experimentale Rușețu și Săftica, inginerul Gheorghe Budan la I.C.C.P.T. Fundulea etc.

Am prevăzut, de asemenea, întîlniri zilnice ale unor cercetători cu lucrătorii din cadrul fermelor, spre a le transmite din cunoștințele lor și a-i mobiliza în mai mare măsură să aplice metodele înaintate.

Repet, comitetul sindicatului nostru se află abia la începutul unor asemenea activități. Sintem convinși însă că acestea vor jalona un drum îndrăzneț și rodnic.

Ion PĂTRAȘCU
președintele
comitetului sindicatului
Stațiunii experimentale
agricole Brăila

BREVIAR JURIDIC

Din nou despre carnetul de muncă

Așa cum am mai arătat, carnetul de muncă este actul oficial în care se înregistrează timpul cit angajații și cei asimilați acestora prestează activitate la organele și instituțiile de stat, organizațiile cooperatiste și cele cu caracter obștesc, la unitățile particulare, precum și la persoane fizice care folosesc muncă salariată. El atestă situații ce rezultă din acte oficiale sau din scriptele unităților și constituie documentul unic prin care se dovedește vechimea în muncă și în profesie, vechimea neîntreruptă în muncă precum și salariul tarifar. Pe baza datelor înscrise în carnetul de muncă se stabilește și dreptul la pensie.

Se întîmplă însă că unii angajați, cum este și cazul celor care ni s-au adresat, să aibă neplăceri legate de modul cum li s-a completat carnetul de muncă.

Să luăm exemplul unui salariat care a fost trimis de unitatea unde este angajat la o școală de perfecționare sau trebuie să plece în armată. Dacă în această situație salariatul însărcinat cu completarea carnetului de muncă scrie pur și simplu „încetat angajarea”, fără să specifice exact cauza, înseamnă că mențiunea respectivă întreprinde vechimea în muncă. Într-o asemenea situație este corect să se menționeze „încetat angajarea fiind trimis la școală” și apoi „înapoiat de la școală” sau din armată etc., mențiune care dă angajatului dreptul la vechimea neîntreruptă, conform prevederilor art. 133 litera „a” sau „e” din Codul Muncii și anexei VII a H.C.M. nr. 914/1968.

Datorită faptului că la o serie de întreprinderi sau instituții a existat practica de a se cere tuturor salariaților să completeze o cerere de angajare, chiar atunci cînd veneau prin transfer în interesul serviciului, în cartea de muncă a apărut uneori, eronat, că transferul s-a efectuat la cererea salariatului, caz în care, după cum se știe, vechimea în aceeași unitate se consideră întreruptă, și deci, angajatul nu primește sporul respectiv de salariu. În astfel de situații s-a stabilit că, în cazul în care un salariat contestă modul în care i s-a determinat vechimea neîntreruptă în întreprindere, iar din examinarea atentă a actelor existente la dosarul pe baza căruia s-a întocmit sau completat carnetul de muncă se constată că în fond transferul s-a efectuat în interesul serviciului — cererea angajatului constituind numai îndeplinirea unei formalități — comitetul de direcție al întreprinderii va putea aproba rectificarea, conform reglementărilor în vigoare a carnetului de muncă. Principala este, deci, ca înscrierile în carnetul de muncă să reprezinte realitatea.

Dispozițiunile în vigoare prevăd că pentru corecta întocmire a carnetului de muncă răspund personal atît cei care fac înregistrările, cât și toți cei ce au atribuții de supraveghere și control din unitatea respectivă. Cei care vor scrie în carnetul de muncă date sau mențiuni care nu corespund realității, sau vor falsifica anumite date ori mențiuni reale, se pedepsesc în conformitate cu prevederile codului penal.

În plus, printr-o recentă dispoziție, se consideră contravenție și se pedepsește cu amendă de la 300 la 1.000 de lei neînregistrarea în carnetul de muncă, fără motive temeinice, în termenul prevăzut de lege, a schimbărilor intervenite în situația angajatului, precum și neliberarea carnetului de muncă angajatului la desfacerea contractului de muncă. Nimeni deci din cadrul unității nu are voie să rețină carnetul de muncă al unui angajat care părăsește unitatea (cu excepția cazurilor în care sînt necesare cercetări penale, pentru fapte în legătură cu datele pe care le cuprinde acest act).

Rolul sindicatului în modul cum se întocmește, cum se completează și chiar cum se păstrează carnetul de muncă este deosebit de important și, de aceea, este necesar ca toți activiștii sindicali să urmărească, pe baza dreptului de control ce-l au, această problemă.

Vasile BRĂILOIU
consilier juridic șef

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI SILVICULTURII
DEPARTAMENTUL ÎMBUNĂTĂȚIRILOR
FUNCiare ȘI GOSPODĂRII APELOR

I.S.P.I.F.G.A.

Institutul de studii și proiectări
pentru îmbunătățiri funciare
și gospodărirea apelor

Bd. Magheru Nr. 6-8. Telefon 11.39.50. — București

ELABOREAZĂ PROIECTE PENTRU:

- Lucrări de irigații
- Lucrări de îndiguiri — desecări
- Lucrări de combatere a eroziunii solului
- Stații de pompare și construcții hidrotehnice
- Studii și scheme pentru gospodărirea apelor
- Surse și aducțiuni pentru alimentări cu apă
- Studii geotehnice, hidrologice, topografice și prospecțiuni.

Unul din blocurile de locuințe construite pentru salariații I.A.S. Găești, județul Dimbovița

Foto: C. DUMITRU

Noutatea tehnică în drumul său spre producție

Interlocutor: dr. doc. Ion TRIFU, directorul Centrului de informare și documentare pentru agricultură și silvicultură

— Este cît se poate de evident — ne spune domnia sa — că ritmul impetuos de dezvoltare a științei și tehnicii, nevoia încorporării în marca producție a rezultatelor cercetării pun tot mai acut problema asigurării unei informări operative și cît mai complete a specialiștilor și celorlalte cadre cu tot ceea ce apare nou pe plan mondial. În agricultură, ramură a economiei care își fundamentează dezvoltarea pe rezultatele unor științe dintre cele mai dinamice — cum sînt biologia și chimia, bunăoară — necesitatea difuzării și introducerii în practică a noului este cu aît mai imperioasă. Ca instituție specializată în acest domeniu, centrul de informare și documentare pentru agricultură și silvicultură are ca obiectiv principal tocmai să asigure o bună documentare lucrătorilor din aceste sectoare și, prin aceasta, să aducă un aport cît mai substanțial la dezvoltarea științei, la creșterea productivității muncii în unitățile agricole de stat și cooperatiste, la modernizarea agriculturii prin aplicarea noului

în mecanizare, chimizare, irigații, în complexele de creștere și îngrășare a animalelor, în plantațiile de pomi și vie, în legumicultură etc.

— Prin ce mijloace își realizează instituția dv. scopul propus?

— În primul rînd, prin publicațiile pe care le editează. Dintre acestea aș aminti buletinele de noutăți, cu apariție lunară, editate în 11 serii, cele de documentare curentă, editate bilunar, în șapte serii (economie agrară, cultura și protecția plantelor de cîmp, hortiviticulură, creșterea animalelor, medicină veterinară, mecanizarea agriculturii, știința solului și îmbunătățiri funciare), revistele de referate, cu apariție lunară, în nouă serii, care cuprind anual peste 30 000 de informații sub formă de referate traduse din 1577 de periodice străine, bibliografia agricolă curentă română, studii documentare pe teme de cercetare, studii de sinteză, culegere de traduceri, rapoarte asupra vizitelor de documentare în străinătate etc. În total, centrul multiplă anual circa 23 000 000 de pagini

și asigură traducerea din publicațiile de specialitate străine a aproape 50 000 de pagini-tip. Aș menționa, cu titlu informativ, că pentru asigurarea materialului documentar, în afara abonamentelor, instituția noastră întreține relații privind schimbul de publicații cu 1 000 de instituții din 95 de țări ale lumii.

— Care dintre publicațiile editate le considerați cele mai utile pentru specialiști, pentru producție?

— Firește că utile sînt toate. De un interes mai mare se pare că se bucură însă buletinele de noutăți, pe care le edităm în prezent pentru sectoarele: culturi de cîmp, legumicultură, pomicultură, viticultură, irigații, taurine, ovine, porcine, păsări și mecanizare (2 serii). În curînd vom începe să edităm asemenea buletine de noutăți și pentru sectoarele de gospodărire a apelor, construcții hidrotehnice și silvicultură. În general, ne străduim ca la fiecare apariție a scriilor de noutăți, informațiile care de-a lungul unui an se ridică la peste 800, să fie legate de sezon și pe cît posibil să aibă o aplicabilitate practică imediată. În acest scop, în ultima vreme căutăm tot mai mult să însoțim textele de grafice, schițe, scheme, fotografii care să poată servi la înlesnirea însușirii introducerii în producție a metodelor prezentate. Important e ca, ajuns în mîna specialiștilor, întregul arsenal de mijloace de informare și documentare să-și găsească întrebuintarea, să contribuie la punerea pe baze științifice, a procesului de producție din agricultură. Pentru instituția noastră, aceasta constituie nu numai o dorință, ci însăși rațiunea sa de a fi.

Convorbire consemnată de P. VOICULESCU

Cum să nu te miri? În numeroase județe ale țării activitatea cercurilor de aprofundare a cunoștințelor, din cadrul învățămîntului agrozootehnic, e pe sfîrșite. dar în județul Dîmbovița unele abia o încep...

Cum e posibil una ca asta? — se va întreba cititorul. Iată cum. Întreprinzîndu-se de curînd (din inițiativa comitetului județean de partid) o analiză a desfășurării lecțiilor planificate s-a constatat că numărul cursanților din cooperativele agricole atrăși spre învățămînt este foarte mic în comparație cu posibilitățile existente în fiecare unitate.

Și, atunci, au fost luate măsuri prompte în vederea înființării de noi cercuri de învățămînt. La cooperativa din Comișani, de exemplu, pe lângă primele trei cercuri au început să funcționeze alte trei (două pentru cultura plantelor de cîmp, unul pentru legumicultură), la cooperativa din Băleni — Sirbi pe lângă primele două cercuri a luat ființă acum încă două etc. În total, în cele 23 de comune în care s-a efectuat analiza au mai fost înființate încă 34 de cercuri cu diferite profile, acțiunea respectivă fiind continuată pînă dincolo de mij-

locul lunii februarie, în toate comunele.

Ca și în alte județe, firește, și aici se pot evidenția lectori care au înțeles că de sîrguința lor depinde în mare măsură ridicarea nivelului de cunoștințe ale oamenilor (medicul veterinar Ion Isarie la CAP Crovu, ing. Eleonora Sisu la

ța cursanților e slabă iar realizarea planului de învățămînt în gravă restanță pînă la mijlocul lunii februarie abia tîndu-se cîte 3-4 lecții ca la CAP Ghinești, Mircea Vodă, Dragodana, Hulubești, Sperieteni, Gura Ocnitei. În unități ca cele din Comișani, Fierbinți sau Vlădeni, cadrele

sînt cele din Uliești, Băleni-Sirbi, Tîrgoviște, unde există reale posibilități, nu se depune nici o străduință cel puțin pentru amenajarea și utilizarea unor astfel de laboratoare agricole.

Pe de altă parte, direcția agricolă n-a contribuit cu mai nimic pentru a asigura cursanților broșuri, pliante, diafilme, care ar fi putut spori gradul de înțelegere a expunerilor iar comisiile comunale de propagandă agricolă au activat în tot cursul iernii mai mult pe... hîrtie.

Am mai arătat și cu prilejul altor raiduri-anchete publicate în ultimele luni neajunsurile faptului că pentru acest an nu s-a mai ținut o evidență săptămînală a îndeplinirii graficului lecțiilor și prezenței cursanților. În județul Dîmbovița o scuză ar exista prin aceea că din cauza neasigurării unei clădiri adecvate, nu a funcționat o Casă a agronomului căreia i-ar fi revenit aceste sarcini. Am rămas însă neplăcut surprins cînd, solicitînd la direcția agricolă unele date asupra desfășurării învățămîntului, tov. inginer Anghel Nicu nu a găsit măcar o copie a referatului întocmit cu prilejul amintitei analize...

Al. RAICU

ÎNVĂȚĂMÎNTUL AGROZOOTEHNIC ÎN JUDEȚUL DÎMBOVIȚA

În noiembrie—NU, în februarie—DA!

CAP Potlogi, ing. Maria Cîrneai la CAP Doicești).

Dar numărul acestora este extrem de mic. Așa cum s-a remarcat în cadrul analizei la care, între alții, au participat și patru cadre de conducere de la direcția agricolă, în cele mai multe cooperative frecven-

de conducere și brigadierii nu s-au înscris anul acesta la cursuri, unii declarînd chiar că... știu destulă agricultură.

Analiza a scos în evidență că laboratoarele agricole — acolo unde există — nu sînt folosite de către lectori. În alte unități, cum

CÎȘTIGURI ÎN BANI ȘI PRIORITATE LA PROCURAREA MATERIALELOR DE CONSTRUCȚIE

Destinat populației de la sate și din localitățile în care nu se construiesc cu sprijinul statului locuințe proprietate personală, libretul de economii cu cîștiguri în materiale de construcție (care se emite pentru o singură depunere, în sumă fixă de 1 000 lei) oferă posibilitatea procurării cu prioritate a principalelor materiale necesare

construirii de locuințe: CHERESTEȘTEA, CIMENT, TABLĂ, CARTON ASFALTAT etc.

Aceste materiale se pot procura de depunătorii din cîștigurile în bani pe care Casa de Economii și Consumatori le acordă trimestrial prin trageri la sorți.

La tragerile la sorți, participă libretetele acelor titu-

lari care au păstrat la C.E.C. în tot cursul trimestrului pentru care se efectuează tragerea respectivă, depunerile de 1 000 lei.

ESTE IMPORTANT DE REȚINUT CĂ LIBRETELE DE ECONOMII CU CÎȘTIGURI ÎN MATERIALE DE CONSTRUCȚIE CU CARE DEPUNĂTORII POT PARTICIPA LA TRAGEREA LA SORTI

PENTRU TRIMESTRUL II 1970 SE EMIT PÎNA LA DATA DE 31 MARTIE A. C., INCLUSIV.

Libretetele care nu au ieșit cîștigătoare la o trageră la sorți, participă la tragerile următoare dacă se păstrează sumele depuse și în trimestrele pentru care se efectuează aceste trageri.

POȘTA REDAȚIEI

Luminița NECUIȚE — elevă, satul Dragomirești — Deal, județul Ilfov :

„Sigur că va trebui încă să înveți mult pentru a-ți însuși elementele poeziei bune. Apreciem totuși sentimentele de căldă iubire cu care, așternîndu-le pe hîrtie de „8 Martie — ziua femeii”, îi adresezi măicuței dumitale versuri cum sînt acestea : „Mama mea e agronom / O admir și o ador / Cînd o văd din zori pornind / Iar la muncă pe zgor”. Te îndeamnă să perseverezi.

Nicolae TAPURIN — satul Călinești, comuna Mîșciul, județul Dolj:

În urma verificării efectuate de către organele în drept s-a constatat că dumneavoastră aveți domiciliul în orașul Craiova. Intrucît nimeni din familie nu a prestat măcar o zi de muncă în cooperativa din satul Călinești, conform prevederilor statutare nu aveți drept la lot în folosință personală.

Prof. Ana CIOPONEA — Școala generală din comuna Dumbrava, județul Mehedinți :

Cele sesizate în scris au fost dovedite a fi neintemeiate. Suma stabilită pentru lucrările de electrificare este corectă.

În ce privește lotul în folosință solicitat, nefiind membră a cooperativei, nu vi se poate acorda.

Szabo ADALBERT — C.A.P. Pișcolț, județul Satu Mare :

Potrivit articolului 55 litera a, din H.C.M. nr. 1793/1965 salariații permanenți din cadrul organizațiilor socialiste de stat și al cooperativele agricole de producție, sînt scutiți de plata contribuției voluntare bănești, numai dacă nu au gospodării trecute în registrul agricol și nu figurează în evidențele fiscale cu impuneri provenite din aplicarea impozitului agricol.

Sînt scutiți de efectuarea contribuției voluntare în muncă printre alții și inginerii din cooperativele agricole care nu au gospodării trecute în registrul agricol. De asemenea, conform Decretului nr. 36/1957 pentru organizarea pazei obștești, sînt scutiți de a o efectua, printre alții, și angajații organizațiilor cooperatiste dacă nu posedă gospodărie proprie în localitate.

În cazul în care paza obștească se face de către paznici plătiți, singurele categorii de persoane scutiți de la plată sînt cele prevăzute la art. 2 lit. c și în condiții speciale cele prevăzute la lit. d din Decretul nr. 36/1957, adică elevii și studenții, pomierii voluntari, persoanele care sînt impropii pentru prestarea pazei obștești, dacă nu au alte venituri în afară de pensia de invaliditate.

Dumneavoastră nu vă încadrați în nici una din aceste categorii exceptate prin Decretul 36/1957 de la plata contribuției pentru paza obștească, și deci, nu puteți fi scutiți (posedați gospodărie proprie în comuna Pișcolț, unde domiciliati).

Pentru același motiv (gospodăria fiind trecută în registrul agricol și fiind impusă la plata impozitului agricol) nu beneficiați nici de scutire în ce privește plata contribuției voluntare bănești și efectuarea contribuției voluntare în muncă.

Ilie OPREA — Medias :

Directorii de întreprinderi pentru mecanizarea agriculturii pot folosi autoturismul unității pentru transportul de la domiciliu la locul de muncă, dacă locuiesc în aceeași localitate cu întreprinderea. În mod excepțional (conform Ordinului nr. 507/1967) se admite folosirea autoturismului și dacă locul de muncă nu este în aceeași localitate cu domiciliul, cu condiția ca distanța parcursă să nu fie mai mare de 10 kilometri și numai dacă nu există mijloc public de transport cu circulație curentă.

Conducătorul autoturismului poate primi indemnizația de muncă nenormată cuprinsă între 20—45 la sută din salariul tarifar realizat. Cuantumul indemnizației se va stabili de către conducerea unității, de acord cu comitetul sindicatului, în raport cu timpul prestat peste durata normală a zilei de lucru.

Ilie DRONIUC AL LUI ION — comuna Moldova-Sulița, județul Suceava :

Am înaintat sesizarea și copile actelor trimise de dumneavoastră organelor în drept, din partea cărorora veți primi răspuns în scurtă vreme.

Din programul de radio și televiziune

pe săptămîna 8-14 martie

RADIO

BULETIN DE ȘTIRI. Duminică: programul I: 6.00; 11.00; 17.00; 20.00; 24.00; 2.00; 4.00; programul II: 7.30; 14.00; 23.00; 0.55; programul III: 19.30. **În fiecare zi de lucru:** programul I: 5.00; 6.00; 9.00; 10.00; 11.00; 17.00; 18.00; 20.00; 22.00; 24.00; 2.00; 4.00; programul II: 6.05; 12.00; 14.00; 21.00; 23.00; 0.55; programul III: 18.00.

Radiojurnal: Duminică: programul I: 7.00; 13.00; 22.00; **În fiecare zi de lucru:** 7.00; 13.00; 16.00; 22.00; programul II: 7.00; 16.00.

EMISIUNI PENTRU SATE

Duminică: programul I: Ora satului — 7.15 **În fiecare zi de lucru:** programul I: Jurnal agrar — 5.30; La ordinea zilei în agricultură — 19.20.

TEATRU LA MICROFON

LUNI: programul I: 20.45 — Premiera: „Ceea ce nu știa asasinul”. Scenariu de Petre Luscoș. **Programul II:** 17.35 — Teatru serial: „Enigma Otiliei” de George Călinescu. Seria I: „Casa din strada Antim”.

MARȚI: programul II: 17.35 — Teatru serial: „Enigma Otiliei” de George Călinescu. Seria a II-a: „Arșița”. **Programul III:** 21.30 — „Fîntîna turmelor” de Lope de Vega.

MIERCURI: programul II: 17.35 — Teatru serial: „Enigma Otiliei” de George Călinescu. Seria a III-a: „Jocuri de societate”; 20.15 — Serile de comedie ale Teatrului radiofonic. Prezintă Radu Beligan. „Titanic vals” de Tudor Mușatescu.

JOI: programul II: Teatru serial: „Enigma Otiliei” de George Călinescu. Seria a IV-a: „Evadarea”.

VINERI: programul II: 9.45 — Matineu teatral: „Fiul președintelui” de Eva Curie; 17.35 — Teatru serial: „Enigma Otiliei” de George Călinescu. Seria a V-a: „Confruntări”.

SIMBĂTA: programul II: 17.35 — Teatru serial: „Enigma Otiliei” de George Călinescu. Seria a VI-a: „Întoarcerea în viitor”.

DUMINICĂ: Muzică populară: programul I: 7.15; 11.15; 14.00; 17.30; 20.10; programul II: 15.00; 15.50; 18.30. **Muzică ușoară și de dans:** programul I: 6.05; 8.10; 9.42; 13.15; 15.00; 18.00; 18.50; 23.00; 0.03-5.00; programul II: 6.00; 9.12; 13.00; 14.30; 17.00; 18.50; 21.20; 22.00; 22.50; programul III: 23.00.

LUNI: Muzică populară: programul I: 5.05; 6.05; 12.30; 13.45; 16.20; 17.30; 20.10; programul II: 6.00; 8.55; 14.03. **Muzică ușoară și de dans:** programul I: 5.30; 7.15; 8.30; 12.15; 13.22; 18.30; 20.25; 22.30; 0.03-5.00; programul II: 7.10; 11.20; 13.00; 14.30; 16.45; 17.00; 22.00; programul III: 16.50.

MARȚI: Muzică populară: programul I: 5.05; 6.05; 12.30; 13.45; 16.20; 17.30; 20.10; programul II: 6.00; 8.55; 11.00. **Muzică ușoară și de dans:** programul I: 5.30; 7.15; 8.30; 12.00; 13.22; 18.30; 20.25; 21.30; 22.30; 0.03-5.00; programul II: 7.10; 9.30; 11.20; 11.30; 15.30; 17.00.

MIERCURI: Muzică populară: programul I: 5.05; 6.05; 12.30; 14.50; 17.30; 20.10; programul II: 6.00; 8.52; 11.00; 14.03. **Muzică ușoară și de dans:** programul I: 5.30; 7.15; 8.30; 11.05; 12.00; 13.22; 14.00; 18.30; 20.25; 21.20; 21.35; 22.30; 23.00; 0.03-5.00; programul II: 7.10; 11.30; 14.30; 15.30; 17.00; 22.00; 22.35; programul III: 17.00.

JOI: Muzică populară: programul I: 5.05; 6.05; 12.30; 13.45; 14.50; 16.20; 17.30; 20.10; 22.30; programul II: 6.00; 8.56; 11.20; 14.03. **Muzică ușoară și de dans:** programul I: 5.30; 7.15; 8.30; 10.30; 11.05; 12.15; 12.22; 14.00; 18.30; 20.25; 21.20; 21.35; 22.50; 0.03-5.00; programul II: 7.10; 11.40; 15.00; 17.00; 22.20.

VINERI: Muzică populară: programul I: 5.05; 6.05; 9.50; 12.30; 13.45; 14.50; 16.45; 20.10; programul II: 6.00; 11.20; 14.03; 18.00. **Muzică ușoară și de dans:** programul I: 5.30; 7.15; 8.30; 10.30; 11.05; 12.15; 13.22; 14.00; 17.35; 18.30; 20.25; 21.20; 21.35; 22.30; 23.00; 0.03-3.00; programul II: 7.10; 11.30; 13.00; 14.35; 15.30; 17.00.

SIMBĂTA: Muzică populară: programul I: 5.05; 6.05; 12.30; 20.10; programul II: 6.00; 9.00; 13.07; 13.35; 17.20; 22.15. **Muzică ușoară și de dans:** programul I: 5.30; 7.14; 8.30; 11.05; 12.15; 13.22; 15.00; 20.25; 21.20; 21.35; 22.30; 0.03-6.00; programul II: 7.10; 10.30; 14.03; 22.00; programul III: 21.00.

TELEVIZIUNE

DUMINICĂ: Programul I: 8.15 — Deschiderea emisiunii. Matineu duminical pentru copii și tineretul școlar; 10.15 — **ORA SATULUI. Din cuprins:** ● Campanie agricolă de primăvară — știri și reportaje despre lucrările de sezon ● „Acțiunea L” — Legumicultura ● Calendarul lucrărilor agricole. ● „Un om, o faptă, un exemplu” — reportaj filmat în comu-

na Vulturești, județul Argeș ● Muzică populară românească; 11.15 — Concert simfonic; 12.00 — De strajă patriei; 12.35 — Emisiune în limba maghiară; 13.35 — Închiderea emisiunii de dimineață; 16.30 — Deschiderea emisiunii de după-amiază. **Fotbal:** Steaua — Petrolul, prima etapă a returului diviziei A. Transmisiune directă de la stadionul „23 August” din Capitală. (Repriza a II-a). 17.15 — Așa-s fetele la noi! — Emisiune de cîntece și dansuri populare; 17.30 — Finala Campionatului mondial de handbal masculin; 18.45 — **DE ZIUA FEMEII** — reportaj; 19.00 — **TELEJURNALUL DE SEARĂ**; 19.20 — Film serial: „Rîul întunecat”. Producție a studiourilor sovietice (ultimul episod); 19.55 — Pauză. **Programele 1 și 2:** 20.00 — **CONCURSUL ȘI FESTIVALUL INTERNAȚIONAL DE MUZICĂ UȘOARĂ BRAȘOV — ROMÂNIA 1970.** ● Concertul laureaților ● Recital: Raphael. **În pauză:** Reportajele Festivalului; 23.00 — **TELEJURNALUL DE NOAPTE.** Telesport.

LUNI: 18.00 — Deschiderea emisiunii; 18.15 — Confruntări; 18.45 — Muzică populară interpretată de Olga Stănescu; 19.00 — **TELEJURNALUL DE SEARĂ**; 19.20 — Actualitatea în economie; 19.30 — Muzică corală în primă audiere interpretată de corul sindicatelor din Municipiul București; 19.40 — Reportaj TV. Timișoara, așa cum nu o cunoaștem; 20.00 — Reflector; 20.15 — Roman foileton: „Război și pace” — Andrei Bolkonski; 21.20 — Concertino. Emisiune muzical-coreografică; 22.00 — Agenda politică; 22.10 — Intermezzo muzical; 22.20 — **TELEJURNALUL DE NOAPTE**; 22.30 — Scena.

MARȚI: 18.00 — Deschiderea emisiunii; 18.30 — Ancheta economică; 19.00 — **TELEJURNALUL DE SEARĂ**; 19.20 — Intermezzo muzical; 19.35 — Ce știm și ce nu știm despre om?; 20.00 — Reflector; 20.15 — Desene animate; 20.30 — Seară de teatru: „Florin și Florica” de Vasile Alecsandri; 21.30 — Teleglob. Reportaj în aib. Prin Moscova; 22.00 — **TELEJURNALUL DE NOAPTE**; 22.15 — Exegi monumentum; 22.30 — Muzicorama TV.

MIERCURI: 14.30-16.15 — **Fotbal:** Dinamo Bacău — Arsenal Londra, în sferturile de finală ale competiției „Cupa Europeană a Tirgurilor”. Transmisiune directă de la Bacău; 18.00 — Studioul pionierilor; 18.30 — Ora fîntînilor; 18.40 — Comori ale folclorului românesc; 19.00 — **TELEJURNALUL DE SEARĂ**; 19.20 — Actualitatea în economie; 19.30 — „Contraste muzicale” în interpretarea formației condusă de Guido Manusardi; 19.45 — Inceput de drum; 20.10 — Telecinemateca: „Procesul de la Nürnberg” (I); 21.50 — **TELEJURNALUL DE NOAPTE**; 22.00 — Romeo și Julieta. O producție a Studiourilor de televiziune sovietice; 22.20 — Salonul literar al Televiziunii.

JOI: Programul I: 17.30 — Deschiderea emisiunii. Emisiune în limba maghiară; 18.05 — Film serial: „Oliver Twist” (I); 18.35 — Mult e dulce și trumoasă...; 19.00 — **TELEJURNALUL DE SEARĂ**; 19.20 — Muzică populară din Transilvania; 19.30 — Prim plan — Nichita Stănescu; 20.00 — Reflector; 20.15 — Știința și producția; 20.45 — Seară de teatru TV: „Teatru cu bile” de Dorel Dorian; 21.45 — Avangarda; 22.00 — **TELEJURNALUL DE NOAPTE**; 22.15 — Actualități literare; 22.40 — Strune și melodii. **Programul II:** 20.15 — Film artistic: „Noul locatar”; 21.35 — Artă plastică; 21.55 — Film serial: „Răzbu-nătorii”.

VINERI: 17.00-17.40 — Emisiune pentru școlari; 18.00 — Lumea copiilor. Familia năzdrăvană; 18.30 — Descene animate; 18.40 — Actualitatea în economie; 18.50 — Muzică populară; 19.00 — **TELEJURNALUL DE SEARĂ**; 19.20 — Reflector; 19.30 — Mai aveți o întrebare? Emisiune de cultură științifică. Somnul și visele; 20.45 — Film artistic: „Procesul de la Nürnberg” (II); 22.05 — Intermezzo muzical; 22.15 — **TELEJURNALUL DE NOAPTE**; 22.30 — Cadran Emisiune de actualitate internațională.

SIMBĂTA: Programul I: 17.00 — Emisiune în limba germană; 18.05 — Bună seara, fete! Bună seara, băieți! 19.00 — **TELEJURNALUL DE SEARĂ**; 19.20 — Desene animate; 19.30 — Reportaj TV; 19.45 — Tele-enciclopedia; 20.40 — Micro-avangarda; 20.45 — Film serial: „Răzbu-nătorii”. — Răpirea; 21.35 — „Iubire — bibelou de porțelan”. Emisiune cu formația „Mondial”; 22.10 — **TELEJURNALUL DE NOAPTE**; 22.20 — Fragmente din finala festivalului de muzică ușoară San Remo — 1970; 22.40 — Telesport. **Programul II:** 20.40 — Mozaic cinematografic; 21.40 — Album liric de călătorie; 22.00 — Seara melomanului; 22.20 — Film serial: „Sumbra toamnă” (V).

Specialiști, cadre tehnice, lucrători din agricultură și silvicultură!

Reînnoiți-vă abonamentele pe anul 1970 la revista

„AGRICULTURA”

Săptămînal de știință și practică agro-silvică editat de Ministerul Agriculturii și Silviculturii și Uniunea Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole și silvice

Abonamentele se pot face la toate oficiile și agențiile poștale, la factorii poștali și difuzorii procentuali.

Costul unui abonament este de 13 lei pe trimestru, 26 lei pe semestru și 52 lei pe an.

Preferăți abonamentele pe termen lung!

CULTIVATORI,

Prin depozitele și magazinele întreprinderilor de aprovizionare cu semințe și material săditor, vă puteți procura :

— Semințe de legume pentru răsaduri și culturi de cîmp din toate soiurile raionate produse în stațiunile experimentale și în întreprinderile agricole de stat ;

— Semințe de gazon și de diferite flori pentru grădini, parcuri, spații verzi, terenuri de sport etc. ;

— De asemenea, în primăvară, se vor pune în vânzare pomi fructiferi și vițe de vie altoite pentru plantări în grădinile familiale.

Adresați-vă din timp întreprinderilor și magazinelor de desfacere din țară, care vă livrează semințe și material săditor din soiuri cu autenticitate și valoare culturală garantate.

Agrosem

SIMPLU !... IEFTIN !... AVANTAJOS !...

LOZUL ÎN PLIC

Puteți cîștiga imediat

La seriile obișnuite (3 lei) : 20.000, 10.000 lei și 5.000 lei, 2.000 lei ș.a.

La seriile speciale de 6 lei autoturisme de diferite mărci.

A apărut:

„Magazin istoric”

Nr. 3

CALEIDOSCOPI

MONUMENTELE NATURII

MISTERELE UNUI POD DE PIATRA

Unul din cele mai vechi poduri din lume și cu siguranță dintre primele de la noi, este podul natural de piatră de la Zăton. Peste acest pod trece un drum între Baia de Aramă și Isverna.

Până acum 30-40 de ani se credea că acest pod a fost tăiat în stâncă de mîna omului încă în timpurile preistorice. Părerea aceasta aparținea unor cercetători care au descoperit în Dacia preistorică un drum părăsit tăiat și el în stîncă, legînd regiunea Porților de Fier cu părțile interioare ale Daciei și care ducea pînă în apropierea podului de la Zăton. Acest drum de munte foarte vechi este numit de popor „Drumul lui Iorgovan”.

Podul de la Zăton se numește și el, prin părțile locului, „podul lui Iorgovan”, după numele eroului legendar Iovan Iorgovan, viteaz herculean care ar fi fost capabil de o asemenea construcție.

Astăzi se știe că „drumul lui Iorgovan” este, de fapt, un drum, pe care romanii l-au construit cu ajutorul sclavilor și pe care l-au părăsit la retragerea lor din Dacia. Podul de piatră de la Zăton este o operă a naturii, un pod natural.

Modul cum s-a format acest pod nu este încă pe deplin explicat. Una din ipotezele admise, care pare cea mai justă, este următoarea: de o parte și de alta a drumului susținut de podul natural se află câte un lac, Zătonul și Zătonul Mic. Cînd nivelul apelor lacului Zătonul se ridică, o parte din ele se scurg spre Zătonul Mic printr-un canal subteran croit prin acțiunea de „roadere” a acestor ape în dealul de stîncă de calcar dintre ele. Din Zătonul mic, apele se scurg mai departe, printr-un canal subteran natural, în riul Bulba. Probabil că, din cauza eroziunilor produse de ploii și ulterior din cauza unui cutremur, o parte din această peșteră, lungă de cea 50 m s-a prăbușit lăsînd izolată o parte de aproximativ 18 m. Această parte, rămasă izolată, care de fapt era gura peșterii din spre Zătonul Mic, formează podul natural de astăzi.

Podul natural de piatră de la Zăton are o deschidere de aproximativ 26 m și o lățime de 18 m. Bolta lui este de o formă aproape eliptică. Parapetul existent a fost, desigur, așezat de oameni. Podul de la Zăton, unul din cele mai interesante din lume, susține și azi o cale de comunicație frecventată și a devenit un drum foarte vechi, care unea Dunărea cu Transilvania.

VIITORII COCOȘI CAMPIONI — LA START

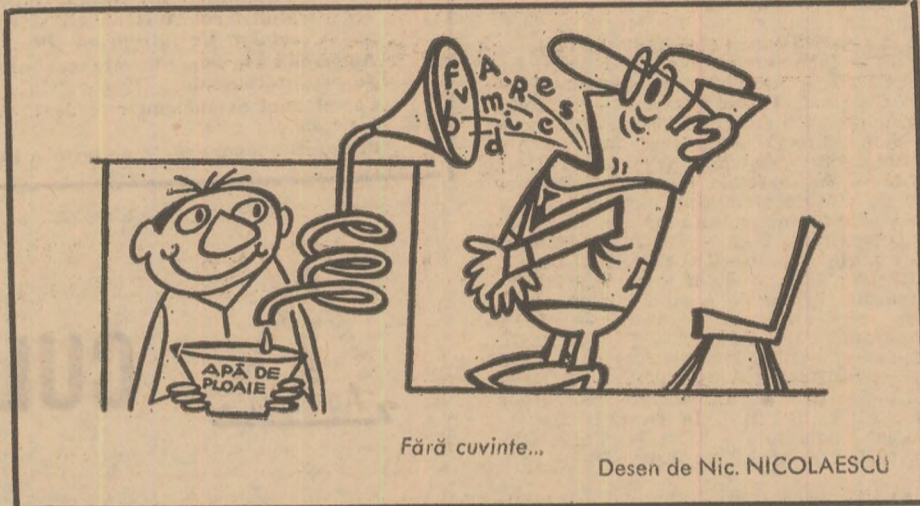
Este oare posibil ca într-un viitor foarte apropiat fotbalul să nu mai fie cea mai mare pasiune a brazilienilor! În ultimii ani, unsprezecele lui Pelé nu mai arată virtuțile de altădată. Iar steaua „soccer-ului brazilian” a comunicat că, după campionatul din Mexic, abandonează fotbalul.

Fapt este că, în ultimul timp, tot mai mulți suporterii (torseadores, cum sînt numiți în Brazilia), decepționați de fotbal, sînt atrași de hipodromuri și de cursele hipice, de terenurile de tenis și alte locuri, „unde nu se joacă fotbal”. Recentul campionat al luptelor de cocoși din orașul Salvador a fost pentru mulți o „nouă descoperire”. El a stîrnit mare vîlvă în rîndul amatorilor de sport, mai ales cînd la aceste lupte de cocoși se fac pariuri.

În ce măsură acest campionat al cocoșilor a ațîtat pasiunile se poate vedea și din faptul că prețul unui exemplar bun din acești „gladiatori cu pînteni”, a atins înainte de începerea campionatului suma de 500 dolari, în timp ce un cocoș invins s-a vîndut, imediat după campionat, sub cinci dolari. Pariurile au ajuns pînă la 250 dolari — mai mari chiar și decît cele puse vreodată pentru un gol al lui Pelé.

Campionatul a durat cinci zile și cinci nopți fără întrerupere. „Întrecerile” s-au desfășurat în câteva „mici arena” nou construite la Salvador, oraș situat la 1600 km nord-est de Rio de Janeiro. Pentru întrecerea cocoșilor dresați au fost aduși nici mai mult, nici mai puțin, decît 600 „luptători cu pene”. Aceștia erau însoțiți de antrenori și „bineînțeleș”, de „torseadores”. Au avut loc 200 de întreceri în cursul cărora în „mica arenă” și-au sacrificat viața 20 de cocoși.

Campionatul a fost cîștigat de un cocoș din statul Bahia în care se află și orașul Salvador. Îndată ce au aflat acest rezultat, crescătorii de cocoși de rasă din mai multe regiuni ale Braziliei au cerut stăpînului „celui mai norocos cocoș” al țării să le permită să aducă în societatea învingătorului gîinile lor și, în acest fel, să asigure progenituri de rasă din care să recruteze pe viitorii campioni.

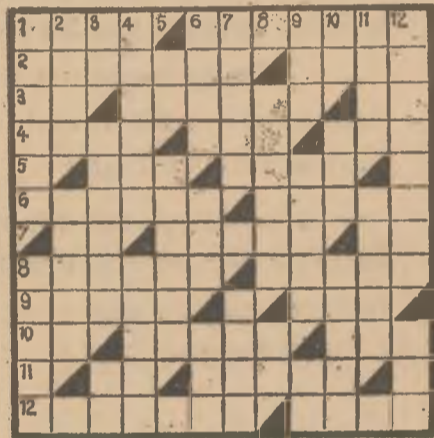

Fără cuvinte...

Desen de Nic. NICOLAESCU

CUVINTE ÎNCRUCIȘATE SFÎRȘIT DE IARNĂ

ORIZONTAL: 1) Steluță de zăpadă — Clopoșel sub zăpadă; 2) „Iarna blajină” / A intrat în voi, întii, ca o lumină / Precuciniță, pomule, Prea gingașă, omule” („Iarna blajină”) — Urișă carpatin ce poartă cușmă de zăpadă pînă în miezul verii; 3) La săniiș! — Autoarele florilor de purpură din obrăjori — Bagăte-n so-

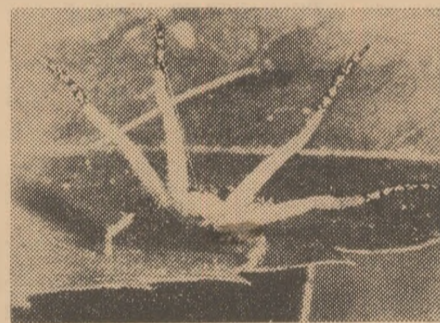
bă!; 4) Săgeata caldă a lui Apollo-Troianul văzduhului — Feline ale ținuturilor fără iarnă; 5) Purtători de zurgălăi — Tratează cu căldură pe cei din preajma ei!; 6) A pune pe roate — Iarna pe uliță; 7) Jumătate de cale! — E rezervat — Lăute!; 8) Instalații pentru încălzire în stil mare — Acoperiș trecut prin foc!; 9) Încălzire la flacăra dragostei — La urma urmei sînt tot... aceia; 10) Prezențe într-un peisaj pastoral — Simfonia albă (pl) — O vreme să nu scoți ciinele din casă; 11) Despica lemne! Cîntă melodia „Cade zăpada”; 12) Dezghețată — Ca un fulg.

VERTICAL: 1) La sfîrșitul iernii (pop) — Păsări în peisajul iernii; 2) Consoarta lui Fram — Prieteni ai omului de pe întinderile cu zăpezi eterne; 3) Culege! Hlamida sub care germinează bobul (pl) — Căței!; 4) Bază sportivă de iarnă! — Sînt bunc prietene; 5) Camee! — Gest persiflant; 6) Oxigen... concentrat — Materii prime pentru oglinzile iernii — Într-n grații! 7) Cu fire de lînă lăptoasă — Vibrație pe oglinda apei; 8) Aruncat în vînt — În prag de iarnă!; 9) Asta-i culmea! — Basma curată! — În creștetul munților!; 10) Stau chiar în drum! — Are în zăpadă un bun protector — Un timp de crapă pietrele; 11) Ține Isonul răcelii — Cuptorul în care se rumenesc roadele; 12) Un fluture ca fulg de zăpadă — Se... inspiră din natură!

Sofia BUCURESCU

„Croitorul” din Singapore

Un inginer american, specialist în construcții, a avut răbdarea să urmărească activitatea păianjenilor, în timpul realizării umitoarelor lor opere de „edificare” a „caselor” proprii. Înarmat cu aparatul cinematografic, aparatul fotografic și planșeta de desen, inginerul despre care este vorba — Bert E. Dugdale, din New-York — a stabilit următoarele: păianjenul își face pinza, în toate cazurile, pe 44 de raze, în jurul cărora țese spirale din ce în ce mai dese (pornind din exterior spre centru), distanțele dintre acestea fiind de 7,93 mm, cea mai mare, de 0,79 mm, cea mai mică. Numărul spiralelor este determinat de distanțele la care au fost plasate „ancorele” scheletului con-

strucției. În fotografie: un păianjen din specia denumită „Croitorul de Singapore”, în timpul lucrului.

MAGAZIN SPORTIV • MAGAZIN SPORTIV • MAGAZIN SPORTIV

3 ÎNTREBĂRI — 3 RĂSPUNSURI

DE VORBA CU ION ARGASEALA, ARBITRU-CRAINIC DE BOX

— De ce v-ați făcut oficial în box și nu în alt sport?

— Boxul este sportul oamenilor curajoși. Iubesc acest sport de la vîrsta de 10 ani cînd, pentru prima oară, un unchi de-al meu, pe nume Dumitru Argăseală, care a practicat sportul cu mînuși, m-a dus la o gală a „careului magic”. Ca arbitru-judecător sînt un adept al boxului tehnic, în linie. Acești boxeri fac o adevărată propagandă „nobilei arte”. Ei sînt aceia care oferă spectacolul pugilistic. În prezent, dintre boxerii noștri tehnici trebuie să apreciez la justa valoare pe Ciucă, Gișu, Monea și Dumitrescu. Campionul european C. Cușov este cu un picior în categoria boxerilor tehnici și cu altul în cea a pugiliștilor care luptă în forță. Dacă se va pregăti cu mai multă atenție la capitolul tehnică va putea deveni un boxer redutabil din toate punctele de vedere.

— Ați încercat multe satisfacții în postura de crainic?

— Da. Mai ales cu ocazia campionatelor europene de la București, unde am anunțat 4 victorii românești realizate prin

Ciucă, Dumitrescu, Cușov și Alexe, încoronată cu înaltul titlu de campioni continentali. Sînt fericit cînd directorul general al reuniunii îmi comunică să anunț la microfon numele învingătorului, mai ales cînd acesta a fost mai tehnic și a primit decizia pe merit. De multe ori însă unii boxerii sau chiar spectatorii, care cred că deciziile nu au fost cele reale, se uită... urît la mine de parcă eu aș fi acela care le-am consemnat și nu alții. Repet, eu sînt acela care anunț verdictul și nu trebuie să devin „șapul ispășitor” sau „acarul Păun” al ringului...

— Ce recomandați tinerilor boxeri, pentru timpul luptei?

— Să-și apere cu corectitudine șansele. Să fie loiali față de adversari și să respecte cu strictețe indicațiile directorului din ring. I-aș mai ruga, cu această ocazie, mai ales pe cei învinși, ca la sfîrșitul meciului să strîngă mîna învingătorului și să salute publicul spectator. Nu întotdeauna sîntem martorii unor astfel de momente sportive.

Paul OCHIALBI

DE LA LUME ADUNATE

ȘOPIRLA USA LA... USCAT

Tehnica uscării peștelui, de pildă, e cunoscută de milenii. Dar în acest caz, peștele uscat e mort de-a binelea. Există însă animale care pot fi... uscate, fără să moară. De pildă, viermele Allobophora factida nu moare chiar dacă pierde 83 la sută din apa care o conține corpul său. Aceasta, cu condiția ca la ieșirea din cuptorul unde a fost... uscat să fie menținut la o temperatură între 10—14 grade C. Mai interesantă este însă binecunoscuta lipitoare (Plocodbella parasitica) care își poate „evapora” pînă la 92 la sută din apă. Cel mai mult pot fi uscate însă șopirlele de deșert. Astfel, ele pot fi menținute într-o cameră uscată 4 luni de zile, iar dacă se întimplă să moară, aceasta numai din cauza lipsei de hrană, nu de apă.

PISLARI PENTRU UN ELEFANT

Elefantul femelă Katrin, împreună cu alte 115 animale ale dresoarei Tereza Durova din Moscova, a ajuns cu bine la premieră: deschiderea noului circ din orașul Ufa, capitala Bașkiriei. Dar cum să fie transportat elefantul de la gară la circ? Katrin nu iubește frigul și nu s-a obișnuit să meargă prin

padă, iar în oraș nu erau camioane acoperite pentru transportul elefanților. Atunci s-a hotărît să se confecționeze de urgență lui Katrin niște pislari. Printre cizmarii din Ufa s-au găsit meșteri care au știut să execute foarte bine comanda aceasta neobișnuită.

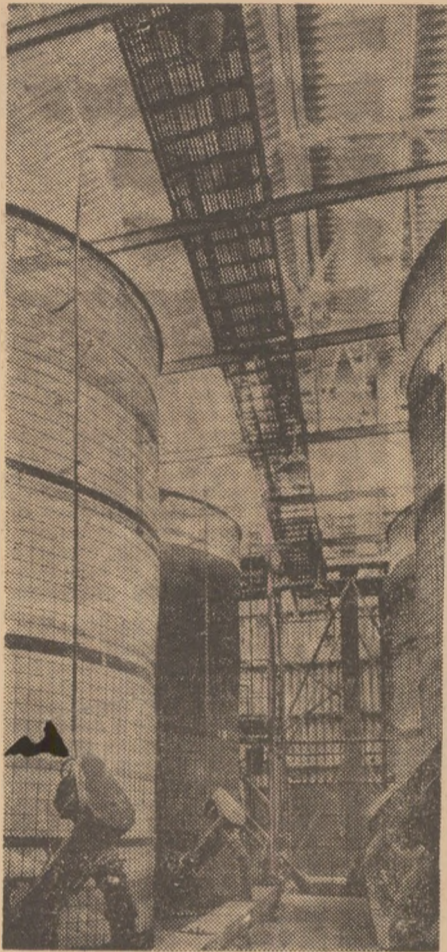
LIGA A MURIT!

Liga extravaganților și-a dat obștescul sfîrșit din cauză că nu a putut să respecte statutul adoptat acum 80 de ani. Acesta prevedea pentru membrii activi obligația să umble pe stradă îmbrăcați cu haine „care să epateze oamenii cumsecade”. „Extravaganții” se îmbrăcau cu tot felul de costume: costumele grecilor antici, togile romailor, uniforma amiralilor din Niagarua, uncori se tatuau. Totul decurgea cum nu se poate mai bine: opinia publică se indigna, ziarul publicau fotografiile costumaiilor, membrii ligii plînuiau și puneau în practică noi și noi isprăvi. Treptat însă gură-cască de pe stradă au pierdut orice interes pentru „costumații” ligii. Cauza? Apariția unei noi mode care este atît de extravagantă, încît nimic din cele ebalate de membrii ligii nu mai impresiona.

lată echipa de fotbal a Italiei, care la Ciudad de Mexico va încerca să devină pentru a treia oară campioană a lumii. Fotbaliștii italieni au cucerit cupa „Jules Rimet” în anii 1934 și 1938. Dacă vor reuși la această ediție să se claseze pe primul loc ei vor intra definitiv în posesia trofeului. În rîndul de jos de la stînga la dreapta, al doilea, este celebrul Mazzola. Sus, al cincilea din dreapta, Riva cel mai bun fotbalist al anului 1969.

DOCUMENTAR EXTERN

Siloz de cereale în cooperativa agricolă din Hraștian (R.S. Cehoslovacia).

ACTUALITATEA ÎN AGROTEHNICĂ

DESIMI MARI ÎN CULTURA LEGUMELOR

Datorită unor măsuri agrotehnice avansate ca mecanizarea lucrărilor și, în special a recoltatului, introducerea erbicidelor pentru combaterea buruienilor și aplicarea irigației prin aspersiune în locul celei pe brazde, se pot realiza desimi mult mai mari de plante la unitatea de suprafață, în cultura legumelor. În acest mod se poate obține o mărime a producției și o uniformitate a coacerii fructelor.

În S.U.A. problema desimilor mari se cercetează la 17 culturi legumicole.

La tomate, prin recoltarea mecanizată, s-a ajuns la o desime de 50 000 plante la hectar. La fasole cea mai bună producție în statul Oregon s-a obținut la distanța de 30 cm între rânduri și 3,7-5 cm pe rând. Odată cu semănatul s-au încorporat și îngrășămintele.

Varza căpățină s-a plantat la 60/60 cm în loc de 45/90 cm, obținându-se căpățini mai uniforme și cu spor de producție de 38 la sută. Castraveții destinați recoltării cu combina, în California, s-au semănat în benzi din 2 rânduri pe straturi de 120 cm cu distanțe între rânduri de 30-35 cm și între plante de 5 cm. În statul Wisconsin se lasă intervalul între rândurile de castraveți pentru murat de 50 cm față de 90 și 100 cm ca pînă acum.

La cultura mazării de grădină s-a micșorat distanța între rânduri de la 90 cm la 30-75 cm.

Tot în scopul obținerii unor culturi cu desime mare, în statul Michigan se cer-

cetează semănatul sparanghelului direct în sol. În statul New-Jersey sparanghelul pentru consum se seamănă la 30 cm distanță între rânduri iar pentru prelucrare la 22,5 cm.

Pepenele galben Cantalup se cultivă la distanța de 180 cm între rânduri și la diferite distanțe pe rând oscilând între 30-90 cm. Cea mai ridicată producție și cea mai uniformă coacere s-a realizat la desimea cea mai mare. În această situație fructele au fost mai reduse ca mărime.

La cultura de salată s-a trecut la semănatul pe 6 rânduri, pe un strat de 2 metri lățime.

În statul Oregon, de la ceapă cu o suprafață de nutriție de 16 x 7,5 cm, se obțin bulbi de peste 5 cm diametru în proporție de 91 la sută. În statul Michigan cele mai bune rezultate s-au obținut cînd ceapa a avut o suprafață de nutriție de 10 x 7,5 cm. Culturile de ceapă cu desime mai mare s-au maturat mai repede.

La ardei, în statul Michigan, s-au obținut bune rezultate cînd intervalele între rânduri au fost de 60 cm, iar distanța între plante pe rând de 15 și 30 cm.

Tomatele de conserve semănată în câmp pot avea o desime și mai mare și anume de 50 000-100 000 plante la hectar. În statul Michigan la tomatelile de conserve cu o suprafață de nutriție de 30 x 15 cm s-a obținut o producție mult mai ridicată decît în cazul schemei 90 x 30 cm.

ORIZONTURI

COTET DIN PANOURI PENTRU PORCI

O firmă britanică a proiectat pentru porci un coteț din panouri, cu un sistem de condiționare a aerului.

Cotețul este lung de 100 picioare. În el încap pînă la 200 de porci. Aici există nouă boxe de 10 x 10 picioare și una de 10 x 5 picioare. Ele sînt amplasate de ambele părți ale unui culoar. Lățimea panourilor este de 32 picioare. În panourile de perete există un strat termoizolator gros de 2 țoli, compus din fibră de sticlă. Tavanul este dintr-un material de izolare, gros de 1 țol și care se spală lesne.

PRELUCRAREA OUALOR ÎNAINTE DE INCUBARE

Din unele experiențe efectuate în statul Virginia S.U.A., a rezultat că spălarea sau cufundarea timp de o oră în soluție de fenol a ouălor destinate incubării reduce mortalitatea în perioada de ecloziune.

Rezultatele altor experiențe atestă că pulverizarea ouălor în cursul colectării lor obișnuite cu bioxid de clor (50-80 părți la un milion) duce la o creștere a proporției de ecloziune cu 1 la sută. Dat fiind că pulverizarea la colectarea obișnuită a ouălor se face la temperatura camerei, consumul de forță de muncă este mai mic decît în cazul spălării ouălor cu fenol timp de o oră după ouare.

22 000 KG DE PORUMB LA HA

În regiunea Krusevaț (R.S. Serbia), a fost obținută producția de 22 000 Kg de porumb în știuleți la ha, ceea ce reprezintă recordul pe întreaga Iugoslavie în ceea ce privește producția acestei culturi.

Porumbul a fost cultivat pe un teren deluros, folosit pînă de curînd drept pășune. Solul a fost îngrășat cu 1 800 kg/ha îngrășămintă minerală. Ca material de înmulțire s-a folosit sămînța de porumb hibrid „SK-1”.

FORMA COROANEI COPACILOR — INDICATOR AL REZISTENȚEI LA SECETA

Adaptarea plantelor la condiții neprielnice poate avea loc pe seama modificării formei lor exterioare. Cercetări efectuate în Crimeea au demonstrat că adaptarea pomilor la secetă, și anume a pomilor care cresc în condiții ecologice asemănătoare, este legată de forma coroanei. Speciile mai rezistente, cum ar fi mărul sau răchita albă, au o formă mai densă piramidală sau globulară a coroanei decît speciile cu coroane ramificate. La speciile cu forme dense ale coroanei, capacitatea frunzelor de a reține apa este mai mare. Umiditatea relativă a aerului este, de asemenea, mai mare în coroană, iar frunzele au o structură mai xeromoră.

FURAZOLIDONA CONTRA SALMONELOZELOR

De curînd, în unele țări (Danemarca) s-a admis adausul de furazolidonă în nutrețurile destinate păsărilor, pentru a combate diferitele forme de salmoneloză. Totuși în sectorul avicol utilizarea irațională a acestor nutrețuri poate duce la neajunsuri. De aceea, este necesar să se aplice unele măsuri ca: interzicerea administrării în cazul broilerilor, a furajelor cu furazolidonă la puii de o zi; la puii de fazan, de curcă și de potîrniche se mențin aceleași restricții, iar bobocii de rață și de gîscă, care se pot infecta foarte ușor cu salmonelle, vor primi 0,01 la sută furazolidonă în nutrețuri atunci cînd este pericol de infecție cu salmonelle. La bobocii de gîscă destinați crescătoriei de gîște se poate aplica un tratament preventiv cu furaje conținînd furazolidonă pînă la vîrsta de 4 săptămîni. Concentrația curativă cu furazolidonă în furaje este de 0,04 la sută.

VIERII VALORIFICĂ MAI BINE PROTEINELE DECît PORCII CASTRAȚI

Prin experiențe, în R.D. Germania s-a dovedit că vierii valorifică mai bine proteinele decît porcii castrați. Sporul de greutate și acumularea de proteine pe animal și pe zi au fost în mod vizibil superioare la vierii. Astfel, valorificarea azotului digerabil se ridică la vierii la 60,3 la sută iar la castrați la 47,8 la sută. Vierii reacționează în principiu la îngrășat ca și tău-rașii.

Simplificarea recoltării salata căpățină

tru muncitori care taie salata, alți doi o sortează și o ambalează, iar unul transportă lăzile goale și pe cele pline. Mutarea benzii dintr-un corp în altul al serei durează 15 minute și se execută de către doi oameni, în timp ce ceilalți lucrători încarcă lăzile pline.

În mod obișnuit se încarcă 8-9 lăzi/oră; numărul acestora crește prin procedeul arătat pînă la 20-22 lăzi.

Cultivatorii van de Loch și Vingerhoefts din Tillburg — Olanda au creat un nou procedeu de recoltare la care toate lucrările, începînd de la tăiere și pînă la ambalare, se execută din poziția în picioare, ceea ce este mai puțin obositor. Recoltarea se execută cu o furcă la care s-a sudat un cuțit, iar curățirea, sortarea și ambalarea se efectuează la o masă mobilă de lucru. Masa de lucru mobilă este alcătuită din 2 roți de bicicletă și dintr-un grătar de sîrmă. Salata este așezată pe acest cărucior, pămîntul rămas pe salată cade prin împletitura de sîrmă a grătarului. Folosind 4 muncitori, unul pentru tăiat, doi pentru curățat, sortat și ambalat și unul pentru transportul lăzilor pe palete, se realizează 13 lăzi/oră / muncitor.

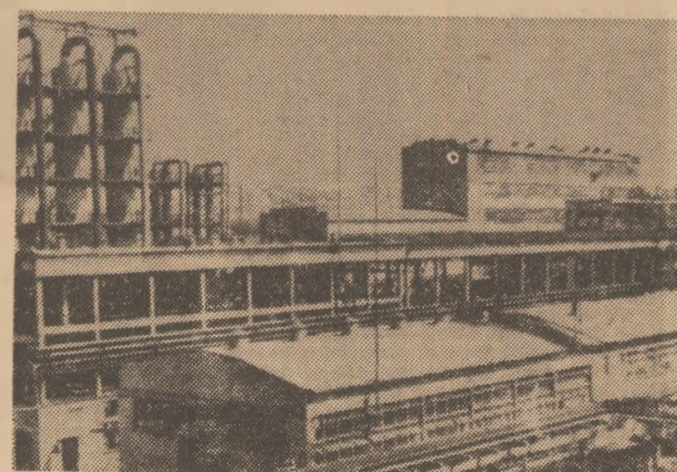
Prin acest procedeu se reduce oboseala muncitorilor și se mărește productivitatea muncii, reducîndu-se și prețul de cost. Salata nu mai este necesar să fie recoltată cu mina și se îmbunătățește totodată calitatea.

INOVAȚII JAPONEZE ÎN CREȘTEREA PORCILOR

Japonia este o mare consumatoare de carne de porc (circa 7 kg anual pe locuitor) avînd un număr de peste 4 milioane de porci, care produc anual peste 200.000 t carne. Metodele de creștere tradiționale sînt înlocuite rapid cu instalații moderne pentru creșterea industrială a porcilor. Adăposturile fermelor moderne sînt construite din prefabricate de oțel galvanizat, demontabile. Acoperișul este din tablă ondulată de oțel, fără șarpantă și fără stîlpi interiori de susținere. Izolarea termică se asigură prin plăci de polistiren armat cu fibre de bambus, care formează pereții și tavanul, permițînd o dezinfecție ușoară și rapidă. Electronica și automata asigură o mecanizare completă a administrării hranei, evacuării gunoierului și condiționării microclimatului din adăposturi. În practica creșterii porcilor sînt folosite diferite aparate bazate pe ultimele descoperiri ale tehnicii. Printre alte inovații tehnice folosite se numără „bangeta” un mic aparat care permite medicului veterinar sau zootehnistului să detecteze modificările patologice ale organelor interne ale porcilor vii, înainte de sacrificare. Este un aparat radiologic a cărui sursă de radiații se plasează chiar în interiorul organismului examinat, și care folosește metoda de fotoscintigrafie. Un sistem electronic perfecționat dozează cantitatea de izotopi radioactivi absorbită de organul bolnav. În camera de înregistrare a aparatului apar puncte colorate care reprezintă diferite părți ale organismului examinat, proiectate pe fond albastru închis. Depărtarea dintre două semnale luminoase e de 2 mm, astfel încît imaginea se conturează foarte precis.

Un aparat electronic, cu care se studiază caracterele carcanelor de porc, în privința consistenței cărnilor și capacității de reținere a apei este kailonia. Cu ajutorul acestui aparat, dotat cu celule fotoelectrice și tranzistori, se poate preciza evoluția consistenței citorva mușchi ai porcilor în funcție de vîrstă și se determină relațiile dintre consistență și caracterele organoleptice ale acestor mușchi.

Dutvosorka e o mașină pentru ambalarea produselor din carne de porc, fie în celofan, fie în hîrtie. Aparatul e automat și asigură condiții de igienă optime produselor ambalate.

Imagine de la complexul industriei chimice de la Stara-Zagora (R. P. Bulgaria)

AGRICULTURA PE GLOB

Agricultura îndeplinește un rol important în economia Etiopiei. Aproape 90 la sută din populația de 22 milioane de locuitori ai acestei țări sînt ocupați în agricultură și în industriile care prelucreează produsele agricole; exportul se bazează aproape exclusiv pe produsele agricole. Condițiile naturale pedoclimatice sînt foarte diverse. Pe întinderea Etiopiei de 1 184 320 km² se pot cultiva plante tropicale, subtropicale și plantele din zonele temperate. Ceea ce este mai caracteristic în Etiopia este relieful: un platou înalt brăzdat de numeroase văi adînci, ce se înmulțesc și se adîncesc în fiecare an.

Agricultura nu se poate practica în prezent decît pe platoul înalt și nu pe văi, din cauza torențelor, deși văile au fertilitate naturală mare, iar în perioadele de secetă oferă condiții mai bune de cultivare a plantelor. La înălțimi de la 2 000—3 400 m se cultivă orzul, grîul de primăvară, sorgul, porumbul și cerealele numite „teff”. Tot la înălțime mare se cultivă și citricele — portocale, lămîi etc. și alte plante tropicale și subtropicale.

Cereala „teff” de care am amintit mai sus și care ocupă un loc important în peisajul agricol al Etiopiei este o specie de *Eragrostis*, plantă cu perioadă de vegetație scurtă, cu boabe mici ca cele de mei, din făina căreia se face pîinea etiopiană numită „ingera”. Recolta variază între 900—600 kg/ha în cele mai favorabile condiții de cultivare. Este folosită și ca plantă furajeră de la care se obțin 8—10 tone/ha masă verde. Semințele de „teff” sînt bogate în vitamina B₁.

Pe suprafețe mari, atît pe platou, cît și pe văi, se cultivă sorgul de boabe, de furaj și zaharat; fiind o plantă foarte rezistentă la secetă, el își prelungește perioada de vegetație mult în sezonul uscat. Se cultivă pe suprafețe din ce în ce mai mari grîul de primăvară, deoarece grîul de toamnă nu se poate ieroviza. Se cultivă apoi orzul de primăvară care la fel are perioada de vegetație scurtă; de

asemenea, fasole, mazăre, linte. Suprafețe mari sînt ocupate cu plante uleioase.

Pe o suprafață mai mică se cultivă și trestia de zahăr, asigurîndu-se cerințele pentru zahăr ale întregii țări. Plantele legumicole ocupă o suprafață relativ mică.

Portocalul, lămîiul, vița de vie, bananierii, smochinul, piersicul și alte plante de zonă tropicală se cultivă pe suprafețe mari.

Planta care participă cel mai mult la export — cu peste 50 la sută, este arborele de cafea. Boabele de ca-

bovele cele mai răspîndite sînt din specia zebu (bovinele cu cocoasă). Cantitatea de lapte pe care o dau vacile zebu este foarte mică, în medie 1,5 litri/zi cu 5,5 la sută grăsime, în perioada de lactație de șapte luni. Cînd sînt hrănite rațional, vacile din specia zebu pot da pînă la 8 litri de lapte pe zi cu 5 la sută grăsime.

După bovine, în ordinea importanței se situează apoi caprinele. Se cresc și păsări, îndeosebi găini. În Etiopia se consumă cantități mari de carne; pentru con-

Autoritățile etiopiene desfășoară un efort susținut în direcția dezvoltării agriculturii, pe diferite planuri. Una dintre preocupările importante în acest sens o constituie învățămîntul agricol. Acesta este reprezentat prin școli medii și un colegiu de agricultură și mecanică agricolă care ține de Universitatea din Addis Abeba. El a fost înființat în anul 1951. În 1969 avea înscriși 280 studenți. Îndatoririle principale ale absolvenților sînt de a introduce tehnologia modernă în agricultura etiopiană. Pentru aceasta este organizat Serviciul de extensiune al Ministerului Agriculturii, care pînă în prezent a distribuit agricultorilor soiuri și hibrizi de plante valoroase, în prealabil verificate în cîmpurile experimentale ale colegiului și ale stațiilor experimentale. De asemenea, au fost distribuite agricultorilor animale de rasă și ouă din rasa Leghorn brună. O activitate de pionierat s-a dus cu introducerea culturii legumelor: roșii, morcovi, varză, al căror consum a crescut mult în ultimii ani. S-au făcut numeroase demonstrații în legătură cu aplicarea îngrășămintelor și combaterea bolilor și insectelor care atacă plantele cultivate. S-a constatat că cerințele pentru îngrășăminte și insectofungicide au crescut foarte mult în ultimii ani, ca rezultat al cîmpurilor demonstrative înființate și conduse de Serviciul de extensiune al Ministerului Agriculturii.

În fața agriculturii Etiopiei — așa cum m-au informat persoane autorizate — stau trei probleme mari: combaterea eroziunii prin împăduriri masive, amenajarea pentru irigații a unor mari suprafețe de terenuri agricole, folosind toate sursele de apă existente, extinderea pe suprafețe cît mai mari a soiurilor și hibrizilor de plante agricole productive și aplicarea pentru cultivarea lor a metodelor agrotehnice moderne.

Nu încapă îndoială, că, grație hărniciei poporului etiopian aceste probleme vor fi soluționate cu succes.

Note de călătorie

AGRICULTURA ETIOPIANĂ

de prof. dr. doc. Irimie STAICU

fea se recoltează din pădurile naturale cu arbuști de cafea, care cresc în apropiere de ecuator (între 6—9° latitudine nordică și 34—38° longitudine estică) sau de pe suprafețele plantate. În pădurile naturale arbuștii de cafea sînt umbriți de pomi înalți, iar pe suprafețele cultivate arbutul de cafea este umbrit artificial.

Printre plantele ce cresc natural și ale căror frunze sînt folosite în hrana umană este „chatul” (*Catha edulis*). Frunzele conțin cantități mari de acid ascorbic (Vitamina C).

De curînd s-a introdus cultura bumbacului irigat pe valea riului Awash, unde se cultivă pe circa 6000 ha. Există posibilitatea de a se extinde pe o suprafață de 50 000 ha, astfel încît să fie acoperite cerințele de bumbac ale întregii țări.

Deoarece aproape jumătate din terenul agricol este acoperit de pășuni naturale, sectorul animal este foarte dezvoltat.

sumul intern se sacrifică, în fiecare an, 2 milioane bovine, 5 milioane oi, aproape 3 milioane capre și 70 milioane păsări.

Problema principală și urgentă a zootehnicii etiopiene o constituie ameliorarea raselor de animale, îmbunătățirea alimentației și măsurile de protecție a sănătății lor. Se depun, în acest sens, eforturi deosebite prin înființarea de ferme mari de stat și organizarea de stațiuni experimentale. De asemenea, se urmărește stăruitor să se promoveze metodele moderne de creștere și exploatare a animalelor. S-au făcut eforturi deosebite pentru combaterea bolilor la animale; laboratorul veterinar de la Debrezeit, nu departe de Addis Abeba, încadrat cu specialiști străini și etiopieni, a desfășurat o lăudabilă activitate punînd la dispoziția personalului veterinar vaccinuri și seruri pentru combaterea bolilor: febra aftoasă, bruceloza, tuberculoza, antraxul etc.

SELENAUȚII DE PE „APOLLO-12” OASPEȚII AI ROMÂNIEI

În cadrul turneului pe care îl întreprind în mai multe țări din America Latină, Europa, Asia și Africa astronauții americani Charles Conrad, Richard Gordon și Alan Bean, membrii echipajului navei spațiale „Apollo-12”, împreună cu soțiile, au fost vreme de trei zile oaspeți ai țării noastre. Înconjuțați cu căldură de publicul bucureștean încă de la sosirea lor pe Aeroportul internațional Otopeni, cei trei temerari cuceritori ai Seleniei au vizitat în scurtul lor popas în România o seamă de instituții de învățămînt și cultură, diferite cartiere ale Capitalei, s-au întîlnit cu oameni de știință, cu ziaristi, elevi și studenți, au împărtășit impresii din frumoasa dar dificila lor călătorie spațială.

Răspunzînd la întrebările adresate cu prilejul întîlnirii pe care cei trei selenauți au avut-o, în sala mică a Palatului Republicii Socialiste România, cu oameni de știință — academicieni, profesori, cercetători, specialiști în astronautică — cu ziaristi din presa centrală, de la Radioteleviziune și corespondenți ai presei străine, Charles Conrad, comandantul navei „Apollo-12” releva următoarele cu privire la programul spațial întreprins de țara sa: „Sîntem angajați în prezent într-un program de transport spațial a cărui punere la punct va dura cel puțin trei ani. Aceasta ne va da posibilitatea să plasăm pe orbită nave la un cost de 10 ori

mai mic decît cel prezent, deci, cu alte cuvinte, vom transforma programul spațial într-un program rentabil din punct de vedere economic. Acest program va da astfel posibilitatea să ajungem cu ușurință pe orbita terestră, ceea ce ne va permite în cele din urmă să populăm poate și Luna. Costul acestui program este atît de redus, încît ne va permite să transportăm pe Lună chiar și apă de băut”.

Vorbitorul a menționat în continuare alt program, unul din cele mai interesante pe cale de a fi puse la punct, acela prin care un sistem de nave automate și sateliți cu echipaj uman va putea informa orice țară din lume dacă, de pildă, recol-

tele sînt promițătoare, dacă există nevoia de îngrășăminte, de apă etc.

În încheierea întîlnirii comandantul navei „Apollo-12” a spus: Înainte de a veni aici eram convinși, că vom fi primiți prietenește, știind că țara dv. manifestă un interes deosebit pentru cercetările spațiale. Folosim acest prilej pentru a vă mulțumi încă o dată pentru caldă ospitalitate și pentru modul extrem de prietenețesc în care am fost primiți.

În dimineața zilei de 2 martie, Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, împreună cu soția, Elena Ceaușescu, a primit la Palatul Republicii pe cei trei astronauți, cu soțiile lor.

Sesiunea Comitetului de Conducere a Uniunii Internaționale a Sindicatelor muncitorilor agricoli, forestieri și de pe plantații

Între 25 și 27 februarie, la București au avut loc lucrările celei de-a XVII-a sesiuni a Comitetului de conducere a Uniunii internaționale a sindicatelor muncitorilor agricoli, forestieri și de pe plantații, consacrată pregătirii celei de-a VI-a Conferințe profesionale internaționale a muncitorilor din aceste ramuri. La sesiune au luat parte reprezentanți ai sindicatelor din Bulgaria, Brazilia, Cehoslovacia, Ceylon, R.P.D. Coreeană, R.D. Germană, Italia, Polonia, România, Ungaria și Uniunea Sovietică. A fost prezent Lucien Labruno, reprezentant al F.S.M.

Deschizînd lucrările, Andreas Kyriakon, președintele uniunii — după ce a adresat mulțumiri sindicatelor din România pentru ospitalitatea și condițiile create bunei desfășurări a acestei manifestări — a susținut o serie de sarcini ce revin sindicatelor de ramură pentru întărirea colaborării dintre organizațiile lor.

În cuvîntul său, Iosif Anderco, secretar al Consiliului Central al U.G.S.R., a transmis participanților un călduros salut.

În continuare, au fost supuse dezbaterii Comitetului de conducere două informări cu privire la pregătirea celei de-a VI-a Conferințe internaționale a uniunii.

În încheiere au fost adoptate Rezoluția generală și Apelul către muncitorii și sindicatele agricole din toate țările, referitor la cea de-a VI-a Conferință profesională internațională pe ramură, precum și o rezoluție în legătură cu aniversarea centenarului nașterii lui V.I. Lenin.

Totodată, au fost aprobate cererile de afiliere la uniune ale Federației naționale a țăranilor din Chile și Federației oamenilor muncii agricoli din Guadelupa.

După încheierea lucrărilor și a programului de vizite organizat cu acest prilej, am solicitat onora dintre participanți să-și expună cîteva din impresiile culese în timpul șederii în țara noastră.

Andreas KYRIAKON — președintele U.I.S.

Am fost frapat de la început de entuziasmul cu care poporul român de la orașe și sate munceste pe a construi socialismul. Bucurîndu-mi cu ritmul său de construcție, este o mărturie certă a acestui avînt. Eforturile făcute de dv. pentru dezvoltarea agriculturii sînt impresionante. Unitățile agricole vizitate mi-au relevat faptul că un program concret de dezvoltare reprezintă un element indispensabil pentru economia socialistă. Profit de această ocazie pentru a transmite, prin intermediul revistei, mulțumirile mele pentru condițiile create în timpul lucrărilor, pentru tot ceea ce a dus la reușita lor. Vă urez, în continuare, mult succes!

Victor ZAKLODNOI — U.R.S.S.

Țin să menționez că lucrările sesiunii au fost foarte bine organizate de tovarășii români, ceea a creat condiții propice pentru desfășurarea lor. Delegația noastră a rămas cu impresii foarte bune despre unitățile agricole vizitate: Institutul de cercetări pentru viticultură și vinificație de la „Valca Călugărească” și cooperativa agricolă Otopeni. Indicatorii economici care ne-au fost prezentați aici sînt buni, expresie a drumului ascendent al acestor unități.

A. AZIZ — Ceylon

Unitățile agricole vizitate în timpul scurtei mele șederi în România mi-au conturat o imagine clară asupra dezvoltării agriculturii din țara dv. Am constatat — la I.A.S. Sere Ploiești — că, pe lângă modernizările tehnice, se pun în centrul atenției și problemele comercializării produselor, fapt care ilustrează concepția bună a organizatorilor întreprinderii. Problemele vitale ale lucrătorilor la întreprinderea vizitată — sistemul de salarizare, ocrotirea sănătății, ridicarea nivelului cultural etc. — sînt în permanență în atenția comitetului sindical. La cooperativa Otopeni am fost impresionat de potențialul economic al cooperativei — 22 000 000 de lei venitori anul trecut — și mai ales faptul că în viitor veniturile țăranilor și deci și nivelul de trai, vor inscrie o curbă ascendentă.

N. MARIȘ